యోహాను సువార్త

రచయితను గూర్చి...

యోహాను అను పేరును ఇంగ్లీషు భాషలో జాన్ లేక జొహానన్ అంటారు. దీనికి యెహోవా బహుమానము అని అర్థము. సువార్తికుడైన యోహాను బేత్సయిదాలో జెబెదయి, సలోమి దంపతులకు జన్మించెను. ఇతడు మరియొక అపొస్తలుడైన యాకోబుకు సహోదరుడు. ఇతడు యేసు ప్రేమించిన శిష్యుడుగా తన సువార్తలో తనను గూర్చి వ్రాసికొనియున్నాడు. ఈ సువార్తలో ఎక్కడా ఇతని పేరులేని కారణముగా కొందరు ఈ సువార్త రచయిత యోహాను కాదని రుజువు చేయ పూనుకొనిరి, గాని ఎన్నో చారిత్రిక ఆధారములు యోహానే యీ సువార్త గ్రంథమును వ్రాసినట్లు నిర్థారించుటచేత అది వారికి సాధ్యపడలేదు. ఈ యోహాను క్రీస్తు శిష్యునిగా పిలువబడక మునుపు బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను బోధలకు ఆకర్షితుడై అతనికి శిష్యుడిగా ఉండెను. బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను యేసుక్రీస్తును చూచి ఇదిగో దేవుని గొఱ్ఱెపిల్ల, అని చెప్పినప్పుడు సీమోను పేతురు సహోదరుడైన అంద్రెయ, జెబెదయి కుమారుడును సువార్తికుడునైన యోహాను యేసును వెంబడించి, ఈ గ్రంథ రచయిత, ఒక రోజంతా ఆయనతో నుండిరి (యోహాను 1:39). ఈ విధముగా యోహాను, యేసుకు మొదటి యిద్దరి శిష్యులలో నొకడుగా పరిగణింపబడి యున్నాడు.

కానా పురములో ఆయన మొట్టమొదటి సూచకక్రియ నీటిని ద్రాక్షారసముగా మార్చినప్పుడు. సుఖారులో యాకోబు బావి వద్ద సమరయ స్త్రీతో మాటలాడినప్పుడు, యేసు వెంబడి నున్న ఆరుగురు శిష్యులలో ఈ యోహాను ఒకడు. సీమోను పేతురు, అంద్రెయలవలె, ఈ యోహాను అతని సహోదరుడు యాకోబు, తండ్రి జెబెదయి అందరూ చేపలను పట్టు జాలరులే. యేసు పిలుపు ననుసరించి తన తండ్రిని, వృత్తిని పనివారికి విడిచిపెట్టి, యేసుకు శిష్యుడుగా చేరి తిరిగి ఆ పనిచేయుటకు పోలేదు. యేసు దృష్టిలో అతినమ్మకస్తుడైన శిష్యుడు యోహాను. యేసు అంతరంగిక శిష్యులైన ముగ్గురు పేతురు యాకోబు యోహానులలో నొకడు. యేసు ఈ సహోదరులిద్దరికి అనగా యోహాను, అతని సహోదరుడు యాకోబుకు బోయనెర్గసు అనిపేరు పెట్టెను. బోయనెర్గసు అనగా ఉరిమెడు వారు అని అర్థము.

శిష్యులందరిలో కోపిష్టిగా నుండెనో ఏమో, రెండుమారులు మొదట సమరయులు యేసును నిరాకరించినప్పుడు వారి మీద కోపపడినప్పుడు, తరువాత శిష్యుడు కాని వాడెవడో యేసు నామమున మహత్కార్యములు చేయుచున్నాడని ఫిర్యాదు చేసినప్పుడు యేసు ఇతనిని గద్దించినట్లుగా మనము సువార్తలలో (లూకా9:5, మార్కు 9:38) చూచుచున్నాము. పస్కా భోజనమును సిద్ధపరచుట కొరకు పేతురుతో సహా యోహాను కూడా నియమింపబడెను (లూకా 22:8). చివరి రాత్రి భోజన సమయములో యేసును ఆనుకొని ఆయన ప్రక్కన కూర్చుండగలిగిన అదృష్టమునకు ఇతడు పాత్రుడాయెను. ప్రధాన యాజకునితో నున్న పరిచయంతో యేసు విచారణ సమయములో విచారణ మందిరము లోపలికి పోగలిగెను

John

1

(యోహాను 18:16). సిలువ మీద నున్నప్పుడు యేసు ఆదేశించిన ప్రకారము- యేసు తల్లియైన మరియను తల్లిగా స్వీకరించి తన యింటిలో చేర్చుకొనెను (యోహాను 19:26). తిరిగివచ్చి రోమా సైనికుడు ఈటెతో యేసు ప్రక్కలో పొడిచినప్పుడు గాయముగుండా రక్తము నీళ్లు కారుచున్న దృశ్యాన్ని ఇతడు కళ్ళారా చూచి తన సువార్తలో దానిని గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చెను. యేసు పునరుత్థానుడై లేచియున్నాడను వార్తను నమ్మిన వారిలో ప్రథముడు (20:2-10). యెరూషలేములో సంఘమును స్థాపించి, యేసు తల్లియైన మరియ మరణానంతరము ఎఫెసుకు పోయి అక్కడ స్థిరపడి, కొన్నాళ్ళు పత్మాసు ద్వీపములో బందీగ నుండి తిరిగి ఎఫెసుకు వచ్చెను. ఇతడు ఒక సువార్త గ్రంథమును, మూడు పత్రికలను, ప్రకటన గ్రంథమును క్రీ.శ. 70-98 మధ్య కాలములో రచించి, క్రీ.శ. 98లో మరణించెనని చరిత్ర ద్వారా తెలియవచ్చుచున్నది.

సువార్తను గూర్చి...

ఈ సువార్తలో ముఖ్యంగా యేసు దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు అనియు ఆయన తన శ్రమ మరణ పునరుత్థానముల ద్వారా వీటిని కనబరుచుకొనెననియు మేము చూడవచ్చును. మిగిలిన మూడు సువార్తలు ఒక విధముగా సువార్తను ప్రకటించగా ఈ సువార్త కేవలము ఆయనయొక్క దైవత్వమునకు ప్రాధాన్యత నిచ్చి, రక్షణ దేవుడు మానవులకు ఇచ్చిన ఒక ఈవియనియు విశ్వాసము ద్వారా దానిని పొందవచ్చుననియు మనకు బోధించుచున్నది. ఈ సువార్తలో సువార్తికుడు యేసుక్రీస్తు దైవకుమారుని అవతారమని ప్రజలు నమ్మునట్లు ఆయన మహిమను చూపించు అద్భుతములను ఆయన విరోధులతో చేసిన వాదప్రతివాదములను వ్రాసి, మృతులలో నుండి లేచుట ద్వారా తన దైవత్వమును నిరూపించు కొనెనని మనకు చూపి యున్నాడు. ఈ సువార్తలో ముఖ్యముగా యెరూషలేములో జరిగిన సంగతులను యోహాను చక్కగా గమనించి ఆయా సంగతులననుసరించి ఆ బోధనలను లోతుగా గ్రహించి తన సువార్త ద్వారా మనకందించెను. ఈ సువార్తలోని 878 వచనములు 21 అధ్యాయాలుగా విభజించబడెను.

యోహాను సువార్త-అనుక్రమణిక

అధ్యా. వచ	పాఠ్య సారాంశము
1:1-5	ఉపోద్ఘాతము-వాక్యము మానవావతార మెత్తుట
1:6-14	వాక్యము శరీరధారియై మన మధ్య నివసించుట
1:15-18	బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను ప్రకటన
1:19-28	బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను సాక్ష్యము
1:29-36	లోకపాపమును మోసికొనిపోవు దేవుని గొఱ్ఱెపిల్ల
1:37-42	యోహాను శిష్యులు-యేసు శిష్యులు
1:43-51	ఫిలిప్పును నతనయేలును యేసు పిలుచుట
2:1-11	కానాపురములో వివాహము-నీళ్ళను ద్రాక్షారసముగా మార్చుట
2:12-22	యేసు దేవాలయమును శుద్ధి చేయుట
2:23-25	అద్భుతములనుచూచి అనేకులు ఆయన నామమందు విశ్వాసముంచిరి
3:1-21	నీకొదేమునకు యేసు బోధ-క్రొత్తగా జన్మించుట
3:22-36	యేసుని గూర్చి బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను చివరి సాక్ష్యము
4:1-3	యేసు యూదయ దేశము విడిచి గలిలయ దేశమునకు తిరిగి వెళ్ళుట
4:4-26	యాకోబు బావి వద్ద సమరయ స్త్రీ తో సంభాషణ
4:27-42	సమరయ స్త్రీ తో సంభాషణ యొక్క ఫలము
4:43-54	యేసు గలిలయలో ప్రధాని కుమారుని స్వస్థపరచుట
5:1-9	బెతస్థ కోనేటి వద్ద వ్యాధిగ్రస్థుని స్వస్థపరచుట
5:10-16	విశ్రాంతి దినమున స్వస్థపరచినందుకు యూదుల ఆగ్రహము
5:17-23	యేసు వారిని గద్దించుట
5:24-47	యేసుని గూర్చి సాక్ష్యము
6:1-14	ఐదు వేల మందికి ఆహారము పెట్టుట
6:15-21	యేసు ఒంటరిగా వెళ్ళుట-సముద్రములో నీళ్ళపై నడచుట
6:22-27	సూచక క్రియ చేయవలసినదిగా యేసును ప్రజలు అడుగుట
6:28-59	జీవాహారము గూర్చిన ఉపదేశము
6:60-67	శిష్యులలో అనేకులు వెనుతిరుగుట
6:68-71	యేసును క్రీస్తని పేతురు ఒప్పుకొనుట
7:1-9	యూదుల పర్ణశాలల పండుగ-అవిశ్వాసులైన సోదరుల అభ్యర్థన

John

2

7:10-13	పర్ణశాలల పండుగలో యేసు బోధలు
7:14-36	తాను దేవునియొద్ద నుండి వచ్చితినని యేసు బోధించుట
7:37-53	జీవ జలము గూర్చిన బోధ
8:1-11	వ్యభిచారములో పట్టుబడిన స్త్రీ
8:12-59	యేసు ప్రపంచమునకు వెలుగు
8:21-30	రానున్న నాశనమును గూర్చి మెళకువ
8:31-45	సత్యము మిమ్మును స్వతంత్రులనుగా చేయును (యూదులతో వాదము)
8:46-59	యేసు-అబ్రాహాము
9:1-41	యేసు పుట్టు గ్రుడ్డి వానిని స్వస్థపరచుట
10:1-9	మంచి గొఱ్ఱెల కాపరి ఉపమానము
10:11-21	క్రీస్తు మంచి గొఱ్ఱెల కాపరి
10:22-30	యెరూషలేములోయేసు ఆలయ ప్రతిష్ట పండుగకు హాజరగుట
10:31-42	యూదులతో సంభాషణ-వారితో విరోధము
11:1-16	లాజరు వ్యాధిగ్రస్థుడగుట-మరణించుట
11:17-32	యేసు బేతనియకు చేరుట
11:33-44	చనిపోయిన లాజరును యేసు సజీవునిగా లేపుట
11:45-53	ప్రధానయాజకులు యేసును చంపుటకు కుట్ర పన్నుట
11:54-57	యేసు తిరిగి ఎఫ్రాయిముకు పోవుట
12:1-11	యేసుకు బేతనియలో తైలాభిషేకము
12:12-19	క్రీస్తు జయోత్సవములతో యెరూషలేములో ప్రవేశించుట
12:20-26	హెల్లేనీయుల కోరిక-యేసు బహిరంగ బోధ
12:27-36	క్రీస్తుకు సాక్ష్యముగా ఆకాశమునుండి శబ్దము
12:37-43	యూదులలో అవిశ్వాసము-కొందరు రహస్య శిష్యులు
12:44-49	యేసు చేసిన బహిరంగ బోధ యొక్క సంగ్రహము
13:1-17	పస్కాభోజనము-యేసు శిష్యుల పాదములు కడుగుట
13:18-30	యూదా ద్రోహమును గూర్చి, ముందుగా తెలియజేయుట
13:31-35	క్రొత్త ఆజ్ఞ-ప్రేమ
13:36-38	పేతురు తన విషయములో బొంకునని ముందుగా తెలియజేయుట
14:1-11	తండ్రి యొద్దకు నేనే మార్గమును, సత్యమును, జీవమును

14:12-17	ఆత్మ వాగ్దానము చేయబడుట
14:18-31	నేను జీవించుచున్నాను గనుక మీరును జీవింతురు
15:1-8	నేను నిజమైన ద్రాక్షావల్లిని-తీగెలు మీరు
15:9-17	నా ప్రేమయందు నిలిచియుండుడి.
15:18-27	లోకము-సత్యస్వరూపి
16:1-6	యేసు తన శిష్యులకుచెప్పిన చివరి మాటలు
16:7-15	సత్యస్వరూపియైన ఆత్మ మిమ్మును సర్వసత్యములోనికి నడుపును
16:16-22	కొన్నాళ్ళు మీరిక నన్నుచూడరు; మరికొన్నాళ్ళకు చూచెదరు
16:23-27	నా పేరిట తండ్రిని మీరు అడిగినవన్నియు మీ కనుగ్రహింపబడును
16:28-33	లోకములో మీకు శ్రమ కలుగును;అయనను ధైర్యము తెచ్చుకొనుడి
17:1-26	యేసు యొక్క ప్రార్థన
18:1-12	యేసు పట్టుకొనబడుట
18:13-18	పేతురు యేసును వెంబడించుట-క్రీస్తును ఎరుగనని బొంకుట
18:19-24	ప్రధానయాజకుడు యేసును ప్రశ్నించుట
18:25-27	పేతురు రెండవమారు మూడవమారు బొంకుట
18:28-40	రోమా గవర్నరైన పిలాతు ముందు యేసు తీర్పుపొందుట
19:1-18	పిలాతు యూదులకు లొంగిపోవుట
19:19-27	యేసు సిలువ వేయబడుట
19:28-30	యేసు మరణము
19:31-37	ఈటెతో యేసు పొడవబడుట
19:38-42	యేసు భూస్థాపన చేయబడుట
20:1-10	శూన్యమైన సమాధి
20:11-18	యేసు మరియకు కనబడుట
20:19-25	యేసు శిష్యులకు కనబడుట
20:26-29	యేసు తోమాకు కనబడుట
20:30,31	సువార్త యొక్క ఉద్దేశ్యము
21:1-14	యేసు తిబెరియ సముద్రతీరమున శిష్యులకు కనబడుట
21:15-19	యేసు పేతురుతో చెప్పిన చివరి మాటలు.
21:20-25	యేసు యోహానును గూర్చిబయలు పరచిన విషయము-ముగింపు

THE GOSPEL ACCORDING TO JOHN

యోహాను సువార్త

The apostle and evangelist, John, seems to have been the youngest of the twelve. He was especially favoured with our Lord's regard and confidence, so as to be spoken of as the disciple whom Jesus loved. He was very sincerely attached to his Master. He exercised his ministry at Jerusalem with much success, and outlived the destruction of that city, agreeably to Christ's prediction, ch.21:22. History relates that after the death of Christ's mother, John resided chiefly at Ephesus. Towards the close of Domitian's reign he was banished to the isle of Patmos, where he wrote the book of Revalation. On the accession of Nerva, he was set at liberty, and returned to Ephesus, where it is thought he wrote his Gospel and Epistles, about A.D. 97, and died soon after. The design of this Gospel appears to be to convey to the Christian world, just notions of the real nature, office and character of that Divine Teacher, who came to instruct and to redeem mankind. For this purpose, John was directed to select for his narrative, those passages of our Saviour’s life, which most clearly displayed his Di vine power and authority; and those of his discourses, in which he spake most plainly of his own nature, and of the power of his death, as an atonement for the sins of the world. By omitting, or only briefly mentioning, the events recorded by the other evangelists, John gave testimony that their narratives are true, and left room for the doctrinal statements already mentioned, and for particulars omitted in the other Gospels, many of which are exceedingly important.

JOHN 1

The Divinity of Christ. (1-5). In the beginning was the Word, and
the Word was with God, and the Word was God. *2* The same was in the
beginning with God. *3* All things were made by him; and without him
was not any thing made that was made. *4* In him was life; and the life
was the light of men. 5 And the light shineth in darkness; and the
darkness comprehended it not.

1వ అధ్యాయము

ఉపోద్ఘాతము - వాక్యము మానవాతారమెత్తుట

ఆదియందు వాక్యముండెను, వాక్యము దేవునియొద్ద ఉండెను, వాక్యము
దేవుడై యుండెను. 2 ఆయన ఆదియందు దేవునియొద్ద ఉండెను. సమస్తమును
ఆయన మూలముగా కలిగెను. 3 కలిగియున్న దేదియు ఆయన లేకుండ కలుగలేదు.

4 ఆయనలో జీవముండెను; ఆ జీవము మనుష్యులకు వెలుగైయుండెను. 5 ఆ వెలుగు
చీకటిలో ప్రకాశించుచున్నది గాని చీకటి దాని గ్రహింపకుండెను.

The plainest reason why the Son of God is called the Word, seems to be, that as our words explain our minds to others, so was the Son of God sent in order to reveal his Father's mind to the world. What the evangelist says of Christ proves that he is God. He asserts, His existence in the beginning; His coexistence with the Father. The Word was with God. All things were made by him, and not as an instrument. Without him was not any thing made that was made, from the highest angel to the meanest worm. This shows how well qualified he was for the work of our redemption and salvation. The light of reason, as well as the life of sense, is derived from him, and depends upon him. This eternal Word, this true Light shines, but the darkness comprehends it not. Let us pray without ceasing, that our eyes may be opened to behold this Light, that we may walk in it; and thus be made wise unto salvation, by faith in Jesus Christ.

His Divine and human nature (6-14) *6* There was a man sent
from God, whose name was John. *7* The same came for a witness, to
bear witness of the Light, that all men through him might believe.
8 He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light.
9 That was the true Light, which lighteth every man that cometh into
the world. *10* He was in the world, and the world was made by him,
and the world knew him not. *11* He came unto his own, and his own
received him not. *12* But as many as received him, to them gave he
power to become the sons of God, even to them that believe on his
name: *13* Which were born, not of blood, nor of the will of the flesh,
nor of the will of man, but of God. *14* And the Word was made flesh,
and dwelt among us, (and we beheld his glory, the glory as of the only
begotten of the Father,) full of grace and truth.

6 దేవునియొద్ద నుండి పంపబడిన యొక మనుష్యుడు ఉండెను; అతని పేరు
యోహాను. 7 అతని మూలముగా అందరు విశ్వసించునట్లు అతడు ఆ వెలుగును గూర్చి
సాక్ష్యమిచ్చుటకు సాక్షిగా వచ్చెను. 8 అతడు ఆ వెలుగైయుండలేదు గాని ఆ వెలుగును
గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుటకు అతడు వచ్చెను. 9 నిజమైన వెలుగు ఉండెను; అది లోకములోనికి
వచ్చుచు ప్రతి మనుష్యుని వెలిగించుచున్నది. 10 ఆయన లోకములో ఉండెను, లోకమాయన
మూలముగా కలిగెను గాని లోకమాయనను తెలిసికొనలేదు. 11 ఆయన తన స్వకీయుల
యొద్దకు వచ్చెను; ఆయన స్వకీయులు ఆయనను అంగీకరింపలేదు. 12 తన్ను
ఎందరంగీకరించిరో వారికందరికి, అనగా తన నామమునందు విశ్వాసముంచినవారికి,
దేవుని పిల్లలగుటకు ఆయన అధికారము అనుగ్రహించెను. 13 వారు దేవుని వలన పుట్టినవారే
గాని, రక్తము వలననైనను శరీరేచ్ఛ వలననైనను మానుషేచ్ఛ వలననైనను పుట్టినవారు కారు.
14 ఆ వాక్యము శరీరధారియై, కృపాసత్య సంపూర్ణుడుగా మన మధ్య నివసించెను; తండ్రి
వలన కలిగిన అద్వితీయ కుమారుని మహిమవలె మనము ఆయన మహిమను కనుగొంటిమి.

John

4

John the Baptist came to bear witness concerning Jesus. Nothing more fully shows the darkness of men's minds, than that when the Light had appeared, there needed a witness to call attention to it. Christ was the true Light; that great Light which deserves to be called so. By his Spirit and grace he enlightens all that are enlightened to salvation; and those that are not enlightened by him, perish in darkness. Christ was in the world when he took our nature upon him, and dwelt among us. The Son of the Highest was here in this lower world. He was in the world, but not of it. He came to save a lost world, because it was a world of his own making. Yet the world knew him not. When he comes as a Judge, the world shall know him. Many say that they are Christ's own, yet do not receive him, because they will not part with their sins, nor have him to reign over them. All the children of God are born again. This new birth is through the word of God as the means, 1 peter 1:23 , and by the Spirit of God as the Author. By his Divine presence Christ always was in the world. But now that the fulness of time was come, he was, after another manner, God manifested in the flesh. But observe the beams of his Divine glory, which darted through this veil of flesh. Men discover their weaknesses to those most familiar with them, but it was not so with Christ; those most intimate with him saw most of his glory. Although he was in the form of a servant, as to outward circumstances, yet, in respect of graces, his form was like the Son of God His Divine glory appeared in the holiness of his doctrine, and in his miracles. He was full of grace, fully acceptable to his Father, therefore qualified to plead for us; and full of truth, fully aware of the things he was to reveal.

John the Baptist's testimony to Christ. (15-18) 15 John bare
witness of him, and cried, saying, This was he of whom I spake, He
that cometh after me is preferred before me: for he was before me.
16 And of his fulness have all we received, and grace for grace. *17* For
the law was given by Moses, but grace and truth came by Jesus Christ.
18 No man hath seen God at any time; the only begotten Son, which is
in the bosom of the Father, he hath declared him.

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను సాక్ష్యము

15 యోహాను ఆయనను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచు – నా వెనుక వచ్చువాడు నాకంటె
ప్రముఖుడు గనుక ఆయన నాకంటె ముందటి వాడాయెననియు, నేను చెప్పినవాడు ఈయనే
అనియు ఎలుగెత్తి చెప్పెను. 16 ఆయన పరిపూర్ణతలో నుండి మనమందరము కృప వెంబడి
కృపను పొందితిమి. 17 ధర్మశాస్త్రము మోషే ద్వారా అనుగ్రహింబడెను; కృపయు సత్యమును
యేసుక్రీస్తు ద్వారా కలిగెను. 18 ఎవడును ఎప్పుడైనను దేవుని చూడలేదు; తండ్రి రొమ్మున
ఉన్న అద్వితీయ కుమారుడే ఆయనను బయలుపరచెను.

As to the order of time and entrance on his work, Christ came after John, but in every other way he was before him. The expression clearly shows that Jesus had existence before he appeared on earth as man. All fulness dwells in him, from which alone fallen sinners have, and shall receive, by faith, all that renders them wise, strong, holy, useful, and happy. Our receivings by Christ are all summed up in this one word, grace; we have received "even grace," a gift so great, so rich, so invaluable; the good will of God towards us, and the good work of God in us. The law of God is holy, just, and good; and we should make the proper use of it. But we cannot derive

from it pardon, righteousness, or strength. It teaches us to adorn the doctrine of God our Saviour, but it cannot supply the place of that doctrine. As no mercy comes from God to sinners but through Jesus Christ, no man can come to the Father but by him; no man can know God, except as he is made known in the only begotten and beloved Son.

John's public testimony concerning Christ. (19-28) And this is the record of John, when the Jews sent priests and Levites from Jerusalem to ask him, Who art thou? *20* And he confessed, and denied not; but confessed, I am not the Christ. *21* And they asked him, What then? Art thou Elias? And he saith, I am not. Art thou that prophet And he answered, No. *22* Then said they unto him, Who art thou? that we may give an answer to them that sent us. What sayest thou of thyself? *23* He said, I am the voice of one crying in the wilderness, Make straight the way of the Lord, as said the prophet Esaias. *24* And they which were sent were of the Pharisees. *25* And they asked him, and said unto him, Why baptizest thou then, if thou be not that Christ, nor Elias, neither that prophet? *26* John answered them, saying, I baptize with water: but there standeth one among you, whom ye know not; *27* He it is, who coming after me is preferred before me, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. *28* These things were done in Bethabara beyond Jordan, where John was baptizing.

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను సందేశము

(మత్తయి 3:1-12; మార్కు 1: 2-8; లూకా 3:15-17).

19 నీవెవడవని అడుగుటకు యూదులు యెరూషలేము నుండి యాజకులను లేవీయులను యోహాను నొద్దకు పంపినప్పుడు అతడిచ్చిన సాక్ష్యమిదే - 20 అతడు ఎరుగననక ఒప్పుకొనెను; - క్రీస్తును కానని ఒప్పుకొనెను. 21 కాగావారు - మరి నీవెవరవు, నీవు ఏలీయావా? అని అడుగగా, అతడు - కాననెను. 22 నీవు ఆ ప్రవక్తవా? అని అడుగగా - కానని ఉత్తరమిచ్చెను. కాబట్టి వారు - నీవెరవు? మమ్ము పంపినవారికి మేము ఉత్తర మియ్యవలెను గనుక నిన్ను గూర్చి నీవేమి చెప్పుకొనుచున్నావని అతని నడిగిరి. 23 అందుకతడు- "ఆలకించుడి, అడవిలో ఒకడు ప్రకటించుచున్నాడు. ఎట్లనగా - అరణ్యములో యెహోవాకు మార్గము సిద్ధపరచుడి ఎడారిలో మా దేవుని రాజమార్గము సరాళము చేయుడి" (యెషయా 40:3) అని ప్రవక్తయైన యెషయా చెప్పినట్లు నేను అరణ్యములో ఎలుగెత్తి చెప్పు ఒకని శబ్దము అని చెప్పెను. 24 పంపబడినవారు పరిసయ్యులకు చెందినవారు. 25 వారు - నీవు క్రీస్తువైనను ఏలీయా వైనను, ఆ ప్రవక్తవైనను కానియెడల ఎందుకు బాప్తిస్మమిచ్చుచున్నావని అతనిని అడుగగా, 26 యోహాను - నేను నీళ్ళలో బాప్తిస్మమిచ్చుచున్నాను గాని నా వెనుక వచ్చుచున్నవాడు మీమధ్య ఉన్నాడు; 27 మీరాయన నెరుగరు, ఆయన చెప్పుల వారును విప్పుటకైనను నేను యోగ్యుడను కానని వారితో చెప్పెను. 28 యోహాను బాప్తిస్మమిచ్చుచున్న యొర్దాను నదికి ఆవలనున్న బేతనియలో ఈ సంగతులు జరిగెను.

John

5

John disowns himself to be the Christ, who was now expected and waited for. He came in the spirit and power of Elias, but he was not the person of Elias. John was not that Prophet whom Moses said the Lord would raise up to them of their brethren, like unto him. He was not such a prophet as they expected, who would rescue them from the Romans. He gave such an account of himself, as might excite and awaken them to hearken to him. He baptized the people with water as a profession of repentance, and as an outward sign of the spiritual blessings to be conferred on them by the Messiah, who was in the midst of them, though they knew him not, and to whom he was unworthy to render the meanest service.

Other testimonies of John concerning Christ. (29-36) The next day John seeth Jesus coming unto him, and saith, Behold the Lamb of God, which taketh away the sin of the world. *30* This is he of whom I said, After me cometh a man which is preferred before me: for he was before me. *31* And I knew him not: but that he should be made manifest to Israel, therefore am I come baptizing with water. *32* And John bare record, saying, I saw the Spirit descending from heaven like a dove, and it abode upon him. *33* And I knew him not: but he that sent me to baptize with water, the same said unto me, Upon whom thou shalt see the Spirit descending, and remaining on him, the same is he which baptizeth with the Holy Ghost. *34* And I saw, and bare record that this is the Son of God. *35* Again the next day after John stood, and two of his disciples; *36* And looking upon Jesus as he walked, he saith, Behold the Lamb of God!

లోకపాపమును మోసికొనిపోవు దేవుని గొఱ్ఱెపిల్ల

29 మరునాడు యోహాను యేసు తన యొద్దకు రాగా చూచి - ఇదిగో లోకపాపమును మోసికొనిపోవు దేవుని గొఱ్ఱెపిల్ల. 30 నా వెనుక ఒక మనుష్యుడు వచ్చుచున్నాడు; ఆయన నా కంటె ప్రముఖుడు గనుక నాకంటె ముందటి వాడాయెనని నేనెవరిని గూర్చి చెప్పితినో ఆయనే ఈయన. 31 నేను ఆయనను ఎరుగనైతిని గాని ఆయన ఇశ్రాయేలుకు ప్రత్యక్షమగుటకు నేను నీళ్లలో బాప్తిస్మమిచ్చుచు వచ్చితినని చెప్పెను. 32 మరియు యోహాను సాక్ష్యమిచ్చుచు - ఆత్మ పావురమువలె ఆకాశమునుండి దిగివచ్చుట చూచితిని; ఆ ఆత్మ ఆయన మీద నిలిచెను. 33 నేను ఆయనను ఎరుగనైతిని గాని నీళ్లలో బాప్తిస్మమిచ్చుటకు నన్ను పంపినవాడు - నీవెవని మీద ఆత్మ దిగివచ్చి నిలుచుట చూతువో ఆయనే పరిశుద్ధాత్మలో బాప్తిస్మమిచ్చువాడని నాతో చెప్పెను. 34 ఈయనే దేవుని కుమారుడని నేను తెలిసికొని సాక్ష్యమిచ్చితి ననెను. 35 మరునాడు మరల యోహానును అతని శిష్యులలో ఇద్దరును నిలుచుండగా, 36 అతడు నడుచుచున్న యేసు వైపు చూచి - ఇదిగో దేవుని గొర్రెపిల్ల అని చెప్పెను.

John saw Jesus coming to him, and pointed him out as the Lamb of God. The paschal lamb, in the shedding and sprinkling of its blood, the roasting and eating of its flesh, and all the other circumstances of the ordinance, represented the salvation of sinners by faith in Christ. And the lambs sacrificed every morning and evening, can only refer to Christ slain as a sacrifice to redeem us to God by his blood. John came as a preacher of repentance, yet he told his followers that they were to look for

the pardon of their sins to Jesus only, and to his death. It agrees with God's glory to pardon all who depend on the atoning sacrifice of Christ. He takes away the sin of the world; purchases pardon for all that repent and believe the gospel. This encourages our faith; if Christ takes away the sin of the world, then why not my sin? He bore sin for us, and so bears it from us. God could have taken away sin, by taking away the sinner, as he took away the sin of the old world; but here is a way of doing away sin, yet sparing the sinner, by making his Son sin, that is, a sin-offering, for us. See Jesus taking away sin, and let that cause hatred of sin, and resolutions against it. Let us not hold that fast, which the Lamb of God came to take away. To confirm his testimony concerning Christ, John declares the appearance at his baptism, in which God himself bore witness to him. He saw and bare record that he is the Son of God. This is the end and object of John's testimony, that Jesus was the promised Messiah. John took every opportunity that offered to lead people to Christ.

Andrew and another disciple follow Jesus. (37-42) And the two disciples heard him speak, and they followed Jesus. *38* Then Jesus turned, and saw them following, and saith unto them, What seek ye? They said unto him, Rabbi, (which is to say, being interpreted, Master,) where dwellest thou? *39* He saith unto them, Come and see. They came and saw where he dwelt, and abode with him that day: for it was about the tenth hour. *40* One of the two which heard John speak, and followed him, was Andrew, Simon Peter's brother. *41* He first findeth his own brother Simon, and saith unto him, We have found the Messias, which is, being interpreted, the Christ. *42* And he brought him to Jesus. And when Jesus beheld him, he said, Thou art Simon the son of Jona: thou shalt be called Cephas, which is by interpretation, A stone.

యోహాను శిష్యులు - యేసు శిష్యులు

37 అతడు చెప్పిన మాట ఆ ఇద్దరు శిష్యులు విని యేసును వెంబడించిరి. 38 యేసు వెనుకకు తిరిగి, వారు తన్ను వెంబడించుట చూచి – "మీరేమి వెదకుచున్నారు?" అని వారినడుగగా, వారు – రబ్బీ, నీవు ఎక్కడ నివాసమున్నావని ఆయనను అడిగిరి. రబ్బి అను మాటకు బోధకుడని అర్థము. 39 "వచ్చి చూడుడి" అని ఆయన వారితో చెప్పగా వారు వెళ్లి, ఆయన నివాసమున్న స్థలము చూచి, ఆ దినము ఆయన యొద్ద బసచేసిరి. అప్పుడు పగలు రమారమి నాలుగు గంటల వేళ ఆయెను. 40 యోహాను మాట విని ఆయనను వెంబడించిన ఇద్దరిలో ఒకడు సీమోను పేతురుయొక్క సహోదరుడైన అంద్రెయ. 41 ఇతడు మొదట తన సహోదరుడైన సీమోనును చూచి – మేము మెస్సీయను కనుగొంటిమని అతనితో చెప్పి, 42 యేసు నొద్దకు అతని తోడుకొని వచ్చెను. మెస్సీయ అను మాటకు అభిషిక్తుడని అర్థము. యేసు అతనివైపు చూచి – "నీవు యోహాను కుమారుడవైన సీమోనువు; నీవు కేఫా అనబడుదువు" అని చెప్పెను. కేఫా అనుమాటకు రాయి అని అర్థము.

The strongest and most prevailing argument with an awakened soul to follow Christ, is, that it is he only who takes away sin. Whatever communion there is between our souls and Christ, it is he who begins the discourse. He asked, What seek ye? The question Jesus put to them, we should all put to ourselves when we begin to follow Him, What do we design and desire? In following Christ, do we seek the favour of

John

6

God and eternal life? He invites them to come without delay. Now is the accepted time, 2 corinthians 6:2 . It is good for us to be where Christ is, wherever it be. We ought to labour for the spiritual welfare of those related to us, and seek to bring them to Him. Those who come to Christ, must come with a fixed resolution to be firm and constant to him, like a stone, solid and stedfast; and it is by his grace that they are so.

Philip and Nathanael called. (43-51) The day following Jesus would go forth into Galilee, and findeth Philip, and saith unto him, Follow me. *44* Now Philip was of Bethsaida, the city of Andrew and Peter. *45* Philip findeth Nathanael, and saith unto him, We have found him, of whom Moses in the law, and the prophets, did write, Jesus of Nazareth, the son of Joseph. *46* And Nathanael said unto him, Can there any good thing come out of Nazareth? Philip saith unto him, Come and see. *47* Jesus saw Nathanael coming to him, and saith of him, Behold an Israelite indeed, in whom is no guile! *48* Nathanael saith unto him, Whence knowest thou me? Jesus answered and said unto him, Before that Philip called thee, when thou wast under the fig tree, I saw thee. *49* Nathanael answered and saith unto him, Rabbi, thou art the Son of God; thou art the King of Israel. *50* Jesus answered and said unto him, Because I said unto thee, I saw thee under the fig tree, believest thou? thou shalt see greater things than these. *51* And he saith unto him, Verily, verily, I say unto you, Hereafter ye shall see heaven open, and the angels of God ascending and descending upon the Son of man.

43 మరునాడు ఆయన గలిలయకు వెళ్లగోరి ఫిలిప్పును కనుగొని "నన్ను వెంబడించుము" అని అతనితో చెప్పెను. 44 ఫిలిప్పు బేత్సయిదావాడు, అనగా అంద్రెయ పేతురు అనబడు వారి పట్టణపు కాపురస్థుడు. 45 ఫిలిప్పు నతనయేలును కనుగొని – ధర్మశాస్త్రములో మోషేయు ప్రవక్తలును ఎవరిని గూర్చి వ్రాసితిరో ఆయనను కనుగొంటిమి; ఆయన యోసేపు కుమారుడైన నజరేయుడగు యేసు అని అతనితో చెప్పెను. 46 అందుకు నతనయేలు – నజరేతులో నుండి మంచిదేదైనా రాగలదా ?అని అతనిని అడుగగా – వచ్చి చూడుమని ఫిలిప్పు అతనితో అనెను. 47 యేసు నతనయేలు తన వద్దకు వచ్చుట చూచి – "ఇదిగో ఇతడు నిజముగా ఇశ్రాయేలీయుడు, ఇతనియందు ఏ కపటము లేదు" అని అతని గూర్చి చెప్పెను. 48 నన్ను నీవు ఏలాగు ఎరుగుదువని నతనయేలు ఆయనను అడుగగా, యేసు– "ఫిలిప్పు నిన్ను పిలువక మునుపే నీవు అంజూరపు చెట్టు క్రిందనున్నప్పుడే నిన్ను చూచితిని" అని అతనితో చెప్పెను. 49 నతనయేలు– బోధకుడా, నీవు దేవుని కుమారుడవు, ఇశ్రాయేలు రాజువు అని ఆయనకు ఉత్తర మిచ్చెను. 50 అందుకు యేసు– "ఆ అంజూరపు చెట్టు క్రింద నిన్ను చూచితినని నేను చెప్పినందువలన నీవు నమ్ముచున్నావా? వీటి కంటె గొప్పకార్యములు చూతువు" అని అతనితో చెప్పెను. 51 మరియు ఆయన– "మీరు ఆకాశము తెరవబడుటయు, దేవునిదూతలు మనుష్యకుమారుని పైగా ఎక్కుటయును దిగుటయును చూతురని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను.

See the nature of true Christianity, it is following Jesus; devoting ourselves to him, and treading in his steps. Observe the objection Nathanael made. All who desire to profit by the word of God, must beware of prejudices against places, or denominations of men. They should examine for themselves, and they will sometimes find good where they looked for none. Many people are kept from the ways of religion by the unreasonable prejudices they conceive. The best way to remove false notions of religion, is to make trial of it. In Nathanael there was no guile. His profession was not hypocritical. He was not a dissembler, nor dishonest; he was a sound character, a really upright, godly man. Christ knows what men are indeed. Does He know us? Let us desire to know him. Let us seek and pray to be Israelites indeed, in whom is no guile; truly Christians, approved of Christ himself. Some things weak, imperfect, and sinful, are found in all, but hypocrisy belongs not to a believer's character. Jesus witnessed what passed when Nathanael was under the fig-tree. Probably he was then in fervent prayer, seeking direction as to the Hope and Consolation of Israel, where no human eye observed him. This showed him that our Lord knew the secrets of his heart. Through Christ we commune with, and benefit by the holy angels; and things in heaven and things on earth are reconciled and united together.

JOHN 2

The miracle at Cana. Water turned to wine (1-11) And the third
day there was a marriage in Cana of Galilee; and the mother of Jesus
was there: *2* And both Jesus was called, and his disciples, to the
marriage. *3* And when they wanted wine, the mother of Jesus saith
unto him, They have no wine. *4* Jesus saith unto her, Woman, what
have I to do with thee? mine hour is not yet come. *5* His mother saith
unto the servants, Whatsoever he saith unto you, do it. *6* And there
were set there six waterpots of stone, after the manner of the purifying
of the Jews, containing two or three firkins apiece. *7* Jesus saith unto
them, Fill the waterpots with water. And they filled them up to the
brim. *8* And he saith unto them, Draw out now, and bear unto the
governor of the feast. And they bare it. *9* When the ruler of the feast
had tasted the water that was made wine, and knew not whence it
was: (but the servants which drew the water knew;) the governor of
the feast called the bridegroom, *10* And saith unto him, Every man at
the beginning doth set forth good wine; and when men have well drunk,
then that which is worse: but thou hast kept the good wine until now.
11 This beginning of miracles did Jesus in Cana of Galilee, and
manifested forth his glory; and his disciples believed on him.

2వ అధ్యాయము

కానా పురములో వివాహము – నీళ్ళను ద్రాక్షారసముగా మార్చుట

మూడవ దినమున గలిలయలోని కానా అను ఊరిలో ఒక వివాహము జరిగెను.
2 యేసు తల్లి అక్కడ ఉండెను; యేసును, ఆయన శిష్యులును ఆ వివాహోమునకు పిలువబడిరి
3 ద్రాక్షారసమై పోయినప్పుడు, యేసు తల్లి – వారికి ద్రాక్షారసము లేదని ఆయనతో చెప్పగా,
4 యేసు ఆమెతో– "అమ్మా, నాతో నీకేమి పని ? నా సమయమింకను రాలేదు" అనెను. 5
ఆయన తల్లి పరిచారకులను చూచి – ఆయన మీతో చెప్పునది చేయుడనెను. 6 యూదుల

John

7

శుద్ధీకరణాచార ప్రకారము రెండేసి మూడేసి తూములు పట్టు ఆరు రాతిబానలు అక్కడ
ఉంచ బడియుండెను 7 యేసు – "ఆ బానలు నీళ్లతో నింపుడి" అని వారితో చెప్పగా, వారు
వాటిని అంచుల మట్టుకు నింపిరి. 8 అప్పుడాయన వారితో – "మీరిప్పుడు ముంచి, విందు
ప్రధాని యొద్దకు తీసికొనిపోండి" అని చెప్పగా, వారు తీసికొనిపోయిరి. 9 ఆ ద్రాక్షారసము
ఎక్కడ నుండి వచ్చెనో ఆ నీళ్లు ముంచి తీసికొనిపోయిన పరిచారకులకే తెలిసినది గాని
విందు ప్రధానికి తెలియక పోయెను, గనుక ద్రాక్షారసమైన ఆ నీళ్లు రుచి చూచినప్పుడు ఆ
విందు ప్రధానిపెండ్లి కుమారుని పిలిచి – 10 ప్రతివాడును మొదట మంచి ద్రాక్షారసమును
పోసి, జనులు మత్తుగా ఉన్నప్పుడు జబ్బురసము పోయును; నీవైతే ఇదివరకును మంచి
ద్రాక్షారసము ఉంచుకొనియున్నావని అతనితో చెప్పెను. 11 గలిలయలోని కానాలో, యేసు
ఈ మొదటి సూచకక్రియను చేసి తన మహిమను బయలుపరచెను; అందువలన ఆయన
శిష్యులు ఆయనయందు విశ్వాసముంచిరి.

It is very desirable when there is a marriage, to have Christ own and bless it. Those that would have Christ with them at their marriage, must invite him by prayer, and he will come. While in this world we sometimes find ourselves in straits, even when we think ourselves in fulness. There was want at a marriage feast. Those who are come to care for the things of the world, must look for trouble, and count upon disappointment. In our addresses to Christ, we must humbly spread our case before him, and then refer ourselves to him to do as he pleases. In Christ's reply to his mother there was no disrespect. He used the same word when speaking to her with affection from the cross; yet it is a standing testimony against the idolatry of after-ages, in giving undue honours to his mother. His hour is come when we know not what to do. Delays of mercy are not denials of prayer. Those that expect Christ's favours, must observe his orders with ready obedience. The way of duty is the way to mercy; and Christ's methods must not be objected against. The beginning of Moses' miracles was turning water into blood, exodus 7:20 ; the beginning of Christ's miracles was turning water into wine; which may remind us of the difference between the law of Moses and the gospel of Christ. He showed that he improves creature-comforts to all true believers, and make them comforts indeed. And Christ's works are all for use. Has he turned thy water into wine, given thee knowledge and grace? it is to profit withal; therefore draw out now, and use it. It was the best wine. Christ's works commend themselves even to those who know not their Author. What was produced by miracles, always was the best in its kind. Though Christ hereby allows a right use of wine, he does not in the least do away his own caution, which is, that our hearts be not at any time overcharged with surfeiting and drunkenness, luke 21:34 . Though we need not scruple to feast with our friends on proper occasions, yet every social interview should be so conducted, that we might invite the Redeemer to join with us, if he were now on earth; and all levity, luxury, and excess offend him.

Christ casts the buyers and sellers out of the temple. (12-22) After
this he went down to Capernaum, he, and his mother, and his brethren,
and his disciples: and they continued there not many days. *13* And
the Jews' passover was at hand, and Jesus went up to Jerusalem,
14 And found in the temple those that sold oxen and sheep and doves,
and the changers of money sitting: *15* And when he had made a scourge

of small cords, he drove them all out of the temple, and the sheep, and the oxen; and poured out the changers' money, and overthrew the tables; *16* And said unto them that sold doves, Take these things hence; make not my Father's house an house of merchandise. *17* And his disciples remembered that it was written, The zeal of thine house hath eaten me up. *18* Then answered the Jews and said unto him, What sign shewest thou unto us, seeing that thou doest these things? *19* Jesus answered and said unto them, Destroy this temple, and in three days I will raise it up. *20* Then said the Jews, Forty and six years was this temple in building, and wilt thou rear it up in three days? *21* But he spake of the temple of his body. *22* When therefore he was risen from the dead, his disciples remembered that he had said this unto them; and they believed the scripture, and the word which Jesus had said.

యేసు దేవాలయమును శుద్ధిచేయుట

(మత్తయి 21:12–13; మార్కు11: 15–17 లూకా 19:45–46)

12 అటుతరువాత ఆయనయు, ఆయన తల్లియు, సహోదరులును, ఆయన శిష్యులును కపెర్నహూమునకు వెళ్లి అక్కడ కొన్ని దినములుండిరి. 13 యూదులు పస్కాపండుగ సమీపింపగా యేసు యెరూషమునకు వెళ్లి, 14 దేవాలయములో ఎడ్లను గొఱ్ఱెలను పావురములను అమ్మువారును రూకలు మార్చువారును కూర్చుండుట చూచి, 15 త్రాళ్లతో కొరడాలుచేసి, గొఱ్ఱెలను ఎడ్లనన్నిటిని దేవాలయములో నుండి తోలివేసి, రూకలు మార్చువారి రూకలు చల్లివేసి, వారి బల్లలు పడద్రోసి, 16 పావురములు అమ్మువారితో– "వీటిని ఇక్కడ నుండి తీసికొనిపొండి; నా తండ్రి యిల్లు వ్యాపారపుటిల్లుగా చేయకుడి" అని చెప్పెను. 17 ఆయన శిష్యులు "నీ యింటినిగూర్చిన ఆసక్తి నన్ను భక్షించు చున్నది" (కీర్తనలు 69:9) అని వ్రాయబడియున్నట్టు జ్ఞాపకము చేసికొనిరి. 18 కాబట్టి యూదులు – నీవు ఈ కార్యములు చేయుచున్నావే; ఏ సూచకక్రియను మాకు చూపెదవని ఆయనను అడుగగా, 19 యేసు – "ఈ దేవాలయమును పడగొట్టుడి, మూడు దినములలో దాని లేపుదును" అని వారితో చెప్పెను. 20 యూదులు – ఈ దేవాలయము నలువదియారు సంవత్సరములు కట్టిరే; నీవు మూడు దినములలో దానిని లేపుదువా? అనిరి. 21 అయితే ఆయన తన శరీరమను దేవాలయమును గూర్చి ఈ మాట చెప్పెను. 22 ఆయన మృతులలో నుండి లేచిన తరువాత ఆయన ఈ మాట చెప్పెనని ఆయన శిష్యులు జ్ఞాపకము చేసికొని, లేఖనమును, యేసు చెప్పిన మాటను నమ్మిరి.

The first public work in which we find Christ engaged, was driving from the temple the traders whom the covetous priests and rulers encouraged to make a market-place of its courts. Those now make God's house a house of merchandise, whose minds are filled with cares about worldly business when attending religious exercises, or who perform Divine offices for love of gain. Christ, having thus cleansed the temple, gave a sign to those who demanded it, to prove his authority for so doing. He foretells his death by the Jews' malice, Destroy ye this temple; I will permit you to

destroy it. He foretells his resurrection by his own power; In three days I will raise it up. Christ took again his own life. Men mistake by understanding that according to the letter, which the Scripture speaks by way of figure. When Jesus was risen from the dead, his disciples remembered he has said this. It helps much in understanding the Divine word, to observe the fulfilling of the Scriptures.

Many believe in Christ. (23-25) Now when he was in Jerusalem at the passover, in the feast day, many believed in his name, when they saw the miracles which he did. *24* But Jesus did not commit himself unto them, because he knew all men, *25* And needed not that any should testify of man: for he knew what was in man.

23 ఆయన పస్కా పండుగ సమయమున యెరూషలేములో ఉండగా, ఆ పండుగలో అనేకులు ఆయన చేసిన సూచక క్రియలను చూచి ఆయన నామమందు విశ్వాసముంచిరి. 24 అయితే యేసు అందరిని ఎరిగినవాడు గనుక ఆయన తన్ను వారి వశము చేసికొనలేదు. ఆయన మనుష్యుని అంతర్యమును ఎరిగినవాడు, 25 గనుక ఎవడును మనుష్యుని గూర్చి ఆయనకు సాక్ష్యమియ్యనక్కరలేదు.

Our Lord knew all men, their nature, dispositions, affections, designs, so as we do not know any man, not even ourselves. He knows his crafty enemies, and all their secret projects; his false friends, and their true characters. He knows who are truly his, knows their uprightness, and knows their weaknesses. We know what is done by men; Christ knows what is in them, he tries the heart. Beware of a dead faith, or a formal profession: carnal, empty professors are not to be trusted, and however men impose on others or themselves, they cannot impose on the heart-searching God.

JOHN 3

Christ's discourse with Nicodemus. The New Birth (1-21) There was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews: *2* The same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God: for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him. *3* Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God. *4* Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? can he enter the second time into his mother's womb, and be born? *5* Jesus answered, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God. *6* That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit. *7* Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again. *8* The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit. *9* Nicodemus answered and said unto him, How can these things be? *10* Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things? *11* Verily, verily, I say unto thee, We speak that we do know, and testify that we have seen; and ye receive not our witness. *12* If I have told you earthly things, and ye believe not, how shall ye believe, if I tell you of heavenly things? *13* And no man hath ascended up to heaven, but he that came down

from heaven, even the Son of man which is in heaven. 14 And as Moses
lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man
be lifted up: *15* That whosoever believeth in him should not perish,
but have eternal life. *16* For God so loved the world, that he gave his
only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish,
but have everlasting life. *17* For God sent not his Son into the world to
condemn the world; but that the world through him might be saved.
18 He that believeth on him is not condemned: but he that believeth
not is condemned already, because he hath not believed in the name
of the only begotten Son of God. *19* And this is the condemnation, that
light is come into the world, and men loved darkness rather than light,
because their deeds were evil. *20* For every one that doeth evil hateth
the light, neither cometh to the light, lest his deeds should be reproved.
21 But he that doeth truth cometh to the light, that his deeds may be
made manifest, that they are wrought in God.

3వ అధ్యాయము

నీకొదేమునకు బోధ

యూదుల అధికారియైన నీకొదేమను పరిసయ్యుడొకడుండెను. 2 అతడు రాత్రియందు
ఆయనయొద్దకు వచ్చి – బోధకుడా, నీవు దేవుని యొద్ద నుండి వచ్చిన బోధకుడవని
మేమెరుగుదుము; దేవుడతనికి తోడైయుంటేనే గాని నీవు చేయుచున్న సూచకక్రియలను
ఎవడును చేయలేడని ఆయనతో చెప్పెను. 3 అందుకు యేసు అతనితో – "ఒకడు క్రొత్తగా
జన్మించితేనే కాని అతడు దేవుని రాజ్యమును చూడలేడని నీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను"
అనెను. 4 అందుకు నీకొదేము – ముసలివాడైన మనుష్యుడేలాగు జన్మింపగలడు? రెండవమారు
తల్లి గర్భమందు ప్రవేశించి జన్మింపగలడా? అని ఆయనను అడుగగా, 5 యేసు ఇట్లనెను –
"ఒకడు నీటి మూలముగాను ఆత్మ మూలముగా జన్మించితేనేగాని దేవుని రాజ్యములో
ప్రవేశింపలేడని నీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 6 శరీరమూలముగా జన్మించినది
శరీరమును, ఆత్మ మూలముగా జన్మించినది ఆత్మయునై యున్నది. 7 మీరు క్రొత్తగా
జన్మింపవలెనని నేను నీతో చెప్పినందుకు ఆశ్చర్యపడవద్దు. 8 గాలి తన కిష్టమైన చోటను
విసరును; నీవు దాని శబ్దము విందువే గాని అది ఎక్కడ నుండి వచ్చునో, ఎక్కడికి పోవునో
నీకు తెలియదు. ఆత్మమూలముగా జన్మించిన ప్రతివాడును అలాగే యున్నాడు" అనెను.
9 అందుకు నీకొదేము – ఈ సంగతులేలాగు సాధ్యములని ఆయనను అడుగగా, 10 యేసు
ఇట్లనెను –"నీవు ఇశ్రాయేలుకు బోధకుడవై యుండి వీటిని ఎరుగవా? 11 మేము ఎరిగిన
సంగతియే చెప్పుచున్నాము, చూచిన దానికే సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాము, మా సాక్ష్యము
మీరంగీకరింపరని నీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 12 భూసంబంధమైన సంగతులు
నేను మీతో చెప్పితే మీరు నమ్మకున్నప్పుడు పరలోక సంబంధమైనవి మీతో చెప్పిన యెడల
ఏలాగు నమ్ముదురు ? 13 మరియు పరలోకము నుండి దిగివచ్చినవాడే, అనగా పరలోకములో
ఉండు మనుష్యకుమారుడే తప్ప పరలోకమునకు ఎక్కిపోయిన వాడెవడునులేడు.
14 అరణ్యములో మోషే సర్పమును ఏలాగు ఎత్తెనో, 15 అలాగే విశ్వసించు ప్రతివాడును
నశింపక ఆయన ద్వారా నిత్యజీవము పొందునట్లు మనుష్యకుమారుడు ఎత్తబడవలెను.

లోకము యెడల దేవుని ప్రేమ

16 దేవుడు లోకమును ఎంతో ప్రేమించెను. కాగా ఆయన తన అద్వితీయ
కుమారునిగా పుట్టినవానియందు విశ్వాసముంచు ప్రతివాడును నశింపక నిత్యజీవము
పొందునట్లు ఆయనను అనుగ్రహించెను. 17 లోకము తన కుమారుని ద్వారా రక్షణ పొందుటకే
గాని లోకమునకు తీర్పు తీర్చుటకు దేవుడాయనను లోకములోనికి పంపలేదు. 18 ఆయన
యందు విశ్వాసముంచువానికి తీర్పు తీర్చబడదు; విశ్వసింపనివాడు దేవుని
అద్వితీయకుమారుని నామమందు విశ్వాసముంచలేదు గనుక వానికి ఇంతకుమునుపే తీర్పు
తీర్చబడెను. 19 ఆ తీర్పు ఇదే; వెలుగు లోకములోనికి వచ్చెను గాని తమ క్రియలు
చెడ్డవైనందున మనుష్యులు వెలుగును ప్రేమింపక చీకటినే ప్రేమించిరి. 20 దుష్కార్యము
చేయు ప్రతివాడు వెలుగును ద్వేషించును, తన క్రియలు దుష్క్రియలుగా కనబడకుండునట్లు
వెలుగునొద్దకు రాడు. 21 సత్యవర్తనుడైతే తన క్రియలు దేవుని మూలముగా చేయబడియున్నవని
ప్రత్యక్షపరచబడునట్లు వెలుగునొద్దకు వచ్చును.

Nicodemus was afraid, or ashamed to be seen with Christ, therefore came in the night. When religion is out of fashion, there are many Nicodemites. But though he came by night, Jesus bid him welcome, and hereby taught us to encourage good beginnings, although weak. And though now he came by night, yet afterward he owned Christ publicly. He did not talk with Christ about state affairs, though he was a ruler, but about the concerns of his own soul and its salvation, and went at once to them. Our Saviour spoke of the necessity and nature of regeneration or the new birth, and at once directed Nicodemus to the source of holiness of the heart. Birth is the beginning of life; to be born again, is to begin to live anew, as those who have lived much amiss, or to little purpose. We must have a new nature, new principles, new affections, new aims. By our first birth we were corrupt, shapen in sin; therefore we must be made new creatures. No stronger expression could have been chosen to signify a great and most remarkable change of state and character. We must be entirely different from what we were before, as that which begins to be at any time, is not, and cannot be the same with that which was before. This new birth is from heaven, ch. 1:13, and its tendency is to heaven. It is a great change made in the heart of a sinner, by the power of the Holy Spirit. It means that something is done in us, and for us, which we cannot do for ourselves. Something is wrong, whereby such a life begins as shall last for ever. We cannot otherwise expect any benefit by Christ; it is necessary to our happiness here and hereafter. What Christ speak, Nicodemus misunderstood, as if there had been no other way of regenerating and new-moulding an immortal soul, than by new-framing the body. But he acknowledged his ignorance, which shows a desire to be better informed. It is then further explained by the Lord Jesus. He shows the Author of this blessed change. It is not wrought by any wisdom or power of our own, but by the power of the blessed Spirit. We are shapen in iniquity, which makes it necessary that our nature be changed. We are not to marvel at this; for, when we consider the holiness of God, the depravity of our nature, and the happiness set before us, we shall not think it strange that so much stress is laid upon this. The regenerating work of the Holy Spirit is compared to water. It is also probable that Christ had reference

to the ordinance of baptism. Not that all those, and those only, that are baptized, are saved; but without that new birth which is wrought by the Spirit, and signified by baptism, none shall be subjects of the kingdom of heaven. The same word signifies both the wind and the Spirit. The wind bloweth where it listeth for us; God directs it. The Spirit sends his influences where, and when, on whom, and in what measure and degree, he pleases. Though the causes are hidden, the effects are plain, when the soul is brought to mourn for sin, and to breathe after Christ. Christ's stating of the doctrine and the necessity of regeneration, it should seem, made it not clearer to Nicodemus. Thus the things of the Spirit of God are foolishness to the natural man. Many think that cannot be proved, which they cannot believe. Christ's discourse of gospel truths, shows the folly of those who make these things strange unto them; and it recommends us to search them out. Jesus Christ is every way able to reveal the will of God to us; for he came down from heaven, and yet is in heaven. We have here a notice of Christ's two distinct natures in one person, so that while he is the Son of man, yet he is in heaven. God is the "HE THAT IS," and heaven is the dwelling-place of his holiness. The knowledge of this must be from above, and can be received by faith alone. Jesus Christ came to save us by healing us, as the children of Israel, stung with fiery serpents, were cured and lived by looking up to the brazen serpent, Nu 21:6-9. In this observe the deadly and destructive nature of sin. Ask awakened consciences, ask damned sinners, they will tell you, that how charming soever the allurements of sin may be, at the last it bites like a serpent. See the powerful remedy against this fatal malady. Christ is plainly set forth to us in the gospel. He whom we offended is our Peace, and the way of applying for a cure is by believing. If any so far slight either their disease by sin, or the method of cure by Christ, as not to receive Christ upon his own terms, their ruin is upon their own heads. He has said, Look and be saved, look and live; lift up the eyes of your faith to Christ crucified. And until we have grace to do this, we shall not be cured, but still are wounded with the stings of Satan, and in a dying state. Jesus Christ came to save us by pardoning us, that we might not die by the sentence of the law. Here is gospel, good news indeed. Here is God's love in giving his Son for the world. God so loved the world; so really, so richly. Behold and wonder, that the great God should love such a worthless world! Here, also, is the great gospel duty, to believe in Jesus Christ. God having given him to be our Prophet, Priest, and King, we must give up ourselves to be ruled, and taught, and saved by him. And here is the great gospel benefit, that whoever believes in Christ, shall not perish, but shall have everlasting life. God was in Christ reconciling the world to himself, and so saving it. It could not be saved, but through him; there is no salvation in any other. From all this is shown the happiness of true believers; he that believeth in Christ is not condemned. Though he has been a great sinner, yet he is not dealt with according to what his sins deserve. How great is the sin of unbelievers! God sent One to save us, that was dearest to himself; and shall he not be dearest to us? How great is the misery of unbelievers! they are condemned already; which speaks a certain condemnation; a present condemnation. The wrath of God now fastens upon them; and their own hearts condemn them. There is also a condemnation grounded on their former guilt; they are open to the law for all their sins; because they are not by faith interested in the gospel pardon. Unbelief is a sin against the remedy. It springs from the enmity of the heart of man to God, from love of sin in some form. Read also the doom of those that would not know Christ. Sinful works are works of darkness. The wicked world keep as far from this light as they can, lest their deeds should be reproved. Christ is hated, because sin is loved. If they had not hated saving knowledge, they

యోహాను సువార్త 3వ అధ్యాయము

would not sit down contentedly in condemning ignorance. On the other hand, renewed hearts bid this light welcome. A good man acts truly and sincerely in all he does. He desires to know what the will of God is, and to do it, though against his own worldly interest. A change in his whole character and conduct has taken place. The love of God is shed abroad in his heart by the Holy Ghost, and is become the commanding principle of his actions. So long as he continues under a load of unforgiven guilt, there can be little else than slavish fear of God; but when his doubts are done away, when he sees the righteous ground whereon this forgiveness is built, he rests on it as his own, and is united to God by unfeigned love. Our works are good when the will of God is the rule of them, and the glory of God the end of them; when they are done in his strength, and for his sake; to him, and not to men. Regeneration, or the new birth, is a subject to which the world is very averse; it is, however, the grand concern, in comparison with which every thing else is but trifling. What does it signify though we have food to eat in plenty, and variety of raiment to put on, if we are not born again? if after a few mornings and evenings spent in unthinking mirth, carnal pleasure, and riot, we die in our sins, and lie down in sorrow? What does it signify though we are well able to act our parts in life, in every other respect, if at last we hear from the Supreme Judge, "Depart from me, I know you not, ye workers of iniquity?"

The baptism of John of Christ John's testimony. (22-36) 22 After
these things came Jesus and his disciples into the land of Judaea;
and there he tarried with them, and baptized. *23* And John also was
baptizing in Aenon near to Salim, because there was much water there:
and they came, and were baptized. *24* For John was not yet cast into
prison. *25* Then there arose a question between some of John's disciples
and the Jews about purifying. *26* And they came unto John, and said
unto him, Rabbi, he that was with thee beyond Jordan, to whom thou
barest witness, behold, the same baptizeth, and all men come to him.
27 John answered and said, A man can receive nothing, except it be
given him from heaven. *28* Ye yourselves bear me witness, that I said,
I am not the Christ, but that I am sent before him. *29* He that hath the
bride is the bridegroom: but the friend of the bridegroom, which
standeth and heareth him, rejoiceth greatly because of the bridegroom's
voice: this my joy therefore is fulfilled. *30* He must increase, but I
must decrease. *31* He that cometh from above is above all: he that is
of the earth is earthly, and speaketh of the earth: he that cometh from
heaven is above all. *32* And what he hath seen and heard, that he
testifieth; and no man receiveth his testimony. *33* He that hath received
his testimony hath set to his seal that God is true. *34* For he whom
God hath sent speaketh the words of God: for God giveth not the Spirit
by measure unto him. *35* The Father loveth the Son, and hath given
all things into his hand. *36* He that believeth on the Son hath everlasting
life: and he that believeth not the Son shall not see life; but the wrath
of God abideth on him.

22 అటుతరువాత యేసు తన శిష్యులలో కూడ యూదయ దేశమునకు వచ్చి
అక్కడ వారితో కాలము గడుపుచు బాప్తిస్మమిచ్చుచు ఉండెను. 23 సలీము దగ్గర నున్న
ఐనోనను స్థలమున నీళ్లు విస్తారముగా ఉండెను గనుక యోహానుకూడ అక్కడ బాప్తిస్మమిచ్చుచు
ఉండెను; జనులు వచ్చి బాప్తిస్మము పొందిరి. 24 యోహాను ఇంకను చెరసాలలో
వేయబడియుండలేదు. 25 శుద్ధీకరణాచారమును గూర్చి యోహాను శిష్యులకు ఒక యూదునితో

వివాదము పుట్టెను, 26 గనుక వారు యోహాను నొద్దకు వచ్చి – బోధకుడా, ఎవడు యొర్దానుకు
అవతల నీతో కూడ ఉండెనో, నీవెవనిగూర్చి సాక్ష్యమిచ్చితివో, ఇదిగో, ఆయన బాప్తిస్మ
మిచ్చుచున్నాడు; అందరు ఆయన యొద్దకు వచ్చుచున్నారని అతనితో చెప్పిరి. 27 అందుకు
యోహాను ఇట్లనెను – తనకు పరలోకమునుండి అనుగ్రహింప బడితేనేగాని ఎవడును ఏమియు
పొందనేరడు. 28 నేను క్రీస్తును కాననియు, ఆయనకంటె ముందుగా పంపబడినవాడనే
అనియు చెప్పినట్టు మీరే నాకు సాక్షులు. 29 పెండ్లికుమార్తె గలవాడు పెండ్లికుమారుడు,
అయితే నిలువబడి పెండ్లికుమారుని స్వరము వినెడి స్నేహితుడు ఆ పెండ్లి కుమారుని స్వరము
విని మిక్కిలి సంతోషించును; ఈ నా సంతోషము పరిపూర్ణమై యున్నది. 30 ఆయన
హెచ్చవలసియున్నది, నేను తగ్గవలసియున్నది. 31 పై నుండి వచ్చువాడు అందరికి
పైనున్నవాడు; భూమి నుండి వచ్చువాడు భూసంబంధియై భూసంబంధమైన సంగతులను
గూర్చి మాటలాడును; పరలోకమునుండి వచ్చువాడు అందరికి పైగానుండి 32 తాను
కన్నవాటిని గూర్చియు, విన్నవాటిని గూర్చియు సాక్ష్యమిచ్చును; ఆయన సాక్ష్యము ఎవడును
అంగీకరింపడు. 33 ఆయన సాక్ష్యము అంగీకరించినవాడు దేవుడు సత్యవంతుడను మాటకు
ముద్రవేసి యున్నాడు. 34 ఏలయనగా దేవుడు తాను పంపిన వానికి కొలతలేకుండ ఆత్మ
ననుగ్రహించును గనుక ఆయన దేవుని మాటలే పలుకును. 35 తండ్రి కుమారుని
ప్రేమించుచున్నాడు గనుక ఆయన చేతికి సమస్తము అప్పగించి యున్నాడు. 36
కుమారునియందు విశ్వాసముంచువాడే నిత్యజీవము గలవాడు, కుమారునికి విధేయుడు
కానివాడు జీవము చూడడు గాని దేవుని ఉగ్రత వాని మీద నిలిచియుండును.

John was fully satisfied with the place and work assigned him; but Jesus came on a more important work. He also knew that Jesus would increase in honour and influence, for of his government and peace there would be no end, while he himself would be less followed. John knew that Jesus came from heaven as the Son of God, while he was a sinful, mortal man, who could only speak about the more plain subjects of religion. The words of Jesus were the words of God; he had the Spirit, not by measure, as the prophets, but in all fulness. Everlasting life could only be had by faith in Him, and might be thus obtained; whereas all those, who believe not in the Son of God, cannot partake of salvation, but the wrath of God for ever rests upon them.

JOHN 4

Christ's departure into Galilee. (1-3) When therefore the Lord
knew how the Pharisees had heard that Jesus made and baptized
more disciples than John, *2* (Though Jesus himself baptized not, but
his disciples,) *3* He left Judaea, and departed again into Galilee.

4వ అధ్యాయము

యోహాను కంటె యేసు ఎక్కువమందిని శిష్యులనుగా చేసికొని వారికి
బాప్తిస్మమిచ్చుచున్న సంగతి పరిసయ్యులు వినిరని ప్రభువునకు తెలిసినప్పుడు, 2 ఆయన
యూదయ దేశము విడిచి గలిలయ దేశమునకు తిరిగి వెళ్లెను. 3 అయినను యేసే
బాప్తిస్మమియ్యలేదు గాని ఆయన శిష్యులిచ్చుచుండిరి.

Jesus applied himself more to preaching, which was the more excellent, 1 corinthians 1:17 , than to baptism. He would put honour upon his disciples, by employing them to baptize. He teaches us that the benefit of sacraments depends not on the hand that administers them.

His discourse with the Samaritan woman. (4-26) 4 And he must
needs go through Samaria. *5* Then cometh he to a city of Samaria,
which is called Sychar, near to the parcel of ground that Jacob gave to
his son Joseph. *6* Now Jacob's well was there. Jesus therefore, being
wearied with his journey, sat thus on the well: and it was about the
sixth hour. *7* There cometh a woman of Samaria to draw water: Jesus
saith unto her, Give me to drink. *8* (For his disciples were gone away
unto the city to buy meat.) *9* Then saith the woman of Samaria unto
him, How is it that thou, being a Jew, askest drink of me, which am a
woman of Samaria? for the Jews have no dealings with the Samaritans.
10 Jesus answered and said unto her, If thou knewest the gift of God,
and who it is that saith to thee, Give me to drink; thou wouldest have
asked of him, and he would have given thee living water. *11* The woman
saith unto him, Sir, thou hast nothing to draw with, and the well is
deep: from whence then hast thou that living water? *12* Art thou greater
than our father Jacob, which gave us the well, and drank thereof
himself, and his children, and his cattle? *13* Jesus answered and said
unto her, Whosoever drinketh of this water shall thirst again: *14* But
whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst;
but the water that I shall give him shall be in him a well of water
springing up into everlasting life. *15* The woman saith unto him, Sir,
give me this water, that I thirst not, neither come hither to draw.
16 Jesus saith unto her, Go, call thy husband, and come hither. *17* The
woman answered and said, I have no husband. Jesus said unto her,
Thou hast well said, I have no husband: *18* For thou hast had five
husbands; and he whom thou now hast is not thy husband: in that
saidst thou truly. *19* The woman saith unto him, Sir, I perceive that
thou art a prophet. *20* Our fathers worshipped in this mountain; and
ye say, that in Jerusalem is the place where men ought to worship.
21 Jesus saith unto her, Woman, believe me, the hour cometh, when
ye shall neither in this mountain, nor yet at Jerusalem, worship the
Father. *22* Ye worship ye know not what: we know what we worship:
for salvation is of the Jews. *23* But the hour cometh, and now is, when
the true worshippers shall worship the Father in spirit and in truth:
for the Father seeketh such to worship him. *24* God is a Spirit: and
they that worship him must worship him in spirit and in truth. *25* The
woman saith unto him, I know that Messias cometh, which is called
Christ: when he is come, he will tell us all things. *26* Jesus saith unto
her, I that speak unto thee am he.

సమరయ స్త్రీ

4 ఆయన సమరయ మార్గమున వెళ్లవలసివచ్చెను గనుక, 5 యాకోబు తన
కుమారుడైన యోసేపు కిచ్చిన భూమి దగ్గరనున్న సమరయలోని సుఖారను ఒక ఊరికి

వచ్చెను. 6 అక్కడ యాకోబు బావి యుండెను గనుక యేసు ప్రయాణము వలన అలసియున్న
రీతినే ఆ బావి యొద్ద కూర్చుండెను; అప్పటికి ఇంచుమించు పండ్రెండు గంటలాయెను. 7
సమరయ స్త్రీ ఒకతె నీళ్లు చేదుకొనుటకు అక్కడికి రాగా, యేసు – “నాకు దాహమునకిమ్మని”
ఆమె నడిగెను. 8 ఆయన శిష్యులు ఆహారము కొనుటకు ఊరిలోనికి వెళ్లియుండిరి. 9 ఆ
సమరయ స్త్రీ – యూదుడవైన నీవు సమరయ స్త్రీనైన నన్ను దాహమునకిమ్మని ఏలాగు
అడుగుచున్నావని ఆయనతో చెప్పెను. ఏలయనగా, యూదులు సమరయులతో సాంగత్యము
చేయరు. 10 అందుకు యేసు – “నీవు దేవుని వరమును, నాకు దాహమునకిమ్మని నిన్ను
అడుగుచున్నవాడెవడో అదియు ఎరిగియుంటే నీవు ఆయనను అడుగుదువు, ఆయన నీకు
జీవజలమిచ్చును” అని ఆమెతో చెప్పెను. 11 అప్పుడా స్త్రీ – అయ్యా, ఈ బావి లోతైనది,
చేదుకొనుటకు నీ కేమియు లేదే; ఆ జీవజలము ఏలాగు నీకు దొరుకును ? 12 తానును
తన కుమాళ్లును, పశువులును, ఈ బావి నీళ్లు త్రాగి మాకిచ్చిన మన తండ్రియైన యాకోబు
కంటె నీవు గొప్పవాడవా ? అని ఆయనను అడిగెను. 13 అందుకు యేసు – “ఈ నీళ్లు
త్రాగు ప్రతివాడును మరల దప్పిగొనును; 14 నేనిచ్చు నీళ్లు త్రాగు వాడెప్పుడును దప్పిగొనడు
; నేను వానికిచ్చు నీళ్లు నిత్యజీవమునకై వానిలో ఊరెడి నీటి బుగ్గగా ఉండును” అని ఆమెతో
చెప్పెను. 15 ఆ స్త్రీ ఆయనను చూచి – అయ్యా, నేను దప్పిగొనకుండునట్లును, చేదుకొనుట
కింతదూరము రాకుండునట్లును ఆ నీళ్లు నాకు దయచేయు మని అడుగగా, 16 యేసు–
“నీవు వెళ్లి నీ పెనిమిటిని పిలుచుకొని ఇక్కడికి రమ్ము” అని ఆమెతో చెప్పెను. 17 ఆ స్త్రీ –
నాకు పెనిమిటి లేడనగా, యేసు ఆమెతో – నాకు పెనిమిటి లేడని నీవు చెప్పిన మాటసరియే;
18 నీకు అయిదుగురు పెనిమిట్లుండిరి, ఇప్పుడు ఉన్నవాడు నీ పెనిమిటి కాడు; సత్యమే
చెప్పితివనెను. 19 అప్పుడా స్త్రీ – అయ్యా, నీవు ప్రవక్తవని గ్రహించుచున్నాను. 20 మా
పితరులు ఈ పర్వతమందు ఆరాధించిరి గాని ఆరాధింపవలసిన స్థలము యెరూషలేములో
ఉన్నదని మీరు చెప్పుదురని ఆయనతో అనగా, యేసు ఆమెతో ఇట్లనెను 21 – “అమ్మా,
ఒక కాలము వచ్చుచున్నది; ఆ కాలమందు ఈ పర్వతము మీదనైనను యెరూషలేములోనైనను
మీరు తండ్రిని ఆరాధింపరు. నా మాట నమ్ముము; 22 మీరు మీకు తెలియనిదానిని
ఆరాధించువారు, మేము మాకు తెలిసిన దానిని ఆరాధించువారము; రక్షణ యూదులలో
నుండియే కలుగుచున్నది. 23 అయితే యథార్థముగా ఆరాధించువారు ఆత్మతోను, సత్యముతోను
తండ్రిని ఆరాధించు కాలము వచ్చుచున్నది; అది ఇప్పుడును వచ్చేయున్నది; తన్ను
ఆరాధించువారు అట్టివారే కావలెనని తండ్రి కోరుచున్నాడు. 24 దేవుడు ఆత్మ గనుక ఆయనను
ఆరాధించువారు ఆత్మతోను సత్యముతోను ఆరాధింపవలను” అనెను.

క్రీస్తనబడిన మెస్సీయ

25 ఆ స్త్రీ ఆయనతో – క్రీస్తనబడిన మెస్సీయ వచ్చునని నేనెరుగుదును; ఆయన
వచ్చినప్పుడు మాకు సమస్తమును తెలియజేయునని చెప్పగా, 26 యేసు – నీతో
మాటలాడుచున్న నేనే ఆయనని ఆమెతో చెప్పెను.

John

12

There was great hatred between the Samaritans and the Jews. Christ's road from Judea to Galilee lay through Samaria. We should not go into places of temptation but when we needs must; and then must not dwell in them, but hasten through them. We have here our Lord Jesus under the common fatigue of travellers. Thus we see that he was truly a man. Toil came in with sin; therefore Christ, having made himself a curse for us, submitted to it. Also, he was a poor man, and went all his journeys on foot. Being wearied, he sat thus on the well; he had no couch to rest upon. He sat thus, as people wearied with travelling sit. Surely, we ought readily to submit to be like the Son of God in such things as these. Christ asked a woman for water. She was surprised because he did not show the anger of his own nation against the Samaritans. Moderate men of all sides are men wondered at. Christ took the occasion to teach her Divine things: he converted this woman, by showing her ignorance and sinfulness, and her need of a Saviour. By this living water is meant the Spirit. Under this comparison the blessing of the Messiah had been promised in the Old Testament. The graces of the Spirit, and his comforts, satisfy the thirsting soul, that knows its own nature and necessity. What Jesus spake figuratively, she took literally. Christ shows that the water of Jacob's well yielded a very short satisfaction. Of whatever waters of comfort we drink, we shall thirst again. But whoever partakes of the Spirit of grace, and the comforts of the gospel, shall never want that which will abundantly satisfy his soul. Carnal hearts look no higher than carnal ends. Give it me, saith she, not that I may have everlasting life, which Christ proposed, but that I come not hither to draw. The carnal mind is very ingenious in shifting off convictions, and keeping them from fastening. But how closely our Lord Jesus brings home the conviction to her conscience! He severely reproved her present state of life. The woman acknowledged Christ to be a prophet. The power of his word in searching the heart, and convincing the conscience of secret things, is a proof of Divine authority. It should cool our contests, to think that the things we are striving about are passing away. The object of worship will continue still the same, God, as a Father; but an end shall be put to all differences about the place of worship. Reason teaches us to consult decency and convenience in the places of our worship; but religion gives no preference to one place above another, in respect of holiness and approval with God. The Jews were certainly in the right. Those who by the Scriptures have obtained some knowledge of God, know whom they worship. The word of salvation was of the Jews. It came to other nations through them. Christ justly preferred the Jewish worship before the Samaritan, yet here he speaks of the former as soon to be done away. God was about to be revealed as the Father of all believers in every nation. The spirit or the soul of man, as influenced by the Holy Spirit, must worship God, and have communion with him. Spiritual affections, as shown in fervent prayers, supplications, and thanksgivings, form the worship of an upright heart, in which God delights and is glorified. The woman was disposed to leave the matter undecided, till the coming of the Messiah. But Christ told her, I that speak to thee, am He. She was an alien and a hostile Samaritan, merely speaking to her was thought to disgrace our Lord Jesus. Yet to this woman did our Lord reveal himself more fully than as yet he had done to any of his disciples. No past sins can bar our acceptance with him, if we humble ourselves before him, believing in him as the Christ, the Saviour of the world.

The effects of Christ's conversation with the woman of Samaria. (27-42) The Saviour of the world 27And upon this came his disciples,

and marvelled that he talked with the woman: yet no man said, What
seekest thou? or, Why talkest thou with her? *28* The woman then left
her waterpot, and went her way into the city, and saith to the men,
29 Come, see a man, which told me all things that ever I did: is not
this the Christ? *30* Then they went out of the city, and came unto him.
31 In the mean while his disciples prayed him, saying, Master, eat.
32 But he said unto them, I have meat to eat that ye know not of.
33 Therefore said the disciples one to another, Hath any man brought
him ought to eat? *34* Jesus saith unto them, My meat is to do the will
of him that sent me, and to finish his work. *35* Say not ye, There are
yet four months, and then cometh harvest? behold, I say unto you,
Lift up your eyes, and look on the fields; for they are white already to
harvest. *36* And he that reapeth receiveth wages, and gathereth fruit
unto life eternal: that both he that soweth and he that reapeth may
rejoice together. *37* And herein is that saying true, One soweth, and
another reapeth. *38* I sent you to reap that whereon ye bestowed no
labour: other men laboured, and ye are entered into their labours.
39 And many of the Samaritans of that city believed on him for the
saying of the woman, which testified, He told me all that ever I did.
40 So when the Samaritans were come unto him, they besought him
that he would tarry with them: and he abode there two days. *41* And
many more believed because of his own word; *42* And said unto the
woman, Now we believe, not because of thy saying: for we have heard
him ourselves, and know that this is indeed the Christ, the Saviour of
the world.

27 ఇంతలో ఆయన శిష్యులు వచ్చి, ఆయన స్త్రీతో మాటలాడుట చూచి ఆశ్చర్యపడిరి
గాని – నీ కేమి కావలెననియైనను, ఈమెతో ఎందుకు మాటలాడుచున్నావనియైనను ఎవడును
అడుగలేదు. 28 ఆ స్త్రీ తన కుండ విడిచిపెట్టి ఊరిలోనికి వెళ్లి– 29 మీరు వచ్చి, నేను
చేసిన వన్నియు నాతోచెప్పిన మనుష్యుని చూడుడి; ఈయన క్రీస్తు కాడా? అని ఆ ఊరి
వారితో చెప్పగా, 30 వారు ఊరిలోనుండి బయలుదేరి ఆయన యొద్దకు వచ్చుచుండిరి.
31 ఆలోగా శిష్యులు – బోధకుడా, భోజనము చేయుమని ఆయనను వేడుకొనిరి. 32
అందుకాయన – భుజించుటకు మీకు తెలియని ఆహారము నాకు ఉన్నదని వారితో చెప్పగా,
33 శిష్యులు – ఆయన భుజించుటకు ఎవడైన నేమైనను తెచ్చెనేమో అని యొకనితో ఒకడు
చెప్పుకొనిరి. 34 యేసు వారిని చూచి – నన్ను పంపినవాని చిత్తము నెరవేర్చుటయు,
ఆయన పని తుదముట్టించుటయు నాకు ఆహారమై యున్నది. 35 ఇంక నాలుగు నెలలైన
తరువాత కోతకాలము వచ్చునని మీరు చెప్పుదురు గదా? ఇదిగో మీ కన్నులెత్తి పొలములను
చూడుడి; అవి ఇప్పుడే తెల్లబారి కోతకు వచ్చియున్నవని మీతో చెప్పుచున్నాను. 36 విత్తువాడును
కోయువాడును కూడా సంతోషించునట్లు, కోయువాడు జీతము పుచ్చుకొని నిత్యజీవార్థమైన
ఫలము సమకూర్చుకొనుచున్నాడు. 37 విత్తువాడొకడు కోయువాడొకడను మాట ఈ
విషయములో సత్యమే. 38 మీరు దేనిని గూర్చి కష్టపడలేదో దానిని కోయుటకు మిమ్మును
పంపితిని; ఇతరులు కష్టపడిరి మీరు వారి కష్టఫలములో ప్రవేశించుచున్నారని చెప్పెను.

John

13

అనేకమంది సమరయులు విశ్వసించుట

39 నేను చేసినవన్నియు నాతో చెప్పెనని సాక్ష్యమిచ్చిన స్త్రీ యొక్క మాటనుబట్టి ఆ
ఊరిలోని సమరయులలో అనేకులు ఆయనయందు విశ్వాసముంచిరి. 40 ఆ సమరయులు
ఆయనయొద్దకు వచ్చి తమయొద్ద ఉండుమని ఆయనను వేడుకొనిరి గనుక ఆయన అక్కడ
రెండు దినములుండెను. 41 ఆయన మాటలు వినినందున ఇంకను అనేకులు నమ్మి ఆ స్త్రీని
చూచి. – ఇక మీదట నీవు చెప్పిన మాటనుబట్టి కాక, 42 మామట్టుకు మేము విని,
ఈయన నిజముగా లోకరక్షకుడని తెలిసికొని నమ్ముచున్నామనిరి.

The disciples wondered that Christ talked thus with a Samaritan. Yet they knew it was for some good reason, and for some good end. Thus when particular difficulties occur in the word and providence of God, it is good to satisfy ourselves that all is well that Jesus Christ says and does. Two things affected the woman. The extent of his knowledge. Christ knows all the thoughts, words, and actions, of all the children of men. And the power of his word. He told her secret sins with power. She fastened upon that part of Christ's discourse, many would think she would have been most shy of repeating; but the knowledge of Christ, into which we are led by conviction of sin, is most likely to be sound and saving. They came to him: those who would know Christ, must meet him where he records his name. Our Master has left us an example, that we may learn to do the will of God as he did; with diligence, as those that make a business of it; with delight and pleasure in it. Christ compares his work to harvest-work. The harvest is appointed and looked for before it comes; so was the gospel. Harvest-time is busy time; all must be then at work. Harvest-time is a short time, and harvest-work must be done then, or not at all; so the time of the gospel is a season, which if once past, cannot be recalled. God sometimes uses very weak and unlikely instruments for beginning and carrying on a good work. Our Saviour, by teaching one poor woman, spread knowledge to a whole town. Blessed are those who are not offended at Christ. Those taught of God, are truly desirous to learn more. It adds much to the praise of our love to Christ and his word, if it conquers prejudices. Their faith grew. In the matter of it: they believed him to be the Saviour, not only of the Jews but of the world. In the certainty of it: we know that this is indeed the Christ. And in the ground of it, for we have heard him ourselves.

Welcome at Galilii - Christ heals the nobleman's son. (43-54) 43
Now after two days he departed thence, and went into Galilee. *44* For
Jesus himself testified, that a prophet hath no honour in his own
country. *45* Then when he was come into Galilee, the Galilaeans
received him, having seen all the things that he did at Jerusalem at
the feast: for they also went unto the feast. *46* So Jesus came again
into Cana of Galilee, where he made the water wine. And there was a
certain nobleman, whose son was sick at Capernaum. *47* When he
heard that Jesus was come out of Judaea into Galilee, he went unto
him, and besought him that he would come down, and heal his son:
for he was at the point of death. *48* Then said Jesus unto him, Except
ye see signs and wonders, ye will not believe. *49* The nobleman saith
unto him, Sir, come down ere my child die. *50* Jesus saith unto him,
Go thy way; thy son liveth. And the man believed the word that Jesus
had spoken unto him, and he went his way. *51* And as he was now

going down, his servants met him, and told him, saying, Thy son liveth. *52* Then enquired he of them the hour when he began to amend. And they said unto him, Yesterday at the seventh hour the fever left him. *53* So the father knew that it was at the same hour, in the which Jesus said unto him, Thy son liveth: and himself believed, and his whole house. *54* This is again the second miracle that Jesus did, when he was come out of Judaea into Galilee.

యేసు గలిలయలో ప్రధాని కుమారుని స్వస్థపరచుట

(మత్తయి 8:5–13; లూకా 7:1–10)

43 ఆ రెండు దినములైన తరువాత ఆయన అక్కడ నుండి బయలుదేరి గలిలయకు వెళ్లెను. 44 ఎందుకనగా ప్రవక్త స్వదేశములో ఘనత పొందడని యేసు సాక్ష్యమిచ్చెను. 45 గలిలయులు కూడా ఆ పండుగకు వెళ్లువారు గనుక యెరూషలేములో పండుగ సమయమున ఆయన చేసిన కార్యములన్నియు వారు చూచినందున ఆయన గలిలయకు వచ్చినప్పుడు వారు ఆయనను చేర్చుకొనిరి. 46 తాను నీళ్లు ద్రాక్షారసముగా చేసిన గలిలయలోని కానాకు ఆయన తిరిగి వచ్చెను. అప్పుడు కపెర్నహూములో ఒక ప్రధాని కుమారుడు రోగియై యుండెను. 47 యేసు యూదయ నుండి గలిలయకు వచ్చెనని అతడు విని ఆయన యొద్దకు వెళ్లి, తన కుమారుడు చావ సిద్ధమైయుండెను గనుక ఆయన వచ్చి అతనిని స్వస్థపరచవలెనని వేడుకొనెను. 48 యేసు – సూచక క్రియలను మహాత్కార్యములను చూడకుంటే మీరెంత మాత్రము నమ్మరని అతనితో చెప్పెను. 49 అందుకా ప్రధాని – ప్రభువా, నా కుమారుడు చావకమునుపే రమ్మని ఆయనను వేడుకొనెను. 50 యేసు – నీవు వెళ్లుము, నీ కుమారుడు బ్రదికియున్నాడని అతనితో చెప్పగా, ఆ మనుష్యుడు యేసు తనతో చెప్పిన మాట నమ్మి వెళ్లిపోయెను. 51 అతడింక వెళ్లుచుండగా అతని దాసులు అతనికి ఎదురుగావచ్చి, అతని కుమారుడు బ్రదికి యున్నాడని తెలియజెప్పిరి. 52 ఏ గంటకు వాడు బాగుపడసాగెనని వారిని అడిగినప్పుడు, వారు – నిన్న ఒంటి గంటకు జ్వరము వానిని విడిచెనని అతనితో చెప్పిరి. 53 నీ కుమారుడు బ్రదికియున్నాడని యేసు తనతో చెప్పిన గంట అదే అని తండ్రి తెలిసికొనెను గనుక అతడును, అతని యింటి వారందరును నమ్మిరి. 54 ఇది యేసు యూదయ నుండి గలిలయకు వచ్చి చేసిన రెండవ సూచకక్రియ.

The father was a nobleman, yet the son was sick. Honours and titles are no security from sickness and death. The greatest men must go themselves to God, must become beggars. The nobleman did not stop from his request till he prevailed. But at first he discovered the weakness of his faith in the power of Christ. It is hard to persuade ourselves that distance of time and place, are no hinderance to the knowledge, mercy, and power of our Lord Jesus. Christ gave an answer of peace. Christ's saying that the soul lives, makes it alive. The father went his way, which showed the sincerity of his faith. Being satisfied, he did not hurry home that night, but returned as one easy in his own mind. His servants met him with the news of the child's recovery. Good news will meet those that hope in God's word. Diligent comparing the works of

Jesus with his word, will confirm our faith. And the bringing the cure to the family brought salvation to it. Thus an experience of the power of one word of Christ, may settle the authority of Christ in the soul. The whole family believed likewise. The miracle made Jesus dear to them. The knowledge of Christ still spreads through families, and men find health and salvation to their souls.

JOHN 5

The cure at the pool of Bethesda. (1-9) The Jews' displeasure. (10-16) After this there was a feast of the Jews; and Jesus went up to Jerusalem. *2* Now there is at Jerusalem by the sheep market a pool, which is called in the Hebrew tongue Bethesda, having five porches. *3* In these lay a great multitude of impotent folk, of blind, halt, withered, waiting for the moving of the water. *4* For an angel went down at a certain season into the pool, and troubled the water: whosoever then first after the troubling of the water stepped in was made whole of whatsoever disease he had. *5* And a certain man was there, which had an infirmity thirty and eight years. *6* When Jesus saw him lie, and knew that he had been now a long time in that case, he saith unto him, Wilt thou be made whole? *7* The impotent man answered him, Sir, I have no man, when the water is troubled, to put me into the pool: but while I am coming, another steppeth down before me. *8* Jesus saith unto him, Rise, take up thy bed, and walk. *9* And immediately the man was made whole, and took up his bed, and walked: and on the same day was the sabbath. *10* The Jews therefore said unto him that was cured, It is the sabbath day: it is not lawful for thee to carry thy bed. *11* He answered them, He that made me whole, the same said unto me, Take up thy bed, and walk. *12* Then asked they him, What man is that which said unto thee, Take up thy bed, and walk? *13* And he that was healed wist not who it was: for Jesus had conveyed himself away, a multitude being in that place. *14* Afterward Jesus findeth him in the temple, and said unto him, Behold, thou art made whole: sin no more, lest a worse thing come unto thee. *15* The man departed, and told the Jews that it was Jesus, which had made him whole. *16* And therefore did the Jews persecute Jesus, and sought to slay him, because he had done these things on the sabbath day.

5వ అధ్యాయము

బేతస్థ కోనేటి వద్ద వ్యాధిగ్రస్థుని స్వస్థపరచుట

అటుతరువాత యూదుల పండుగ యొకటి వచ్చెను గనుక యేసు యెరూషలేమునకు వెళ్లెను. 2 యెరూషలేములో గొఱ్ఱెల ద్వారము దగ్గర, హెబ్రీ భాషలో బేతెస్థ అనబడిన యొక కోనేరు కలదు, దానికి అయిదు మంటపములు కలవు. 3 ఆయా సమయములకు దేవదూత కోనేటిలో దిగి నీళ్లు కదలించుట కలదు. నీరు కదలింపబడిన పిమ్మట, మొదట ఎవడు దిగునో వాడు ఎట్టి వ్యాధిగలవాడైనను బాగుపడును, 4 గనుక ఆ మంటపములలో రోగులు, గ్రుడ్డివారు, కుంటివారు, ఊచకాలుచేతులు గలవారు, గుంపులుగా పడియుండిరి. 5 అక్కడ ముప్పది యెనిమిది ఏండ్లనుండి వ్యాధి గల యొక మనుష్యుడుండెను. 6 యేసు,

వాడు పడియుండుట చూచి, వాడప్పటికి బహుకాలము నుండి ఆ స్థితిలోనున్నాడని యెరిగి
– “స్వస్థపడ” గోరుచున్నావా? అని వాని నడుగగా, 7 ఆ రోగి – అయ్యా, నీళ్లు
కదలింపబడినప్పుడు నన్ను కోనేటిలోనికి దించుటకు నాకు ఎవడును లేడు గనుక నేను
వచ్చునంతలో మరియొకడు నా కంటె ముందుగా దిగునని ఆయనకు ఉత్తరమిచ్చెను. 8
యేసు – నీవు లేచి నీ పరుపెత్తికొని నడువుమని వానితో చెప్పగా, 9 వెంటనే వాడు స్వస్థతనొంది
తన పరుపెత్తికొని నడిచెను. 10 ఆ దినము విశ్రాంతి దినము గనుక యూదులు – ఇది
విశ్రాంతిదినము గదా; నీవు నీ పరుపెత్తికొన తగదే అని స్వస్థత నొందిన వానితో చెప్పిరి.
11 అందుకు వాడు – నన్ను స్వస్థపరచినవాడు – నీ పరుపెత్తికొని నడువుమని నాతో
చెప్పెననెను. 12 వారు – నీ పరుపెత్తికొని నడువుమని నీతో చెప్పినవాడెవడని వానిని
అడిగిరి. 13 ఆయన ఎవడో స్వస్థత నొందినవానికి తెలియలేదు; ఆ చోటను
గుంపుకూడియుండెను గనుక యేసు తప్పించుకొనిపోయెను. 14 అటు తరువాత యేసు
దేవాలయములో వానిని “చూచి ఇదిగో స్వస్థత నొందితివి; మరి ఎక్కువ కీడు నీకు
కలుగకుండునట్లు ఇకను పాపము చేయకుము” అని చెప్పగా. 15 వాడు వెళ్లి, తన్ను
స్వస్థపరచినవాడు యేసు అని యూదులకు తెలియజెప్పెను. 16 ఈ కార్యములను విశ్రాంతి
దినమున చేసినందున యూదులు యేసును హింసించిరి.

We are all by nature impotent folk in spiritual things, blind, halt, and withered; but full provision is made for our cure, if we attend to it. An angel went down, and troubled the water; and what disease soever it was, this water cured it, but only he that first stepped in had benefit. This teaches us to be careful, that we let not a season slip which may never return. The man had lost the use of his limbs thirty-eight years. Shall we, who perhaps for many years have scarcely known what it has been to be a day sick, complain of one wearisome night, when many others, better than we, have scarcely known what it has been to be a day well? Christ singled this one out from the rest. Those long in affliction, may comfort themselves that God keeps account how long. Observe, this man speaks of the unkindness of those about him, without any peevish reflections. As we should be thankful, so we should be patient. Our Lord Jesus cures him, though he neither asked nor thought of it. Arise, and walk. God's command, Turn and live; Make ye a new heart; no more supposes power in us without the grace of God, his distinguishing grace, than this command supposed such power in the impotent man: it was by the power of Christ, and he must have all the glory. What a joyful surprise to the poor cripple, to find himself of a sudden so easy, so strong, so able to help himself! The proof of spiritual cure, is our rising and walking. Has Christ healed our spiritual diseases, let us go wherever he sends us, and take up whatever he lays upon us; and walk before him. Those eased of the punishment of sin, are in danger of returning to sin, when the terror and restraint are over, unless Divine grace dries up the fountain. The misery believers are made whole from, warns us to sin no more, having felt the smart of sin. This is the voice of every providence, Go, and sin no more. Christ saw it necessary to give this caution; for it is common for people, when sick, to promise much; when newly recovered, to perform only something; but after awhile to forget all. Christ spoke of the wrath to come, which is beyond compare worse than the many hours, nay, weeks and years of pain, some wicked men have to suffer in consequence of their unlawful indulgences. And if such afflictions are severe, how dreadful will be the everlasting punishment of the wicked!

యోహాను సువార్త 5వ అధ్యాయము

Christ reproves the Jews. (17-23) Christ's discourse. (24-47) But
Jesus answered them, My Father worketh hitherto, and I work.
18 Therefore the Jews sought the more to kill him, because he not
only had broken the sabbath, but said also that God was his Father,
making himself equal with God. *19* Then answered Jesus and said
unto them, Verily, verily, I say unto you, The Son can do nothing of
himself, but what he seeth the Father do: for what things soever he
doeth, these also doeth the Son likewise. *20* For the Father loveth the
Son, and sheweth him all things that himself doeth: and he will shew
him greater works than these, that ye may marvel. *21* For as the Father
raiseth up the dead, and quickeneth them; even so the Son quickeneth
whom he will. *22* For the Father judgeth no man, but hath committed
all judgment unto the Son: *23* That all men should honour the Son,
even as they honour the Father. He that honoureth not the Son
honoureth not the Father which hath sent him.*24* Verily, verily, I say
unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent
me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but
is passed from death unto life. *25* Verily, verily, I say unto you, The
hour is coming, and now is, when the dead shall hear the voice of the
Son of God: and they that hear shall live. *26* For as the Father hath life
in himself; so hath he given to the Son to have life in himself; *27* And
hath given him authority to execute judgment also, because he is the
Son of man. *28* Marvel not at this: for the hour is coming, in the which
all that are in the graves shall hear his voice, *29* And shall come forth;
they that have done good, unto the resurrection of life; and they that
have done evil, unto the resurrection of damnation. *30* I can of mine
own self do nothing: as I hear, I judge: and my judgment is just; because
I seek not mine own will, but the will of the Father which hath sent
me.

కుమారుని ద్వారా జీవము

17 అయితే యేసు – “నా తండ్రి ఇదివరకు పని చేయుచున్నాడు, నేనును చేయు
చున్నాను” అని వారికి ఉత్తరమిచ్చెను. 18 ఆయన విశ్రాంతి దినాచారము మీరుట మాత్రమే
గాక, దేవుడు తన సొంత తండ్రి అని చెప్పి, తన్ను దేవునితో సమానునిగా చేసికొనెను గనుక
ఇందు నిమిత్తమును యూదులు ఆయనను చంపవలెనని మరి ఎక్కువగా ప్రయత్నము చేసిరి.
19 కాబట్టి యేసు వారికి ఇట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను – “తండ్రి ఏది చేయుట కుమారుడు
చూచునో, అదే కాని తనంతట తాను ఏదియు చేయనేరడు; ఆయన వేటిని చేయునో,
వాటినే కుమారుడును అలాగే చేయును. 20 తండ్రి కుమారుని ప్రేమించుచు, తాను
చేయువాటినెల్లను ఆయనకు అగపరచుచున్నాడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను.
మరియు మీరు ఆశ్చర్యపడునట్లు వీటి కంటె గొప్ప కార్యములను ఆయనకు అగపరచును.
21 తండ్రి మృతులను ఏలాగు లేపి బ్రతికించునో అలాగే కుమారుడును తన కిష్టము వచ్చిన
వారిని బ్రతికించును. 22 తండ్రి ఎవనికిని తీర్పు తీర్చడు గాని 23 తండ్రిని ఘనపరచునట్లుగా
అందరును కుమారుని ఘనపరచవలెనని తీర్పు తీర్చుటకు సర్వాధికారము కుమారునికి
అప్పగించియున్నాడు; కుమారుని ఘనపరచని వాడు ఆయనను పంపిన తండ్రిని ఘనపరచడు.
24 నా మాట విని నన్ను పంపిన వానియందు విశ్వాసముంచువాడు నిత్యజీవము గలవాడు;
వాడు తీర్పులోనికి రాక మరణములో నుండి జీవములోనికి దాటియున్నాడని మీతో

నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 25 మృతులు దేవుని కుమారుని శబ్దము విను గడియ
వచ్చుచున్నది, ఇప్పుడే వచ్చియున్నది; దానిని వినువారు జీవింతురని మీతో నిశ్చయముగా
చెప్పుచున్నాను. 26 తండ్రి ఏలాగు తనంతట తానే జీవము గలవాడై యున్నాడో అలాగే
కుమారుడును తనంతట తానే జీవము గలవాడై యుండుటకు కుమారునికి అధికారము
అనుగ్రహించెను. 27 మరియు ఆయన మనుష్య కుమారుడు గనుక తీర్పు తీర్చుటకు తండ్రి
అధికారము అనుగ్రహించెను. 28 దీనికి ఆశ్చర్యపడకుడి; ఒక కాలము వచ్చుచున్నది; ఆ
కాలములో సమాధులలో నున్నవారందరు ఆయన శబ్దము విని, 29 మేలు చేసినవారు
జీవపునరుత్థానమునకును కీడు చేసినవారు తీర్పు పునరుత్థానమునకును బయటికి వచ్చెదరు.
30 నా అంతట నేనే ఏమియు చేయలేను; నేను వినునట్లుగా తీర్పు తీర్చుచున్నాను; నన్ను
పంపిన వాని చిత్తప్రకారమే చేయగోరుదును గాని, నా యిష్ట ప్రకారము చేయగోరను గనుక
నా తీర్పు న్యాయమైనది.

The Divine power of the miracle proved Jesus to be the Son of God, and he declared that he worked with, and like unto his Father, as he saw good. These ancient enemies of Christ understood him, and became more violent, charging him not only with sabbath-breaking, but blasphemy, in calling God his own Father, and making himself equal with God. But all things now, and at the final judgment, are committed to the Son, purposely that all men might honour the Son, as they honour the Father; and every one who does not thus honour the Son, whatever he may think or pretend, does not honour the Father who sent him. Our Lord declared his authority and character, as the Messiah. The time was come when the dead should hear his voice, as the Son of God, and live. Our Lord first refers to his raising those who were dead in sin, to newness of life, by the power of the Spirit, and then to his raising the dead in their graves. The office of Judge of all men, can only be exercised by one who has all knowledge, and almighty power. May we believe His testimony; thus our faith and hope will be in God, and we shall not come into condemnation. And may His voice reach the hearts of those dead in sin; that they may do works meet for repentance, and prepare for the solemn day.

The Fourfold Witness 31 If I bear witness of myself, my witness
is not true. *32* There is another that beareth witness of me; and I
know that the witness which he witnesseth of me is true. *33* Ye sent
unto John, and he bare witness unto the truth. *34* But I receive not
testimony from man: but these things I say, that ye might be saved.

యేసుని గూర్చి సాక్ష్యము

31 నన్ను గూర్చి నేను సాక్ష్యము చెప్పుకొనిన యెడల నా సాక్ష్యము సత్యము కాదు.
32 నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చు వేరొకడు కలడు; ఆయన నన్ను గూర్చి ఇచ్చు సాక్ష్యము
సత్యమని యెరుగుదును. 33 మీరు యోహాను నొద్దకు కొందరిని పంపితిరి; అతడు
సత్యమునకు సాక్ష్యమిచ్చెను. 34 నేను మనుష్యుల వలన సాక్ష్యమంగీకరింపను గాని మీరు
రక్షింపబడవలెనని ఈ మాటలు చెప్పుచున్నాను. 35 అతడు మండుచు ప్రకాశించుచున్న
దీపమైయుండెను; మీరతని వెలుగులో వుండి కొంత కాలము ఆనందించుటకు ఇష్టపడితిరి.

యోహాను సువార్త 5వ అధ్యాయము

35 He was a burning and a shining light: and ye were willing for
a season to rejoice in his light. *36* But I have greater witness than that
of John: for the works which the Father hath given me to finish, the
same works that I do, bear witness of me, that the Father hath sent
me. *37* And the Father himself, which hath sent me, hath borne witness
of me. Ye have neither heard his voice at any time, nor seen his shape.
38 And ye have not his word abiding in you: for whom he hath sent,
him ye believe not. *39* Search the scriptures; for in them ye think ye
have eternal life: and they are they which testify of me. *40* And ye will
not come to me, that ye might have life. *41* I receive not honour from
men. *42* But I know you, that ye have not the love of God in you. *43* I
am come in my Father's name, and ye receive me not: if another shall
come in his own name, him ye will receive. *44* How can ye believe,
which receive honour one of another, and seek not the honour that
cometh from God only? *45* Do not think that I will accuse you to the
Father: there is one that accuseth you, even Moses, in whom ye trust.
46 For had ye believed Moses, ye would have believed me: for he wrote
of me. *47* But if ye believe not his writings, how shall ye believe my
words?

36 అయితే యోహాను సాక్ష్యముకంటే నాకెక్కువైన సాక్ష్యము కలదు; అదేమనిన,
నేను నెరవేర్చుటకై తండ్రి ఏ క్రియలను నాకిచ్చియున్నాడో, నేను చేయుచున్న ఆ క్రియలే
తండ్రి నన్ను పంపియున్నాడని నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నవి. 37 మరియ నన్ను పంపిన
నా తండ్రియే నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాడు. మీరు ఏ కాలమందైనను ఆయన స్వరము
వినలేదు; ఆయన స్వరూపము చూడలేదు. 38 ఆయన ఎవరిని పంపెనో ఆయనను మీరు
నమ్మలేదు గనుక మీలో ఆయన వాక్యము నిలిచియుండలేదు. 39
లేఖనములయందు మీకు నిత్యజీవము కలదని తలంచుచు వాటిని పరిశోధించుచున్నారు,
అవే నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నవి. 40 అయితే మీకు జీవము కలుగునట్లు మీరు నా
యొద్దకు రానొల్లరు. 41 నేను మనుష్యుల వలన మహిమ పొందువాడను కాను. 42 నేను
మిమ్మును ఎరుగుదును; దేవుని ప్రేమ మీలో లేదు. 43 నేను నా తండ్రి నామమున వచ్చి
యున్నాను; మీరు నన్ను అంగీకరింపరు; మరియొకడు తన నామమున వచ్చిన యెడల
వానిని అంగీకరింతురు, 44 అద్వితీయ దేవుని వలన వచ్చు మెప్పును కోరక, యొకని వలన
ఒకడు మెప్పుపొందుచున్న మీరు ఏలాగు నమ్మగలరు ? నేను తండ్రి యొద్ద మీ మీద
నేరము మోపుదునని తలంచకుడి; 45 మీరాశ్రయించుచున్న మోషే మీ మీద నేరము
మోపును. 46 అతడు నన్ను గూర్చి వ్రాసెను గనుక మీరు మోషేను నమ్మినట్టయిన నన్నును
నమ్ముదురు. 47 మీరతని లేఖనములను నమ్మనియెడల నా మాటలు ఏలాగు నమ్ముదురు”
అనెను.

Our Lord returns to his declaration of the entire agreement between the Father and the Son, and declared himself the Son of God. He had higher testimony than that of John; his works bore witness to all he had said. But the Divine word had no abiding-place in their hearts, as they refused to believe in Him whom the Father had sent, according to his ancient promises. The voice of God, accompanied by the power of the Holy Ghost, thus made effectual to the conversion of sinners, still proclaims

that this is the beloved Son, in whom the Father is well pleased. But when the hearts of men are full of pride, ambition, and the love of the world, there is no room for the word of God to abide in them. The Jews considered that eternal life was revealed to them in their Scriptures, and that they had it, because they had the word of God in their hands. Jesus urged them to search those Scriptures with more diligence and attention. "Ye do search the Scriptures," and ye do well to do so. They did indeed search the Scriptures, but it was with a view to their own glory. It is possible for men to be very studious in the letter of the Scriptures, yet to be strangers to its power. Or, "Search the Scriptures," and so it was spoken to them in the nature of an appeal. Ye profess to receive and believe the Scripture, let that be the judge. It is spoken to us as advising or commanding all Christians to search the Scriptures. Not only read them, and hear them, but search them; which denotes diligence in examining and studying them. We must search the Scriptures for heaven as our great end; For in them ye think ye have eternal life. We must search the Scriptures for Christ, as the new and living Way, that leads to this end. To this testimony Christ adds reproofs of their unbelief and wickedness; their neglect of him and his doctrine. Also he reproves their want of the love of God. But there is life with Jesus Christ for poor souls. Many who make a great profession of religion, yet show they want the love of God, by their neglect of Christ and contempt of his commandments. It is the love of God in us, the love that is a living, active principle in the heart, which God will accept. They slighted and undervalued Christ, because they admired and overvalued themselves. How can those believe, who make the praise and applause of men their idol! When Christ and his followers are men wondered at, how can those believe, the utmost of whose ambition is to make a fair show in the flesh! Many trust in some form of doctrines or some parties, who no more enter into the real meaning of those doctrines, or the views of the persons whose names they bear, than the Jews did into those of Moses. Let us search and pray over the Scriptures, as intent on finding eternal life; let us observe how Christ is the great subject of them, and daily apply to him for the life he bestows.

JOHN 6

Five thousand miraculously fed. (1-14) After these things Jesus
went over the sea of Galilee, which is the sea of Tiberias. *2* And a great
multitude followed him, because they saw his miracles which he did
on them that were diseased. *3* And Jesus went up into a mountain,
and there he sat with his disciples. *4* And the passover, a feast of the
Jews, was nigh. *5* When Jesus then lifted up his eyes, and saw a great
company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy
bread, that these may eat? *6* And this he said to prove him: for he
himself knew what he would do. *7* Philip answered him, Two hundred
pennyworth of bread is not sufficient for them, that every one of them
may take a little. *8* One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother,
saith unto him, *9* There is a lad here, which hath five barley loaves,
and two small fishes: but what are they among so many? *10* And Jesus
said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place.
So the men sat down, in number about five thousand. *11* And Jesus
took the loaves; and when he had given thanks, he distributed to the
disciples, and the disciples to them that were set down; and likewise
of the fishes as much as they would. *12* When they were filled, he said
unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing
be lost. *13* Therefore they gathered them together, and filled twelve

baskets with the fragments of the five barley loaves, which remained
over and above unto them that had eaten. *14* Then those men, when
they had seen the miracle that Jesus did, said, This is of a truth that
prophet that should come into the world.

6వ అధ్యాయము

ఐదు వేల మందికి ఆహారము పెట్టుట

(మత్తయి 14:13–21; మార్కు 6:30–44 లూకా 9:10–17)

అటుతరువాత యేసు తిబెరియ సముద్రము, అనగా గలిలయ సముద్రము దాటి
అద్దరికి వెళ్లెను. 2 రోగుల యెడల ఆయన చేసిన సూచకక్రియలను చూచి బహుజనులు
ఆయనను వెంబడించిరి. 3 యేసు కొండయెక్కి అక్కడ తన శిష్యులతో కూడా కూర్చుండెను.
4 అప్పుడు పస్కా అను యూదుల పండుగ సమీపించెను. 5 కాబట్టి యేసు కన్నులెత్తి
బహుజనులు తన యొద్దకు వచ్చుట చూచి – "వీరు భుజించుటకు ఎక్కడ నుండి రొట్టెలు
కొని తెప్పింతుము" అని ఫిలిప్పు నడిగెను గాని, 6 ఏమి చేయనై యుండెనో తానే ఎరిగియుండి
అతనిని పరీక్షించుటకు అలాగడిగెను. 7 అందుకు ఫిలిప్పు – వారిలో ప్రతివాడును కొంచెము
కొంచెము పుచ్చుకొనుటకైనను రెండు వందల దేనారముల రొట్టెలు చాలవని ఆయనతో
చెప్పెను. 8 ఆయన శిష్యులలో ఒకడు, అనగా సీమోను పేతురు సహోదరుడైన అంద్రెయ –
9 ఇక్కడ ఉన్న యొక చిన్నవాని యొద్ద అయిదు యవల రొట్టెలు, రెండు చిన్న చేపలు
ఉన్నవి గాని; ఇంతమందికి అవి ఏమాత్రమని ఆయనతో అనగా, 10 యేసు – "జనులను
కూర్చుండబెట్టుడి" అని చెప్పెను. ఆ చోట చాలా పచ్చికయుండెను గనుక లెక్కకు ఇంచుమించు
అయిదువేల మంది పురుషులు కూర్చుండిరి. 11 యేసు ఆ రొట్టెలు పట్టుకొని కృతజ్ఞతాస్తుతులు
చెల్లించి కూర్చున్నవారికి వడ్డించెను. అలాగున చేపలు కూడ వారికిష్టమైనంత మట్టుకు
వడ్డించెను. 12 వారు తృప్తిగా తినిన తరువాత ఏమియు నష్టపడకుండ మిగిలిన ముక్కలు
పోగుచేయుడని తన శిష్యులతో చెప్పెను. 13 కాబట్టి వారు భుజించిన తరువాత వారి
యొద్ద మిగిలిన అయిదు యవల రొట్టెల ముక్కలు పోగు చేసి పన్నెండు గంపలు నింపిరి.
14 ఆ మనుష్యులు యేసు చేసిన సూచక క్రియను చూచి – నిజముగా ఈ లోకమునకు
రాబోవు ప్రవక్త ఈయనే అని చెప్పుకొనిరి. 15 రాజుగా చేయుటకు వారు వచ్చి తన్ను
బలవంతముగా పట్టుకొనబోవుచున్నారని యేసు యెరిగి, మరల కొండకు ఒంటరిగా వెళ్లెను.

John relates the miracle of feeding the multitude, for its reference to the following discourse. Observe the effect this miracle had upon the people. Even the common Jews expected the Messiah to come into the world, and to be a great Prophet. The Pharisees despised them as not knowing the law; but they knew most of Him who is the end of the law. Yet men may acknowledge Christ as that Prophet, and still turn a deaf ear to him.

Jesus walks on the sea. (15-21) When Jesus therefore perceived
that they would come and take him by force, to make him a king, he
departed again into a mountain himself alone. *16* And when even was
now come, his disciples went down unto the sea, *17* And entered into
a ship, and went over the sea toward Capernaum. And it was now

dark, and Jesus was not come to them. *18* And the sea arose by reason
of a great wind that blew. *19* So when they had rowed about five and
twenty or thirty furlongs, they see Jesus walking on the sea, and
drawing nigh unto the ship: and they were afraid. *20* But he saith
unto them, It is I; be not afraid. *21* Then they willingly received him
into the ship: and immediately the ship was at the land whither they
went.

సముద్రములో నీళ్ళపై నడుచుట

(మత్తయి 14:22, 27; మార్కు 6:45–52)

16 సాయంకాలమైనప్పుడు ఆయన శిష్యులు సముద్రము నొద్దకు వెళ్లి దోనె ఎక్కి
సముద్రపుటద్దరి నున్న కపెర్నహూమునకు పోవుచుండిరి. 17 అంతలో చీకటాయెను గాని
యేసు వారి యొద్దకు ఇంకను రాలేదు. 18 అప్పుడు పెద్ద గాలి విసరగా సముద్రము
పొంగుచుండెను. 19 వారు ఇంచుమించు రెండు కోసుల దూరము దోనెను నడిపించిన
తరువాత, యేసు సముద్రము మీద నడుచుచు తమ దోనెదగ్గరకు వచ్చుట చూచి భయపడిరి;
20 అయితే ఆయన "నేనే, భయపడకుడి" అని వారితో చెప్పెను. 21 కనుక ఆయనను
దోనె మీద ఎక్కించుకొనుటకు వారిష్టపడిరి. వెంటనే ఆ దోనె వారు వెళ్లుచున్న ప్రదేశమునకు
చేరెను.

Here were Christ's disciples in the way of duty, and Christ was praying for them; yet they were in distress. There may be perils and afflictions of this present time, where there is an interest in Christ. Clouds and darkness often surround the children of the light and of the day. They see Jesus walking on the sea. Even the approaches of comfort and deliverance often are so mistaken, as to become the occasions of fear. Nothing is more powerful to convince sinners than that word, "I am Jesus whom thou persecutest;" nothing more powerful to comfort saints than this, "I am Jesus whom thou lovest." If we have received Christ Jesus the Lord, though the night be dark, and the wind high, yet we may comfort ourselves, we shall be at the shore before long.

He directs to spiritual food. (The bread from Heaven) (22-27) 22
The day following, when the people which stood on the other side of
the sea saw that there was none other boat there, save that one
whereinto his disciples were entered, and that Jesus went not with
his disciples into the boat, but that his disciples were gone away alone;
23 (Howbeit there came other boats from Tiberias nigh unto the place
where they did eat bread, after that the Lord had given thanks:)
24 When the people therefore saw that Jesus was not there, neither
his disciples, they also took shipping, and came to Capernaum, seeking
for Jesus. *25* And when they had found him on the other side of the
sea, they said unto him, Rabbi, when camest thou hither? *26* Jesus
answered them and said, Verily, verily, I say unto you, Ye seek me,
not because ye saw the miracles, but because ye did eat of the loaves,
and were filled. *27* Labour not for the meat which perisheth, but for
that meat which endureth unto everlasting life, which the Son of man
shall give unto you: for him hath God the Father sealed.

యోహాను సువార్త 6వ అధ్యాయము

సూచక క్రియ చేయవలసినదిగా యేసును ప్రజలు అడుగుట

22 మరునాడు సముద్రపుటద్దరిని నిలిచియున్న జనసమూహము వచ్చి చూడగా,
ఒక చిన్న దోనె తప్ప అక్కడ మరియొకటి లేదనియు, యేసు తన శిష్యులతో కూడ దోనె
ఎక్కలేదు గాని ఆయన శిష్యులు మాత్రమే వెళ్లిరనియు తెలిసికొనిరి. 23 అయితే ప్రభువు
కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించినప్పుడు వారు రొట్టె భుజించిన చోటునకు దగ్గరనున్న తిబెరియ
నుండి వేరే చిన్న దోనెలు వచ్చెను. 24 కాబట్టి యేసును ఆయన శిష్యులును అక్కడ లేకపోవుట
జనసమూహము చూచినప్పుడు వారా చిన్న దోనెలు ఎక్కి యేసును వెదకుచు కపెర్నహూమునకు
వచ్చిరి. 25 సముద్రపుటద్దరిని ఆయనను కనుగొని – బోధకుడా, నీవెప్పుడు ఇక్కడికి వచ్చితివని
అడుగగా, 26 యేసు – "మీరు సూచనలను చూచుట వలన కాదు, గాని రొట్టెలు భుజించి
తృప్తి పొందుట వలననే నన్ను వెదుకు చున్నారని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 27
క్షయమైన ఆహారముకొరకు కష్టపడకుడి గాని నిత్యజీవము కలుగజేయు అక్షయమైన ఆహారము
కొరకే కష్టపడుడి. మనుష్య కుమారుడు దానిని మీకిచ్చును, ఇందుకై తండ్రియైన దేవుడు
ఆయనకు ముద్ర వేసియున్నాడు" అని చెప్పెను.।

Instead of answering the inquiry how he came there, Jesus blamed their asking. The utmost earnestness should be employed in seeking salvation, in the use of appointed means; yet it is to be sought only as the gift of the Son of man. Him the Father has sealed, proved to be God. He declared the Son of man to be the Son of God with power.

His discourse with the multitude. Rejected by His own (28-59)
28 Then said they unto him, What shall we do, that we might work the
works of God? *29* Jesus answered and said unto them, This is the
work of God, that ye believe on him whom he hath sent. *30* They said
therefore unto him, What sign shewest thou then, that we may see,
and believe thee? what dost thou work? *31* Our fathers did eat manna
in the desert; as it is written, He gave them bread from heaven to eat.
32 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Moses
gave you not that bread from heaven; but my Father giveth you the
true bread from heaven. *33* For the bread of God is he which cometh
down from heaven, and giveth life unto the world. *34* Then said they
unto him, Lord, evermore give us this bread. *35* And Jesus said unto
them, I am the bread of life: he that cometh to me shall never hunger;
and he that believeth on me shall never thirst. *36* But I said unto you,
That ye also have seen me, and believe not. *37* All that the Father
giveth me shall come to me; and him that cometh to me I will in no
wise cast out. *38* For I came down from heaven, not to do mine own
will, but the will of him that sent me. *39* And this is the Father's will
which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose
nothing, but should raise it up again at the last day. *40* And this is the
will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and
believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at
the last day. *41* The Jews then murmured at him, because he said, I
am the bread which came down from heaven. *42* And they said, Is not
this Jesus, the son of Joseph, whose father and mother we know? how

is it then that he saith, I came down from heaven? *43* Jesus therefore
answered and said unto them, Murmur not among yourselves. *44* No
man can come to me, except the Father which hath sent me draw him:
and I will raise him up at the last day. *45* It is written in the prophets,
And they shall be all taught of God. Every man therefore that hath
heard, and hath learned of the Father, cometh unto me. *46* Not that
any man hath seen the Father, save he which is of God, he hath seen
the Father. *47* Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me
hath everlasting life. *48* I am that bread of life. *49* Your fathers did eat
manna in the wilderness, and are dead. *50* This is the bread which
cometh down from heaven, that a man may eat thereof, and not die.
51 I am the living bread which came down from heaven: if any man
eat of this bread, he shall live for ever: and the bread that I will give is
my flesh, which I will give for the life of the world. *52* The Jews therefore
strove among themselves, saying, How can this man give us his flesh
to eat? *53* Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you,
Except ye eat the flesh of the Son of man, and drink his blood, ye have
no life in you. *54* Whoso eateth my flesh, and drinketh my blood, hath
eternal life; and I will raise him up at the last day. *55* For my flesh is
meat indeed, and my blood is drink indeed. *56* He that eateth my
flesh, and drinketh my blood, dwelleth in me, and I in him. *57* As the
living Father hath sent me, and I live by the Father: so he that eateth
me, even he shall live by me. *58* This is that bread which came down
from heaven: not as your fathers did eat manna, and are dead: he that
eateth of this bread shall live for ever. *59* These things said he in the
synagogue, as he taught in Capernaum.

యేసు మనకు జీవాహారము

28 వారు – మేము దేవుని క్రియలు జరిగించుటకు ఏమి చేయవలెనని ఆయనను
అడుగగా, 29 యేసు – "ఆయన పంపినవాని యందు మీరు విశ్వాసముంచుటయే దేవుని
క్రియ అని" వారితో చెప్పెను. 30 వారు – అట్లయితే మేము చూచి నిన్ను విశ్వసించుటకు
నీవు ఏ సూచక క్రియ చేయుచున్నావు? ఏమి జరిగించుచున్నావు? 31 భుజించుటకు
పరలోకము నుండి ఆయన ఆహారము వారికి అనుగ్రహించెను అని వ్రాయబడినట్టు మన
పితరులు అరణ్యములో మన్నాను భుజించిరని ఆయనతో చెప్పిరి. 32 కాబట్టి యేసు –
"పరలోకము నుండి వచ్చు ఆహారము మోషే మీకియ్యలేదు, నా తండ్రియే పరలోకము
నుండి వచ్చు నిజమైన ఆహారము మీకనుగ్రహించుచున్నాడు. 33 పరలోకము నుండి దిగి
వచ్చి, లోకమునకు జీవమునిచ్చునది దేవుడనుగ్రహించు ఆహారమైయున్నదని మీతో
నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అని వారితో చెప్పెను. 34 కావున వారు – ప్రభువా, ఈ
ఆహారము ఎల్లప్పుడును మాకు అనుగ్రహించుమనిరి. 35 అందుకు యేసు వారితో ఇట్లనెను
– "జీవాహారము నేనే; నా యొద్దకు వచ్చువాడు ఏమాత్రమును ఆకలి గొనడు. నాయందు
విశ్వాసముంచువాడు ఎప్పుడును దప్పిగొనడు. 36 మీరు నన్ను చూచి యుండియు విశ్వసింపక
యున్నారని మీతో చెప్పితిని. 37 తండ్రి నాకు అనుగ్రహించువారందరును నాయొద్దకు
వత్తురు; నాయొద్దకు వచ్చువానిని నేనెంత మాత్రమును బయటికి త్రోసివేయును. 38 నా

John

19

ఇష్టమును నెరవేర్చు కొనుటకు నేను రాలేదు; నన్ను పంపిన వాని చిత్తము నెరవేర్చుటకే
పరలోకము నుండి దిగివచ్చితిని. 39 ఆయన నాకు అనుగ్రహించిన దానియంతటిలో
నేనేమియు పోగొట్టుకొనక, అంత్యదినమున దాని లేపుటయే నన్ను పంపినవాని చిత్తమైయున్నది.
40 కుమారుని చూచి ఆయనయందు విశ్వాస ముంచు ప్రతివాడును నిత్యజీవము పొందుటయే
నా తండ్రి చిత్తము; అంత్యదినమున నేను వానిని లేపుదును." 41 కాబట్టి నేను పరలోకము
నుండి దిగి వచ్చిన ఆహారమని ఆయన చెప్పినందున యూదులు ఆయనను గూర్చి సణుగు
కొనుచు – 42 ఈయన యోసేపు కుమారుడైన యేసు కాడా? ఈయన తల్లిదండ్రులను
మన మెరుగుదుము గదా? – నేను పరలోకము నుండి దిగివచ్చియున్నానని ఈయన ఏలాగు
చెప్పుచున్నాడనిరి. 43 అందుకు యేసు – "మీలో మీరు సణుగుకొనకుడి; 44 నన్ను పంపిన
తండ్రి వానిని ఆకర్షించితేనే గాని ఎవడును నా యొద్దకు రాలేడు; అంత్యదినమున నేను
వానిని లేపుదును. 45 వారందరును దేవునిచేత బోధింపబడుదురు అని ప్రవక్తల లేఖనములలో
వ్రాయబడియున్నది గనుక తండ్రి వలన విని నేర్చుకొనిన ప్రతివాడును నాయొద్దకు వచ్చును.
46 దేవుని యొద్ద నుండి వచ్చినవాడు తప్ప మరి ఎవడును తండ్రిని చూచి యుండలేదు;
ఈయనే తండ్రిని చూచియున్నాడు. 47 విశ్వసించువాడే నిత్యజీవము గలవాడు.
48 జీవాహారము నేనే. 49 మీ పితరులు అరణ్యములో మన్నాను తినినను చనిపోయిరి.
50 దీనిని తినువాడు చావకుండునట్లు పరలోకము నుండి దిగివచ్చిన ఆహారమిదే.
51 పరలోకము నుండి దిగివచ్చిన జీవాహారమును నేనే. ఎవడైనను ఈ ఆహారము భుజించితే
వాడెల్లప్పుడును జీవించును; మరియు నేనిచ్చు ఆహారము లోకమునకు జీవముకొరకైన నా
శరీరమే అని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను. 52 యూదులు– ఈయన తన
శరీరమును ఏలాగు తిననియ్యగలడని యొకనితో ఒకడు వాదించిరి. 53 కావున యేసు
ఇట్లనెను –"మీరు మనుష్యకుమారుని శరీరము తిని ఆయన రక్తము త్రాగితేనే కాని, మీలో
మీరు జీవము గలవారు కారు. 54 నా శరీరము తిని నా రక్తము త్రాగువాడే నిత్యజీవము
గలవాడు; అంత్యదినమున నేను వానిని లేపుదును. 55 నా శరీరము నిజమైన ఆహారమును
నా రక్తము నిజమైన పానమునై యున్నది. 56 నా శరీరము తిని నా రక్తము త్రాగువాడు
నాయందును, నేను వానియందును నిలిచియుందుము. 57 జీవముగల తండ్రి నన్ను పంపెను
గనుక నేను తండ్రి మూలముగా జీవించుచున్నట్టే నన్ను తినువాడును నా మూలముగా
జీవించును. 58 ఇదే పరలోకము నుండి దిగివచ్చిన ఆహారము; పితరులు మన్నాను తినియు
చనిపోయినట్టు కాదు; ఈ ఆహారము తినువాడు ఎల్లప్పుడును జీవించునని నిశ్చయముగా
మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను 59 ఆయన కపెర్నహూములో బోధించుచు సమాజ
మందిరములో ఈ మాటలు చెప్పెను.

Constant exercise of faith in Christ, is the most important and difficult part of the obedience required from us, as sinners seeking salvation. When by his grace we are enabled to live a life of faith in the Son of God, holy tempers follow, and acceptable services may be done. God, even his Father, who gave their fathers that food from heaven to support their natural lives, now gave them the true Bread for the salvation of their souls. Coming to Jesus, and believing on him, signify the same. Christ shows

that he is the true Bread; he is to the soul what bread is to the body, nourishes and supports the spiritual life. He is the Bread of God. Bread which the Father gives, which he has made to be the food of our souls. Bread nourishes only by the powers of a living body; but Christ is himself living Bread, and nourishes by his own power. The doctrine of Christ crucified is now as strengthening and comforting to a believer as ever it was. He is the Bread which came down from heaven. It denotes the Divinity of Christ's person and his authority; also, the Divine origin of all the good which flows to us through him. May we with understanding and earnestness say, Lord, evermore give us this Bread The discovery of their guilt, danger, and remedy, by the teaching of the Holy Spirit, makes men willing and glad to come, and to give up every thing which hinders applying to him for salvation. The Father's will is, that not one of those who were given to the Son, should be rejected or lost by him. No one will come, till Divine grace has subdued, and in part changed his heart; therefore no one who comes will ever be cast out. The gospel finds none willing to be saved in the humbling, holy manner, made known therein; but God draws with his word and the Holy Ghost; and man's duty is to hear and learn; that is to say, to receive the grace offered, and consent to the promise. None had seen the Father but his beloved Son; and the Jews must expect to be taught by his inward power upon their minds, and by his word, and the ministers whom he sent among them. The advantage of the manna was small, it only referred to this life; but the living Bread is so excellent, that the man who feedeth on it shall never die. This bread is Christ's human nature, which he took to present to the Father, as a sacrifice for the sins of the world; to purchase all things pertaining to life and godliness, for sinners of every nation, who repent and believe in him. The flesh and blood of the Son of man, denote the Redeemer in the nature of man; Christ and him crucified, and the redemption wrought out by him, with all the precious benefits of redemption; pardon of sin, acceptance with God, the way to the throne of grace, the promises of the covenant, and eternal life. These are called the flesh and blood of Christ, because they are purchased by the breaking his body, and the shedding of his blood. Also, because they are meat and drink to our souls. Eating this flesh and drinking this blood mean believing in Christ. We partake of Christ and his benefits by faith. The soul that rightly knows its state and wants, finds whatever can calm the conscience, and promote true holiness, in the redeemer, God manifest in the flesh. Meditating upon the cross of Christ gives life to our repentance, love, and gratitude. We live by him, as our bodies live by our food. We live by him, as the members by the head, the branches by the root: because he lives we shall live also.

Many disciples turn away ; Many disciples go back. (60-71) 60
Many therefore of his disciples, when they had heard this, said, This
is an hard saying; who can hear it? *61* When Jesus knew in himself
that his disciples murmured at it, he said unto them, Doth this offend
you? *62* What and if ye shall see the Son of man ascend up where he
was before? *63* It is the spirit that quickeneth; the flesh profiteth
nothing: the words that I speak unto you, they are spirit, and they are
life. *64* But there are some of you that believe not. For Jesus knew
from the beginning who they were that believed not, and who should
betray him. *65* And he said, Therefore said I unto you, that no man
can come unto me, except it were given unto him of my Father. *66* From

యోహాను సువార్త 6వ అధ్యాయము

that time many of his disciples went back, and walked no more with
him. *67* Then said Jesus unto the twelve, Will ye also go away? *68* Then
Simon Peter answered him, Lord, to whom shall we go? thou hast the
words of eternal life. *69* And we believe and are sure that thou art that
Christ, the Son of the living God. *70* Jesus answered them, Have not I
chosen you twelve, and one of you is a devil? *71* He spake of Judas
Iscariot the son of Simon: for he it was that should betray him, being
one of the twelve.

అనేకమంది శిష్యులు యేసును వదలిపోవుట

60 ఆయన శిష్యులలో అనేకులు ఈ మాట విని – ఇది కఠినమైన మాట, ఇది
ఎవడు వినగలడని చెప్పుకొనిరి. 61 యేసు తన శిష్యులు దీనిని గూర్చి సణుగుకొనుచున్నారని
తనకు తానే ఎరిగి వారితో ఇట్లనెను – "దీనివలన మీరు అభ్యంతర పడుచున్నారా?
62 అలాగైతే మనుష్యకుమారుడు మునుపున్న చోటునకు ఎక్కుట మీరు చూచిన యెడల
ఏమందురు ? 63 ఆత్మయే జీవింపచేయుచున్నది; శరీరము కేవలము నిష్ప్రయోజనము.
నేను మీతో చెప్పియున్న మాటలు ఆత్మయు జీవమునై యున్నవి, గాని 64 మీలో
విశ్వసించనివారు కొందరున్నారు" అని వారితో చెప్పెను. విశ్వసించనివారెవరో, తన్ను
అప్పగింపబోవువాడెవడో, మొదటి నుండి యేసునకు తెలియును. 65 మరియు ఆయన –
"తండ్రి చేత వానికి కృప అనుగ్రహింపబడకుంటే ఎవడును నాయొద్దకు రాలేడని ఈ హేతువును
బట్టి మీతో చెప్పితిని" అనెను.

యేసుక్రీస్తుని పేతురు ఒప్పుకొనుట

66 అప్పటి నుండి ఆయన శిష్యులలో అనేకులు వెనుక తీసి, మరి ఎన్నడును
ఆయనను వెంబడింపలేదు. 67 కాబట్టి యేసు – "మీరు కూడ వెళ్లిపోవలెనని యున్నారా?"
అని పన్నెండు మందిని అడుగగా. 68 సీమోను పేతురు – ప్రభువా, ఎవనియొద్దకు వెళ్లుదుము
? నీవే నిత్యజీవపు మాటలు గలవాడవు; 69 నీవే దేవుని పరిశుద్ధుడవని మేము విశ్వసించి
ఎరిగి యున్నామని ఆయనతో చెప్పెను. ।

యూదాను సాతాను అని చెప్పుట

70 అందుకు యేసు – "నేను మిమ్మును పన్నెండు గురిని ఏర్పచు కొనలేదా?
మీలో ఒకడు సాతాను" అని వారితో చెప్పెను. 71 సీమోను ఇస్కరియోతు కుమారుడైన
యూదా పన్నెండు మందిలో ఒకడైయుండి ఆయనను అప్పగింపబోవు చుండెను గనుక
వానిని గూర్చియే ఆయన ఈ మాట చెప్పెను.

The human nature of Christ had not before been in heaven, but being God and man, that wondrous Person was truly said to have come down from heaven. The Messiah's kingdom was not of this world; and they were to understand by faith, what he had said of a spiritual living upon him, and his fulness. As without the soul of man the flesh is of no value, so without the quickening Spirit of God all forms of religion are dead and worthless. He who made this provision for our souls, alone can teach us these things, and draw us unto Christ, that we may live by faith in him. Let us apply

to Christ, thankful that it is declared that every one who is willing to come unto him shall be made welcome. When we admit into our minds hard thoughts of the words and works of Jesus, we enter into temptation, which, if the Lord in mercy prevent not, will end in drawing back. The corrupt and wicked heart of man often makes that an occasion for offence, which is matter of the greatest comfort. Our Lord had, in the foregoing discourse, promised eternal life to his followers; the disciples fastened on that plain saying, and resolved to cleave to him, when others fastened on hard sayings, and forsook him. Christ's doctrine is the word of eternal life, therefore we must live and die by it. If we forsake Christ, we forsake our own mercies. They believed that this Jesus was the Messiah promised to their fathers, the Son of the living God. When we are tempted to backslide or turn away, it is good to remember first principles, and to keep to them. And let us ever remember our Lord's searching question; Shall we go away and forsake our Redeemer? To whom can we go? He alone can give salvation by the forgiveness of sins. And this alone brings confidence, comfort, and joy, and bids fear and despondency flee away. It gains the only solid happiness in this world, and opens a way to the happiness of the next.

JOHN 7

Christ goes to the feast of tabernacles. (1-13) After these things Jesus walked in Galilee: for he would not walk in Jewry, because the Jews sought to kill him. *2* Now the Jews' feast of tabernacles was at hand. *3* His brethren therefore said unto him, Depart hence, and go into Judaea, that thy disciples also may see the works that thou doest. *4* For there is no man that doeth any thing in secret, and he himself seeketh to be known openly. If thou do these things, shew thyself to the world. *5* For neither did his brethren believe in him. *6* Then Jesus said unto them, My time is not yet come: but your time is alway ready. *7* The world cannot hate you; but me it hateth, because I testify of it, that the works thereof are evil. *8* Go ye up unto this feast: I go not up yet unto this feast; for my time is not yet full come. *9* When he had said these words unto them, he abode still in Galilee. *10* But when his brethren were gone up, then went he also up unto the feast, not openly, but as it were in secret. *11* Then the Jews sought him at the feast, and said, Where is he? *12* And there was much murmuring among the people concerning him: for some said, He is a good man: others said, Nay; but he deceiveth the people. *13* Howbeit no man spake openly of him for fear of the Jews.

7వ అధ్యాయము

యేసు – ఆయన సహోదరులు

అటు తరువాత యూదులు ఆయనను చంప వెదకినందున యేసు యూదయలో సంచరించనొల్లక గలిలయలో సంచరించుచుండెను. 2 యూదులు పర్ణశాలల పండుగ సమీపించెను గనుక, 3 ఆయన సహోదరులు ఆయనను చూచి – నీవు చేయుచున్న క్రియలు నీ శిష్యులును చూచినట్లు ఈ స్థలము విడిచి యూదయకు వెళ్లుము. 4 బహిరంగమున అంగీకరింపబడ గోరువాడెవడును తన పని రహస్యమున జరిగింపడు. నీవు ఈ కార్యములు చేయుచున్నయెడల నిన్ను నీవె లోకమునకు కనబరచుకొనుమని చెప్పిరి. 5 ఆయన

John

21

సహోదరులైనను ఆయనయందు విశ్వాసముంచలేదు. 6 యేసు – "నా సమయమింకను రాలేదు; మీ సమయమెల్లప్పుడును సిద్ధముగానే యున్నది. 7 లోకము మిమ్మును ద్వేషింపనేరదు గాని, దాని క్రియలు చెడ్డవని నేను దానిని గూర్చి సాక్ష్య మిచ్చుచున్నాను గనుక అది నన్ను ద్వేషించుచున్నది. 8 మీరు పండుగకు వెళ్లుడి; నా సమయమింకను పరిపూర్ణముకాలేదు గనుక నేను ఈ పండుగకు ఇప్పుడే వెళ్లను" అని వారితో చెప్పెను. 9 ఆయన వారితో ఈలాగున చెప్పి గలిలయలో నిలిచిపోయెను.

యేసు పర్ణశాలల పండుగకు వెళ్ళుట

10 అయితే ఆయన సహోదరులు పండుగకు వెళ్లిపోయిన తరువాత ఆయన కూడ బహిరంగముగా వెళ్లక రహస్యముగా వెళ్లెను. 11 పండుగలో యూదులు – ఆయన ఎక్కడనని ఆయనను వెదకుచుండిరి. 12 మరియు జనసమూహములలో ఆయనను గూర్చి గొప్ప సణుగు పుట్టెను; కొందరాయన మంచివాడనిరి; మరికొందరు – కాదు; ఆయన జనులను మోసపుచ్చువాడనిరి; 13 అయితే యూదులకు భయపడి ఆయనను గూర్చి ఎవడును బహిరంగముగా మాటలాడలేదు.

The brethren or kinsmen of Jesus were disgusted, when they found there was no prospect of worldly advantages from him. Ungodly men sometimes undertake to counsel those employed in the work of God; but they only advise what appears likely to promote present advantages. The people differed about his doctrine and miracles, while those who favoured him, dared not openly to avow their sentiments. Those who count the preachers of the gospel to be deceivers, speak out, while many who favour them, fear to get reproach by avowing regard for them.

His discourse at the feast. Could this be Christ (14-36) 14 Now about the midst of the feast Jesus went up into the temple, and taught. 15 And the Jews marvelled, saying, How knoweth this man letters, having never learned? 16 Jesus answered them, and said, My doctrine is not mine, but his that sent me. 17 If any man will do his will, he shall know of the doctrine, whether it be of God, or whether I speak of myself. 18 He that speaketh of himself seeketh his own glory: but he that seeketh his glory that sent him, the same is true, and no unrighteousness is in him. 19 Did not Moses give you the law, and yet none of you keepeth the law? Why go ye about to kill me? 20 The people answered and said, Thou hast a devil: who goeth about to kill thee? 21 Jesus answered and said unto them, I have done one work, and ye all marvel. 22 Moses therefore gave unto you circumcision; (not because it is of Moses, but of the fathers;) and ye on the sabbath day circumcise a man. 23 If a man on the sabbath day receive circumcision, that the law of Moses should not be broken; are ye angry at me, because I have made a man every whit whole on the sabbath day? 24 Judge not according to the appearance, but judge righteous judgment. 25 Then said some of them of Jerusalem, Is not this he, whom they seek to kill? 26 But, lo, he speaketh boldly, and they say nothing unto him. Do the rulers know indeed that this is the very Christ? 27 Howbeit we know this man whence he is: but when Christ cometh, no man knoweth whence he is. 28 Then cried Jesus in the

temple as he taught, saying, Ye both know me, and ye know whence I am: and I am not come of myself, but he that sent me is true, whom ye know not. 29 But I know him: for I am from him, and he hath sent me. 30 Then they sought to take him: but no man laid hands on him, because his hour was not yet come. 31 And many of the people believed on him, and said, When Christ cometh, will he do more miracles than these which this man hath done? 32 The Pharisees heard that the people murmured such things concerning him; and the Pharisees and the chief priests sent officers to take him. 33 Then said Jesus unto them, Yet a little while am I with you, and then I go unto him that sent me. 34 Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come. 35 Then said the Jews among themselves, Whither will he go, that we shall not find him? will he go unto the dispersed among the Gentiles, and teach the Gentiles? 36 What manner of saying is this that he said, Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come?

పండుగ సమయములో తాను దేవునియొద్ద నుండి వచ్చితినని యేసు మందిరములో బోధించుట

14 సగము పండుగైనప్పుడు యేసు దేవాలయములోనికి వెళ్లి బోధించు చుండెను.
15 యూదులు అందుకు ఆశ్చర్యపడి – చదువుకొనని ఇతనికి ఈ పాండిత్యమెట్లు వచ్చెనని
చెప్పుకొనిరి. 16 అందుకు యేసు – “నేను చేయు బోధ నాది కాదు; నన్ను పంపినవానిదే.
17 ఎవడైనను ఆయన చిత్తము చొప్పున చేయ నిశ్చయించుకొనియెడల, ఆ బోధ దేవుని
వలన కలిగినదో, లేక నా యంతట నేనే బోధించుచున్నానో, వాడు తెలిసికొనును.
18 తనంతట తానే బోధించువాడు స్వకీయ మహిమను వెదకును గాని తన్ను పంపినవాని
మహిమను వెదకువాడు సత్యవంతుడు, ఆయన యందు ఏ దుర్నీతియులేదు. 19 మోషే
మీకు ధర్మశాస్త్రము ఇయ్యలేదా ? అయినను మీలో ఎవడును ఆ ధర్మశాస్త్రమును గైకొనడు;
మీరెందుకు నన్ను చంప జూచుచున్నారు” అని వారితో చెప్పెను. 20 అందుకు జన
సమూహము – నీవు దయ్యము పట్టినవాడవు, ఎవడు నిన్ను చంపజూచుచున్నాడని అడుగగా,
21 యేసు వారిని చూచి – “నేను ఒక కార్యము చేసితిని; అందుకు మీరందరు
ఆశ్చర్యపడుచున్నారు. 22 మోషే మీకు సున్నతి సంస్కారమును నియమించెను, ఈ
సంస్కారము మోషే వలన కలిగినది కాదు, పితరుల వలననే కలిగినది. అయినను విశ్రాంతి
దినమున మీరు మనుష్యునికి సున్నతి చేయుచున్నారు. 23 మోషే ధర్మశాస్త్రము
మీరకుండునట్లు ఒక మనుష్యుడు విశ్రాంతి దినమున సున్నతిపొందును గదా? ఇట్లుండగా
నేను విశ్రాంతి దినమున ఒక మనుష్యుని పూర్ణస్వస్థత గలవానిగా చేసినందుకు మీరు నా
మీద ఆగ్రహపడుచున్నారేమి? 24 వెలిచూపును బట్టి తీర్పు తీర్చక న్యాయ మైన తీర్పు
తీర్చుడి” అనెను.

యేసు “క్రీస్తా” ?

25 యెరూషలేము వారిలో కొందరు – వారు చంపవెదకువాడు ఈయనే కాడా?
26 ఇదిగో ఈయన బహిరంగముగా మాటలాడుచున్నను ఈయనను ఏమనరు; ఈయన

క్రీస్తుని అధికారులు నిజముగా తెలిసికొనియుందురా? 27 ఆయనను ఈయన ఎక్కడివాడో
ఎరుగుదుము; క్రీస్తు వచ్చునప్పుడు ఆయన ఎక్కడి వాడో ఎవడును ఎరుగడని చెప్పుకొనిరి.
28 కాగా యేసు దేవాలయములో బోధించుచు – “మీరు నన్నెరుగుదురు; నేనెక్కడివాడనో
యెరుగుదురు; నా యింతట నేనే రాలేదు, నన్ను పంపినవాడు సత్యవంతుడు, ఆయనను
మీరెరుగరు. 29 నేను ఆయన యొద్ద నుండి వచ్చితిని; ఆయన నన్ను పంపెను గనుక నేను
ఆయనను ఎరుగుదును” అని బిగ్గరగా చెప్పెను. 30 అందుకు వారాయనను పట్టుకొన
యత్నము చేసిరి గాని ఆయన గడియ ఇంకను రాలేదు గనుక ఎవడును ఆయనను
పట్టుకొనలేదు. 31 మరియు జనసమూహములో అనేకులు ఆయనయందు విశ్వాసముంచి
– క్రీస్తు వచ్చునప్పుడు ఈయన చేసినవాటి కంటె ఎక్కువైన సూచక క్రియలు చేయునా?
అని చెప్పుకొనిరి. 32 జనసమూహము ఆయనను గూర్చి ఈలాగు సణుగుకొనుట పరిసయ్యులు
వినినప్పుడు, ప్రధాన యాజకులును పరిసయ్యులును ఆయనను పట్టుకొనుటకు బంట్రౌతులను
పంపిరి. 33 యేసు – ఇంక కొంత కాలము నేను మీతోకూడ నుందును; తరువాత నన్ను
పంపినవాని యొద్దకు వెళ్లుదును; 34 మీరు నన్ను వెదకుదురు గాని నన్ను కనుగొనరు,
నేనెక్కడ ఉందునో అక్కడికి మీరు రాలేరనెను. 35 అందుకు యూదులు – మనము ఈయనను
కనుగొనకుండునట్లు ఈయన ఎక్కడికి వెళ్లబోవు చున్నాడు ? గ్రీసు దేశస్థులలో చెదరిపోయిన
వారియొద్దకు వెళ్లి గ్రీసు దేశస్థులకు బోధించునా ? 36 నన్ను వెదకుదురు గాని కనుగొనరు,
నేనెక్కడ ఉందునో అక్కడికి మీరు రాలేరని ఆయన చెప్పిన ఈ మాట ఏమిటో అని
తమలోతాము చెప్పుకొనుచుండిరి.

Every faithful minister may humbly adopt Christ's words. His doctrine is not his own finding out, but is from God's word, through the teaching of his Spirit. And amidst the disputes which disturb the world, if any man, of any nation, seeks to do the will of God, he shall know whether the doctrine is of God, or whether men speak of themselves. Only those who hate the truth shall be given up to errors which will be fatal. Surely it was as agreeable to the design of the sabbath to restore health to the afflicted, as to administer an outward rite. Jesus told them to decide on his conduct according to the spiritual import of the Divine law. We must not judge concerning any by their outward appearance, but by their worth, and by the gifts and graces of God's Spirit in them. Christ proclaimed aloud, that they were in error in their thoughts about his origin. He was sent of God, who showed himself true to his promises. This declaration, that they knew not God, with his claim to peculiar knowledge, provoked the hearers; and they sought to take him, but God can tie men's hands, though he does not turn their hearts. The discourses of Jesus convinced many that he was the Messiah; but they had not courage to own it. It is comfort to those who are in the world, but not of it, and therefore are hated by it and weary of it, that they shall not be in it always, that they shall not be in it long. Our days being evil, it is well they are few. The days of life and of grace do not last long; and sinners, when in misery, will be glad of the help they now despise. Men dispute about such sayings, but the event will explain them.

Living water/ The people dispute concerning Christ. (37-53) 37 In the last day, that great day of the feast, Jesus stood and cried, saying, If any man thirst, let him come unto me, and drink. *38* He that believeth on me, as the scripture hath said, out of his belly shall flow

rivers of living water. *39* (But this spake he of the Spirit, which they that believe on him should receive: for the Holy Ghost was not yet given; because that Jesus was not yet glorified.)*40* Many of the people therefore, when they heard this saying, said, Of a truth this is the Prophet. *41* Others said, This is the Christ. But some said, Shall Christ come out of Galilee? *42* Hath not the scripture said, That Christ cometh of the seed of David, and out of the town of Bethlehem, where David was? *43* So there was a division among the people because of him. *44* And some of them would have taken him; but no man laid hands on him.45Then came the officers to the chief priests and Pharisees; and they said unto them, Why have ye not brought him? *46* The officers answered, Never man spake like this man. *47* Then answered them the Pharisees, Are ye also deceived? *48* Have any of the rulers or of the Pharisees believed on him? *49* But this people who knoweth not the law are cursed. *50* Nicodemus saith unto them, (he that came to Jesus by night, being one of them,) *51* Doth our law judge any man, before it hear him, and know what he doeth? *52* They answered and said unto him, Art thou also of Galilee? Search, and look: for out of Galilee ariseth no prophet. *53* And every man went unto his own house.

జీవజలము

37 ఆ పండుగలో మహాదినమైన అంత్యదినమున యేసు నిలిచి – "ఎవడైనను దప్పిగొనిన యెడల నా యొద్దకు వచ్చి దప్పి తీర్చుకొనవలెను. 38 నాయందు విశ్వాసముంచువాడెవడో లేఖనము చెప్పినట్టు వాని కడుపులో నుండి జీవజలనదులు పారును" అని బిగ్గరగా చెప్పెను. 39 తనయందు విశ్వాసముంచువారు పొందబోవు ఆత్మను గూర్చి ఆయన ఈ మాట చెప్పెను. యేసు ఇంకను మహిమ పరచబడలేదు గనుక ఆత్మ ఇంకను అనుగ్రహింపబడి యుండలేదు.

యేసుని గూర్చి భిన్నాభిప్రాయములు

40 జనసమూహములో కొందరు ఈ మాటలు విని– నిజముగా ఈయన ఆ ప్రవక్తయే అనిరి; 41 మరికొందరు – ఈయన క్రీస్తే అనిరి; మరికొందరు – ఏమి ? క్రీస్తు గలిలయలో నుండి వచ్చునా ? 42 క్రీస్తు దావీదు సంతానములో పుట్టి దావీదు ఉండిన బేత్లెహేము గ్రామములో నుండి వచ్చునని లేఖనము చెప్పుట లేదా? అనిరి. 43 కాబట్టి ఆయనను గూర్చి జనసమూహములో భేదము పుట్టెను. 44 వారిలో కొందరు ఆయనను పట్టుకొనదలచిరి గాని ఎవడును ఆయనను పట్టుకొనలేదు.

యూదుల నాయకులు విశ్వసించక పోవుట

45 ఆ బంట్రౌతులు ప్రధాన యాజకుల యొద్దకును పరిసయ్యుల యొద్దకును వచ్చినప్పుడు వారు – ఎందుకు మీరాయనను తీసికొనిరాలేదని అడుగగా, 46 ఆ బంట్రౌతులు – ఆ మనుష్యుడు మాటలాడినట్లు ఎవడును ఎన్నడును మాట్లాడలేదనిరి. 47 అందుకు పరిసయ్యులు – మీరుకూడ మోసపోతిరా? 48 అధికారులలో గాని పరిసయ్యులలో గాని ఎవడైనను ఆయనయందు విశ్వాసముంచెనా? 49 అయితే ధర్మశాస్త్ర మెరుగని ఈ జన

సమూహము శాపగ్రస్తమైనదని వారితో అనిరి. 50 అంతకు మునుపు ఆయన యొద్దకు వచ్చిన నీకొదేము వారిలో ఒకడు. 51 అతడు – ఒక మనుష్యుని మాట వినకమునుపును, వాడు చేసినది తెలిసికొనక మునుపును, మన ధర్మశాస్త్రము అతనికి తీర్పు తీర్చునా? అని అడుగగా, 52 వారు – నీవును గలిలయుడవా? విచారించి చూడుము, గలిలయలో ఏ ప్రవక్తయు పుట్టడనిరి. 53 అంతట ఎవరి యింటికి వారు వెళ్ళిరి.

On the last day of the feast of tabernacles, the Jews drew water and poured it out before the Lord. It is supposed that Christ alluded to this. If any man desires to be truly and for ever happy, let him apply to Christ, and be ruled by him. This thirst means strong desires after spiritual blessings, which nothing else can satisfy; so the sanctifying and comforting influences of the Holy Spirit, were intended by the waters which Jesus called on them to come to Him and drink. The comfort flows plentifully and constantly as a river; strong as a stream to bear down the opposition of doubts and fears. There is a fulness in Christ, of grace for grace. The Spirit dwelling and working in believers, is as a fountain of living, running water, out of which plentiful streams flow, cooling and cleansing as water. The miraculous gifts of the Holy Spirit we do not expect, but for his more common and more valuable influences we may apply. These streams have flowed from our glorified Redeemer, down to this age, and to the remote corners of the earth. May we be anxious to make them known to others. The malice of Christ's enemies is always against reason, and sometimes the staying of it cannot be accounted for. Never any man spake with that wisdom, and power, and grace, that convincing clearness, and that sweetness, wherewith Christ spake. Alas, that many, who are for a time restrained, and who speak highly of the word of Jesus, speedily lose their convictions, and go on in their sins! People are foolishly swayed by outward motives in matters of eternal moment, are willing even to be damned for fashion's sake. As the wisdom of God often chooses things which men despise, so the folly of men commonly despises those whom God has chosen. The Lord brings forward his weak and timid disciples, and sometimes uses them to defeat the designs of his enemies.

JOHN 8

The Pharisees and the adulteress. (1-11) Jesus went unto the mount of Olives. *2* And early in the morning he came again into the temple, and all the people came unto him; and he sat down, and taught them. *3* And the scribes and Pharisees brought unto him a woman taken in adultery; and when they had set her in the midst, *4* They say unto him, Master, this woman was taken in adultery, in the very act. *5* Now Moses in the law commanded us, that such should be stoned: but what sayest thou? *6* This they said, tempting him, that they might have to accuse him. But Jesus stooped down, and with his finger wrote on the ground, as though he heard them not. *7* So when they continued asking him, he lifted up himself, and said unto them, He that is without sin among you, let him first cast a stone at her. *8* And again he stooped down, and wrote on the ground. *9* And they which heard it, being convicted by their own conscience, went out one by one, beginning at the eldest, even unto the last: and Jesus was left alone, and the woman standing in the midst. *10* When Jesus had lifted up himself, and saw none but the woman, he said unto her, Woman, where are those thine accusers? hath no man condemned thee? *11* She said, No man, Lord. And Jesus said unto her, Neither do I condemn thee: go, and sin no more.

8వ అధ్యాయము

వ్యభిచారములో పట్టబడిన స్త్రీ

యేసు ఒలీవల కొండకు వెళ్లెను. 2 తెల్లవారగానే యేసు తిరిగి దేవాలయములోనికి రాగా ప్రజలందరు ఆయన యొద్దకు వచ్చిరి గనుక ఆయన కూర్చుండి వారికి బోధించుచుండెను. 3 శాస్త్రులును పరిసయ్యులును వ్యభిచారమందు పట్టబడిన యొక స్త్రీని తోడుకొనివచ్చి, ఆమెను మధ్య నిలువబెట్టి – 4 బోధకుడా, ఈ స్త్రీ వ్యభిచారము చేయుచుండగా పట్టబడెను; 5 అట్టివారిని రాళ్లు రువ్వి చంపవలెనని ధర్మశాస్త్రములో మోషే మన కాజ్ఞాపించెను గదా; అయినను నీవేమి చెప్పుచున్నావని ఆయన నడిగిరి. 6 ఆయన మీద నేరము మోపవలెనని ఆయనను శోధించుచు ఈలాగున అడిగిరి. అయితే యేసు వంగి, నేల మీద వ్రేలితో ఏమో వ్రాయుచుండెను. 7 వారాయనను పట్టు వదలక అడుగుచుండగా, ఆయన తలయెత్తి చూచి – "మీలో పాపము లేనివాడు మొట్టమొదట ఆమె మీద రాయి వేయవచ్చును" అని వారితో చెప్పి, 8 మరల వంగి నేల మీద వ్రాయుచుండెను. 9 వారామాట విని, పెద్దవారు మొదలుకొని చిన్నవారి వరకు ఒకని వెంట ఒకడు బయటికి వెళ్ళిరి; యేసు ఒక్కడే మిగిలెను; ఆ స్త్రీ మధ్యను నిలువబడియుండెను 10 యేసు తలయెత్తి చూచి – "అమ్మా, వారెక్కడ ఉన్నారు? ఎవరును నీకు శిక్ష విధింపలేదా?" అని అడిగినప్పుడు, 11 ఆమె – లేదు, ప్రభువా అనెను. అందుకు యేసు – "నేనును నీకు శిక్ష విధింపను; నీవు వెళ్ళి ఇక పాపము చేయకుము" అని ఆమెతో చెప్పెను.

Christ neither found fault with the law, nor excused the prisoner's guilt; nor did he countenance the pretended zeal of the Pharisees. Those are self-condemned who judge others, and yet do the same thing. All who are any way called to blame the faults of others, are especially concerned to look to themselves, and keep themselves pure. In this matter Christ attended to the great work about which he came into the world, that was, to bring sinners to repentance; not to destroy, but to save. He aimed to bring, not only the accused to repentance, by showing her his mercy, but the prosecutors also, by showing them their sins; they thought to insnare him, he sought to convince and convert them. He declined to meddle with the magistrate's office. Many crimes merit far more severe punishment than they meet with; but we should not leave our own work, to take that upon ourselves to which we are not called. When Christ sent her away, it was with this caution, Go, and sin no more. Those who help to save the life of a criminal, should help to save the soul with the same caution. Those are truly happy, whom Christ does not condemn. Christ's favour to us in the forgiveness of past sins should prevail with us, Go then, and sin no more.

Christ's discourse with the Pharisees. (12-20) 12 Then spake Jesus again unto them, saying, I am the light of the world: he that followeth me shall not walk in darkness, but shall have the light of life. *13* The Pharisees therefore said unto him, Thou bearest record of thyself; thy record is not true. *14* Jesus answered and said unto them, Though I bear record of myself, yet my record is true: for I know whence

John

24

I came, and whither I go; but ye cannot tell whence I come, and whither I go. *15* Ye judge after the flesh; I judge no man. *16* And yet if I judge, my judgment is true: for I am not alone, but I and the Father that sent me. *17* It is also written in your law, that the testimony of two men is true. *18* I am one that bear witness of myself, and the Father that sent me beareth witness of me. *19* Then said they unto him, Where is thy Father? Jesus answered, Ye neither know me, nor my Father: if ye had known me, ye should have known my Father also. *20* These words spake Jesus in the treasury, as he taught in the temple: and no man laid hands on him; for his hour was not yet come.

యేసు ప్రపంచమునకు వెలుగు

12 మరల యేసు – "నేను లోకమునకు వెలుగును, నన్ను వెంబడించువాడు చీకటిలో నడువక జీవపు వెలుగు గలిగి యుండును" అని వారితో చెప్పెను. 13 కాబట్టి పరిసయ్యులు – నిన్ను గూర్చి నీవే సాక్ష్యము చెప్పుకొనుచున్నావు; నీ సాక్ష్యము సత్యము కాదని ఆయనతో అనగా, 14 యేసు – "నేను ఎక్కడనుండి వచ్చితినో ఎక్కడికి వెళ్లుదునో నేనెరుగుదును గనుక నన్ను గూర్చి నేను సాక్ష్యము చెప్పుకొనినను నా సాక్ష్యము సత్యమే; నేను ఎక్కడనుండి వచ్చుచున్నానో ఎక్కడికి వెళ్ళుచున్నానో మీరు ఎరుగరు. 15 మీరు శరీరమునుబట్టి తీర్పు తీర్చుచున్నారు; నేనెవరికిని తీర్పు తీర్చను. 16 నేను ఒక్కడనైయుండక, నేనును నన్ను పంపిన తండ్రియు కూడ నున్నాము గనుక నేను తీర్పు తీర్చినను నా తీర్పు సత్యమే. 17 మరియు ఇద్దరు మనుష్యుల సాక్ష్యము సత్యమని మీ ధర్మశాస్త్రములో వ్రాయబడియున్నది గదా? 18 నన్ను గూర్చి నేను సాక్ష్యము చెప్పుకొనువాడను; నన్ను పంపిన తండ్రియు నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాడు" అని చెప్పెను. 19 వారు – నీ తండ్రి ఎక్కడ ఉన్నాడని ఆయనను అడుగగా, యేసు – "మీరు నన్నైనను నా తండ్రినైనను ఎరుగరు; నన్ను ఎరిగి యుంటిరా నా తండ్రిని కూడ ఎరిగియుందురు" అని వారితో చెప్పెను. 20 ఆయన దేవాలయములో బోధించుచుండగా, కానుక పెట్టె యున్న చోట ఈ మాటలు చెప్పెను. ఆయన గడియ ఇంకను రాలేదు గనుక ఎవడును ఆయనను పట్టుకొనలేదు.

Christ is the Light of the world. God is light, and Christ is the image of the invisible God. One sun enlightens the whole world; so does one Christ, and there needs no more. What a dark dungeon would the world be without the sun! So would it be without Jesus, by whom light came into the world. Those who follow Christ shall not walk in darkness. They shall not be left without the truths which are necessary to keep them from destroying error, and the directions in the way of duty, necessary to keep them from condemning sin. If we knew Christ better, we should know the Father better. Those become vain in their imaginations concerning God, who will not learn of Christ. Those who know not his glory and grace, know not the Father that sent him. The time of our departure out of the world, depends upon God. Our enemies cannot hasten it any sooner, nor can our friends delay it any longer, than the time appointed of the Father. Every true believer can look up and say with pleasure, My times are in thy hand, and better there than in my own. To all God's purposes there is a time.

Jesusus predicts His departure (21-30) 21 Then said Jesus again unto them, I go my way, and ye shall seek me, and shall die in your sins: whither I go, ye cannot come. *22* Then said the Jews, Will he kill himself? because he saith, Whither I go, ye cannot come. *23* And he said unto them, Ye are from beneath; I am from above: ye are of this world; I am not of this world. *24* I said therefore unto you, that ye shall die in your sins: for if ye believe not that I am he, ye shall die in your sins. *25* Then said they unto him, Who art thou? And Jesus saith unto them, Even the same that I said unto you from the beginning. *26* I have many things to say and to judge of you: but he that sent me is true; and I speak to the world those things which I have heard of him. *27* They understood not that he spake to them of the Father. *28* Then said Jesus unto them, When ye have lifted up the Son of man, then shall ye know that I am he, and that I do nothing of myself; but as my Father hath taught me, I speak these things. *29* And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him. *30* As he spake these words, many believed on him.

రానున్న నాశనమును గూర్చి మెళకువ

21 మరియొకప్పుడు ఆయన – “నేను వెళ్ళి పోవుచున్నాను; మీరు నన్ను వెదకుదురు గాని మీ పాపములోనే యుండి చనిపోవుదురు; నేను వెళ్లుచోటికి మీరు రాలేరని వారితో చెప్పెను. 22 అందుకు యూదులు – నేను వెళ్లుచోటికి మీరు రాలరు” అని ఈయన చెప్పుచున్నాడే; తన్ను తానే చంపుకొనునా? అని చెప్పుకొనుచుండిరి. 23 అప్పుడాయన – “మీరు క్రిందివారు, నేను పైనుండువాడను; మీరు ఈ లోక సంబంధులు, నేను ఈ లోక సంబంధుడను కాను 24 కాగా మీ పాపములలోనే యుండి మీరు చనిపోవుదురని మీతో చెప్పితిని. నేను ఆయనని మీరు విశ్వసించని యెడల మీరు మీ పాపములోనే యుండి చనిపోవుదురు” అని వారితో చెప్పెను. 25 కాబట్టి వారు – నీవెవరవని ఆయన నడుగగా యేసు వారితో – “మొదటనుండి నేను మీతో ఎవడనని చెప్పుచుంటినో వాడినే. 26 మిమ్మును గూర్చి చెప్పుటకును, తీర్పు తీర్చుటకును చాల సంగతులు నాకు కలవు గాని నన్ను పంపిన వాడు సత్యవంతుడు, నేను ఆయన యొద్ద వినిన సంగతులే లోకమునకు బోధించుచున్నాను” అని చెప్పెను. 27 తండ్రిని గూర్చి తమతో ఆయన చెప్పెనని వారు గ్రహింపకపోయిరి. 28 కావున యేసు – “మీరు మనుష్యకుమారుని పైకెత్తినప్పుడు నేనే ఆయనననియు, నా అంతట నేనే ఏమియుచేయక, తండ్రి నాకు నేర్పినట్టు ఈ సంగతులు మాటలాడుచున్నాననియు మీరు గ్రహించెదరు. 29 నన్ను పంపినవాడు నాకు తోడైయున్నాడు; ఆయన కిష్టమైన కార్యము నేనెల్లప్పుడును చేయుదును. గనుక ఆయన నన్ను ఒంటరిగా విడిచిపెట్టలేదు” అని చెప్పెను. 30 ఆయన ఈ సంగతులు మాటలాడుచుండగా అనేకు లాయనయందు విశ్వసముంచిరి.

Those that live in unbelief, are for ever undone, if they die in unbelief. The Jews belonged to this present evil world, but Jesus was of a heavenly and Divine nature, so that his doctrine, kingdom, and blessings, would not suit their taste. But

యోహాను సువార్త 8వ అధ్యాయము

the curse of the law is done away to all that submit to the grace of the gospel. Nothing but the doctrine of Christ's grace will be an argument powerful enough, and none but the Spirit of Christ's grace will be an agent powerful enough, to turn us from sin to God; and that Spirit is given, and that doctrine is given, to work upon those only who believe in Christ. Some say, Who is this Jesus? They allow him to have been a Prophet, an excellent Teacher, and even more than a creature; but cannot acknowledge him as over all, God blessed for evermore. Will not this suffice? Jesus here answers the question. Is this to honour him as the Father? Does this admit his being the Light of the world, and the Life of men, one with the Father? All shall know by their conversion, or in their condemnation, that he always spake and did what pleased the Father, even when he claimed the highest honours to himself.

The truth shall make you free (31-37) Then said Jesus to those Jews which believed on him, If ye continue in my word, then are ye my disciples indeed; *32* And ye shall know the truth, and the truth shall make you free. *33* They answered him, We be Abraham's seed, and were never in bondage to any man: how sayest thou, Ye shall be made free? *34* Jesus answered them, Verily, verily, I say unto you, Whosoever committeth sin is the servant of sin. *35* And the servant abideth not in the house for ever: but the Son abideth ever. *36* If the Son therefore shall make you free, ye shall be free indeed. *37* I know that ye are Abraham's seed; but ye seek to kill me, because my word hath no place in you

సత్యము మిమ్మును స్వతంత్రులనుగా చేయును

31 కాబట్టి యేసు, తనను నమ్మిన యూదులతో – “మీరు నా వాక్యమందు నిలిచిన వారైతే నిజముగా నాకు శిష్యులై యుండి సత్యమును గ్రహించెదరు; 32 అప్పుడు సత్యము మిమ్మును స్వతంత్రులనుగా చేయును” అని చెప్పగా, 33 వారు– మేము అబ్రాహాము సంతానము, మేము ఎన్నడును ఎవనికిని దాసులమై యుండలేదే; మీరు స్వతంత్రులుగా చేయ బడుదురని ఏల చెప్పుచున్నావని ఆయనతో అనిరి. 34 అందుకు యేసు – “పాపము చేయు ప్రతివాడును పాపమునకు దాసుడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 35 దాసుడు ఎల్లప్పుడును ఇంటిలో నివాసము చేయడు; కుమారుడెల్లప్పుడును నివాసము చేయును. 36 కుమారుడు మిమ్మును స్వతంత్రులనుగా చేసిన యెడల మీరు నిజముగా స్వతంత్రులై యుందురు. 37 మీరు అబ్రాహాము సంతానమని నాకు తెలియును; అయినను మీలో నా వాక్యమునకు చోటులేదు, గనుక నన్ను చంపవెదుకుచున్నారు.

Such power attended our Lord's words, that many were convinced, and professed to believe in him. He encouraged them to attend his teaching, rely on his promises, and obey his commands, notwithstanding all temptations to evil. Thus doing, they would be his disciples truly; and by the teaching of his word and Spirit, they would learn where their hope and strength lay. Christ spoke of spiritual liberty; but carnal hearts feel no other grievances than those that molest the body, and distress their worldly affairs. Talk to them of their liberty and property, tell them of waste committed upon their lands, or damage done to their houses, and they understand

you very well; but speak of the bondage of sin, captivity to Satan, and liberty by Christ; tell of wrong done to their precious souls, and the hazard of their eternal welfare, then you bring strange things to their ears. Jesus plainly reminded them, that the man who practised any sin, was, in fact, a slave to that sin, which was the case with most of them. Christ in the gospel offers us freedom, he has power to do this, and those whom Christ makes free are really so. But often we see persons disputing about liberty of every kind, while they are slaves to some sinful lust.

38 I speak that which I have seen with my Father: and ye do that which ye have seen with your father. *39* They answered and said unto him, Abraham is our father. Jesus saith unto them, If ye were Abraham's children, ye would do the works of Abraham. *40* But now ye seek to kill me, a man that hath told you the truth, which I have heard of God: this did not Abraham. *41* Ye do the deeds of your father. Then said they to him, We be not born of fornication; we have one Father, even God. *42* Jesus said unto them, If God were your Father, ye would love me: for I proceeded forth and came from God; neither came I of myself, but he sent me. *43* Why do ye not understand my speech? even because ye cannot hear my word. *44* Ye are of your father the devil, and the lusts of your father ye will do. He was a murderer from the beginning, and abode not in the truth, because there is no truth in him. When he speaketh a lie, he speaketh of his own: for he is a liar, and the father of it. *45* And because I tell you the truth, ye believe me not.

38 నేను నా తండ్రి యొద్ద చూచిన సంగతులే బోధించుచున్నాను. ఆ ప్రకారమే మీరు మీ తండ్రి యొద్ద వినినవాటినే జరిగించుచున్నారు" అని వారితో చెప్పెను. 39 అందుకు వారు ఆయనతో – మా తండ్రి అబ్రాహామనిరి; యేసు – "మీరు అబ్రాహాము పిల్లలైతే అబ్రాహాము చేసిన క్రియలు చేతురు. 40 దేవుని వలన వినిన సత్యము మీతో చెప్పినవాడనైన నన్ను మీరిప్పుడు చంప వెదకుచున్నారే; అబ్రాహాము అట్లు చేయలేదు. 41 మీరు మీ తండ్రి క్రియలే చేయుచున్నారు" అని వారితో చెప్పెను; అందుకు వారు – మేము వ్యభిచారము వలన పుట్టినవారము కాము, దేవుడొక్కడే మాకు తండ్రి అని చెప్పగా, 42 యేసు వారితో ఇట్లనెను – "దేవుడు మీ తండ్రియైన యెడల మీరు నన్ను ప్రేమింతురు; నేను దేవునియొద్ద నుండి బయలుదేరి వచ్చియున్నాను; నా అంతట నేనే వచ్చియుండలేదు, ఆయన నన్ను పంపెను. 43 మీరేల నా మాటలు గ్రహింపకున్నారు? మీరు నా బోధ విన నేరకుండుట వలననేగదా? 44 మీరు మీ తండ్రియగు అపవాది సంబంధులు; మీ తండ్రి దురాశలు నెరవేర్చగోరుచున్నారు. ఆది నుండి వాడు నరహంతకుడైయుండి సత్యమందు నిలిచినవాడు కాడు; వాని యందు సత్యమేలేదు; వాడు అబద్ధమాడునప్పుడు తన స్వభావమును అనుసరించియే మాటలాడును; వాడు అబద్ధికుడును, అబద్ధమునకు జనకుడునై యున్నాడు. 45 నేను సత్యమునే చెప్పుచున్నాను గనుక మీరు నన్ను నమ్మరు.

Our Lord opposed the proud and vain confidence of these Jews, showing that their descent from Abraham could not profit those of a contrary spirit to him. Where the word of God has no place, no good is to be expected; room is left there for all

wickedness. A sick person who turns from his physician, and will take neither remedies nor food, is past hope of recovery. The truth both heals and nourishes the hearts of those who receive it. The truth taught by philosophers has not this power and effect, but only the truth of God. Those who claim the privileges of Abraham, must do Abraham's works; must be strangers and sojourners in this world; keep up the worship of God in their families, and always walk before God. Satan prompts men to excesses by which they murder themselves and others, while what he puts into the mind tends to ruin men's souls. He is the great promoter of falsehood of every kind. He is a liar, all his temptations are carried on by his calling evil good, and good evil, and promising freedom in sin. He is the author of all lies; whom liars resemble and obey, with whom all liars shall have their portion for ever. The special lusts of the devil are spiritual wickedness, the lusts of the mind, and corrupt reasonings, pride and envy, wrath and malice, enmity to good, and enticing others to evil. By the truth, here understand the revealed will of God as to the salvation of men by Jesus Christ, the truth Christ was now preaching, and which the Jews opposed.

Before Abraham was, I am. 46 Which of you convinceth me of sin? And if I say the truth, why do ye not believe me? *47* He that is of God heareth God's words: ye therefore hear them not, because ye are not of God. *48* Then answered the Jews, and said unto him, Say we not well that thou art a Samaritan, and hast a devil? *49* Jesus answered, I have not a devil; but I honour my Father, and ye do dishonour me. *50* And I seek not mine own glory: there is one that seeketh and judgeth. *51* Verily, verily, I say unto you, If a man keep my saying, he shall never see death. *52* Then said the Jews unto him, Now we know that thou hast a devil. Abraham is dead, and the prophets; and thou sayest, If a man keep my saying, he shall never taste of death. *53* Art thou greater than our father Abraham, which is dead? and the prophets are dead: whom makest thou thyself? *54* Jesus answered, If I honour myself, my honour is nothing: it is my Father that honoureth me; of whom ye say, that he is your God: *55* Yet ye have not known him; but I know him: and if I should say, I know him not, I shall be a liar like unto you: but I know him, and keep his saying. *56* Your father Abraham rejoiced to see my day: and he saw it, and was glad. *57* Then said the Jews unto him, Thou art not yet fifty years old, and hast thou seen Abraham? *58* Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Before Abraham was, I am. *59* Then took they up stones to cast at him: but Jesus hid himself, and went out of the temple, going through the midst of them, and so passed by.

యేసు – అబ్రాహాము

46 నా యందు పాపమున్నదని మీలో ఎవడు స్థాపించును? నేను సత్యము చెప్పుచున్న యెడల మీరెందుకు నన్ను నమ్మరు? 47 దేవుని సంబంధియైనవాడు దేవుని మాటలు వినును. మీరు దేవుని సంబంధులు కారు గనుకనే మీరు వినరు" అని చెప్పెను. 48 అందుకు యూదులు – నీవు సమరయుడవును దయ్యముపట్టిన వాడవును అని మేము చెప్పుమాట సరియేగదా? అని ఆయనతో చెప్పగా, 49 యేసు – "నేను దయ్యముపట్టినవాడను కాను, నా తండ్రిని ఘనపరచువాడను; మీరు నన్ను అవమానపరుచుచున్నారు. 50 నేను నా మహిమను వెదకుటలేదు; వెదకుచు తీర్పు తీర్చుచు ఉండువాడొకడు కలడు. 51 ఒకడు నా మాట గైకొనిన

యెడల వాడెన్నడును మరణము పొందడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అని
ఉత్తరమిచ్చెను. 52 అందుకు యూదులు – నీవు దయ్యము పట్టినవాడవని ఇప్పుడెరుగుదుము;
అబ్రాహామును ప్రవక్తలును చనిపోయిరి; అయినను – ఒకడు నా మాట గైకొనినయెడల
వాడు ఎన్నడును మరణము రుచిచూడడని నీవు చెప్పుచున్నావు 53 మన తండ్రియైన
అబ్రాహాము చనిపోయెను గదా? నీవతనికంటె గొప్పవాడవా? ప్రవక్తలును చనిపోయిరి;
నిన్ను నీవెవడవని చెప్పుకొనుచున్నావని ఆయన నడిగిరి. 54 అందుకు యేసు – "నన్ను నేనే
మహిమపరచు కొనినయెడల నా మహిమ వట్టిది – మా దేవుడని మీరెవరిని గూర్చి చెప్పుదురో
ఆ నా తండ్రియే నన్ను మహిమ పరచుచున్నాడు. 55 మీరు ఆయనను ఎరుగరు, నేనాయనను
ఎరుగుదును; ఆయనను ఎరుగనని నేను చెప్పినయెడల మీవలె నేనును అబద్ధికుడనై యుందును
గాని నేనాయనను ఎరుగుదును. ఆయన మాట గైకొనుచున్నాను. 56 మీ తండ్రియైన
అబ్రాహాము నా దినము చూతునని మిగుల ఆనందించెను; అది చూచి సంతోషించెను"
అనెను. 57 అందుకు యూదులు – నీకింకను ఏబది సంవత్సరములైనా లేవే, నీ అబ్రాహామును
చూచితివా? అని ఆయనతో చెప్పగా, 58 యేసు – "అబ్రాహాము పుట్టకమునుపే నేను
ఉన్నానని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను 59 కాబట్టి వారు ఆయన మీద
రువ్వుటకు రాళ్ళు ఎత్తిరి గాని యేసు దాగి దేవాలయములోనుండి బయటికి వెళ్ళిపోయెను.

Observe Christ's disregard of the applause of men. those who are dead to the praises of men can bear their contempt. God will seek the honour of all who do not seek their own. In these verses we have the doctrine of the everlasting happiness of believers. We have the character of a believer; he is one that keeps the sayings of the Lord Jesus. And the privilege of a believer; he shall by no means see death for ever. Though now they cannot avoid seeing death, and tasting it also, yet they shall shortly be where it will be no more forever, exodus 14:13 . Verses 54-59 Christ and all that are his, depend upon God for honour. Men may be able to dispute about God, yet may not know him. Such as know not God, and obey not the gospel of Christ, are put together, 2 thessalonians 1:8 . All who rightly know anything of Christ, earnestly desire to know more of him. Those who discern the dawn of the light of the Sun of Righteousness, wish to see his rising. "Before Abraham was, I AM." This speaks Abraham a creature, and our Lord the Creator; well, therefore, might he make himself greater than Abraham. I AM, is the name of God, Ex 3:14; it speaks his self-existence; he is the First and the Last, ever the same, revelation 1:8 . Thus he was not only before Abraham, but before all worlds, 1:1 . As Mediator, he was the appointed Messiah, long before Abraham; the Lamb slain from the foundation of the world, revelation 13:8 . The Lord Jesus was made of God Wisdom, Righteousness, Sanctification, and Redemption, to Adam, and Abel, and all that lived and died by faith in him, before Abraham. The Jews were about to stone Jesus for blasphemy, but he withdrew; by his miraculous power he passed through them unhurt. Let us stedfastly profess what we know and believe concerning God; and if heirs of Abraham's faith, we shall rejoice in looking forward to that day when the Saviour shall appear in glory, to the confusion of his enemies, and to complete the salvation of all who believe in him.

JOHN 9

Christ give sight to one born blind. (1-7) The account given by the
blind man. (8-12) And as Jesus passed by, he saw a man which was
blind from his birth. *2* And his disciples asked him, saying, Master,
who did sin, this man, or his parents, that he was born blind? *3* Jesus
answered, Neither hath this man sinned, nor his parents: but that the
works of God should be made manifest in him. *4* I must work the
works of him that sent me, while it is day: the night cometh, when no
man can work. *5* As long as I am in the world, I am the light of the
world. *6* When he had thus spoken, he spat on the ground, and made
clay of the spittle, and he anointed the eyes of the blind man with the
clay, *7* And said unto him, Go, wash in the pool of Siloam, (which is by
interpretation, Sent.) He went his way therefore, and washed, and came
seeing. 8 The neighbours therefore, and they which before had seen
him that he was blind, said, Is not this he that sat and begged? *9* Some
said, This is he: others said, He is like him: but he said, I am he.
10 Therefore said they unto him, How were thine eyes opened? *11* He
answered and said, A man that is called Jesus made clay, and anointed
mine eyes, and said unto me, Go to the pool of Siloam, and wash: and
I went and washed, and I received sight. *12* Then said they unto him,
Where is he? He said, I know not.

9వ అధ్యాయము

యేసు ప్రపంచమునకు వెలుగు

ఆయన మార్గమున పోవుచుండగా పుట్టుగ్రుడ్డియైన యొక మనుష్యుడు కనబడెను.
2 ఆయన శిష్యులు – బోధకుడా, వీడు గ్రుడ్డివాడై పుట్టుటకు ఎవడు పాపము చేసెను?
వీడా, వీని కన్నవారా? అని ఆయనను అడుగగా, 3 యేసు – "వీడైనను వీని కన్నవారైనను
పాపము చేయలేదు గాని, దేవుని క్రియలు వీనియందు ప్రత్యక్షపరచబడుటకే వీడు గ్రుడ్డివాడుగా
పుట్టెను. 4 పగలున్నంత వరకు నన్ను పంపినవాని క్రియలు మనము చేయు చుండవలెను;
రాత్రి వచ్చుచున్నది, అప్పుడెవడును పనిచేయలేడు. 5 నేను ఈ లోకములో ఉన్నప్పుడు
లోకమునకు వెలుగును" అని చెప్పెను.

యేసు పుట్టు గ్రుడ్డివానిని స్వస్థపరచుట

6 ఆయన ఇట్లు చెప్పి నేల మీద ఉమ్మివేసి, ఉమ్మితో బురదచేసి, వాని కన్నుల మీద
ఆ బురద పూసి, 7 "నీవు సిలోయము కోనేటికి వెళ్లి అందులో కడుగు కొనుము" అని
చెప్పెను. సిలోయమను మాటకు పంపబడిన వాడని అర్థము. వాడు వెళ్లి కడుగుకొని
చూపుగలవాడై వచ్చెను. 8 కాబట్టి పొరుగువారును, వాడు భిక్షకుడని అంతకు ముందు
చూచినవారును – వీడు కూర్చుండి భిక్షమెత్తుకొనువాడు కాడా? అనిరి. 9 వీడే అని కొందరును,
వీడుకాడు, వీని పోలియున్న యొకడని మరికొందరును అనిరి; వాడైతే – నేనేయనెను. 10
వారు – నీ కన్నులేలాగు తెరవబడెనని వాని నడుగగా, 11 వాడు – యేసు అను నొక
మనుష్యుడు బురద చేసి నా కన్నులమీద పూసి నీవు సిలోయమను కోనేటికి వెళ్లి కడుగుకొనుమని

నాతో చెప్పెను; నేను వెళ్లి కడుగుకొని చూపు పొందితిననెను. 12 వారు – ఆయన ఎక్కడనని
అడుగగా, వాడు – నేనెరుగననెను.

Christ cured many who were blind by disease or accident; here he cured one born blind. Thus he showed his power to help in the most desperate cases, and the work of his grace upon the souls of sinners, which gives sight to those blind by nature. This poor man could not see Christ, but Christ saw him. And if we know or apprehend anything of Christ, it is because we were first known of him. Christ says of uncommon calamities, that they are not always to be looked on as special punishments of sin; sometimes they are for the glory of God, and to manifest his works. Our life is our day, in which it concerns us to do the work of the day. We must be busy, and not waste day-time; it will be time to rest when our day is done, for it is but a day. The approach of death should quicken us to improve all our opportunities of doing and getting good. What good we have an opportunity to do, we should do quickly. And he that will never do a good work till there is nothing to be objected against, will leave many a good work for ever undone, ecclesiastes 11:4 . Christ magnified his power, in making a blind man to see, doing that which one would think more likely to make a seeing man blind. Human reason cannot judge of the Lord's methods; he uses means and instruments that men despise. Those that would be healed by Christ must be ruled by him. He came back from the pool wondering and wondered at; he came seeing. This represents the benefits in attending on ordinances of Christ's appointment; souls go weak, and come away strengthened; go doubting, and come away satisfied; go mourning, and come away rejoicing; go blind, and come away seeing. Those whose eyes are opened, and whose hearts are cleansed by grace, being known to be the same person, but widely different in character, live as monuments to the Redeemer's glory, and recommend his grace to all who desire the same precious salvation. It is good to observe the way and method of God's works, and they will appear the more wonderful. Apply this spiritually. In the work of grace wrought upon the soul we see the change, but we see not the hand that makes it: the way of the Spirit is like that of the wind, which thou hearest the sound of, but canst not tell whence it comes, nor whither it goes.

The Pharisees question the man that had been blind. (13-17) They ask concerning him. (18-23) They cast him out. (24-34) 13 They brought
to the Pharisees him that aforetime was blind. *14* And it was the
sabbath day when Jesus made the clay, and opened his eyes. *15* Then
again the Pharisees also asked him how he had received his sight. He
said unto them, He put clay upon mine eyes, and I washed, and do
see. *16* Therefore said some of the Pharisees, This man is not of God,
because he keepeth not the sabbath day. Others said, How can a man
that is a sinner do such miracles? And there was a division among
them. *17* They say unto the blind man again, What sayest thou of
him, that he hath opened thine eyes? He said, He is a prophet. *18* But
the Jews did not believe concerning him, that he had been blind, and
received his sight, until they called the parents of him that had received
his sight. *19* And they asked them, saying, Is this your son, who ye
say was born blind? how then doth he now see? *20* His parents
answered them and said, We know that this is our son, and that he
was born blind: *21* But by what means he now seeth, we know not; or

John

28

యోహాను సువార్త 9వ అధ్యాయము

who hath opened his eyes, we know not: he is of age; ask him: he shall
speak for himself. *22* These words spake his parents, because they
feared the Jews: for the Jews had agreed already, that if any man did
confess that he was Christ, he should be put out of the synagogue.
23 Therefore said his parents, He is of age; ask him. *24* Then again
called they the man that was blind, and said unto him, Give God the
praise: we know that this man is a sinner. *25* He answered and said,
Whether he be a sinner or no, I know not: one thing I know, that,
whereas I was blind, now I see. *26* Then said they to him again, What
did he to thee? how opened he thine eyes? *27* He answered them, I
have told you already, and ye did not hear: wherefore would ye hear it
again? will ye also be his disciples? *28* Then they reviled him, and
said, Thou art his disciple; but we are Moses' disciples. *29* We know
that God spake unto Moses: as for this fellow, we know not from whence
he is. *30* The man answered and said unto them, Why herein is a
marvellous thing, that ye know not from whence he is, and yet he hath
opened mine eyes. *31* Now we know that God heareth not sinners: but
if any man be a worshipper of God, and doeth his will, him he heareth.
32 Since the world began was it not heard that any man opened the
eyes of one that was born blind. *33* If this man were not of God, he
could do nothing. *34* They answered and said unto him, Thou wast
altogether born in sins, and dost thou teach us? And they cast him
out.

పరిసయ్యులు స్వస్థత పొందినవానిని బహిష్కరించుట

13 అంతకుముందు గ్రుడ్డియైయుండిన వానిని వారు పరిసయ్యుల యొద్దకు
తీసికొనిపోయిరి. 14 యేసు బురదచేసి వాని కన్నులు తెరచిన దినము విశ్రాంతి దినము.
15 వాడేలాగు చూపుపొందెనో దానిని గూర్చి పరిసయ్యులు కూడ వానిని మరలా అడుగగా,
వాడు – నా కన్నులమీద ఆయన బురద ఉంచగా నేను కడుగకొని చూపు పొందితినని
వారితో చెప్పెను. 16 కాగా పరిసయ్యులలో కొందరు – ఈ మనుష్యుడు విశ్రాంతిదినము
ఆచరించుట లేదు గనుక దేవుని యొద్దనుండి వచ్చినవాడు కాడనిరి. మరికొందరు – పాపియైన
మనుష్యుడు ఈలాటి సూచక క్రియలేలాగు చేయగలడనిరి; ఇట్లు వారిలో భేదము పుట్టెను.
17 కాబట్టి వారు మరల ఆ గ్రుడ్డివానితో అతడు నీ కన్నులు తెరచినందుకు నీవతిని గూర్చి
ఏమనుకొనుచున్నావని అడుగగా, వాడు – ఆయన ఒక ప్రవక్త అనెను. 18 వాడు
గ్రుడ్డివాడైయుండి చూపు పొందెనని యూదులు నమ్మక, చూపు పొందినవాని తల్లిదండ్రులను
పిలిపించి, –19 గ్రుడ్డివాడై పుట్టెనని మీరు చెప్పు మీ కుమారుడు వీడేనా? అలాగైతే ఇప్పుడు
వీడేలాగు చూచుచున్నాడని వారిని అడిగిరి. 20 అందుకు వాని తలిదండ్రులు – వీడు మా
కుమారుడనియు వీడు గ్రుడ్డివాడుగా పుట్టెననియు మేమెరుగుదుము. 21 ఇప్పుడు వీడేలాగు
చూచుచున్నాడో ఎరుగము; ఎవడు వీని కన్నులు తెరచెనో అదియు మేమెరుగము; వీడు
వయస్సు వచ్చినవాడు, వీనినే అడుగుడి; తన సంగతి తానే చెప్పకొనగలడని వారితో అనిరి.
22 వాని తలిదండ్రులు యూదులకు భయపడి అలాగు చెప్పిరి; ఎందుకనిన ఆయన క్రీస్తు
అని ఎవరైనను ఒప్పుకొనిన యెడల వానిని సమాజమందిరములోనుండి వెలివేతుమని

యూదులు అంతకు మునుపు నిర్ణయించుకొని యుండిరి. 23 కావున వాని తలిదండ్రులు –
వాడు వయస్సు వచ్చినవాడు; వానిని అడుగుడనిరి. 24 కాబట్టి వారు గ్రుడ్డివాడైయుండిన
మనుష్యుని రెండవ మారు పిలిపించి – దేవుని మహిమపరచుము; ఈ మనుష్యుడు పాపియని
మేమెరుగుదుమని వానితో చెప్పగా, 25 వాడు – ఆయన పాపియో కాడో నేనెరుగును;
ఒకటి మాత్రము నేనెరుగుదును; నేను గ్రుడ్డివాడనైయుండి ఇప్పుడు చూచుచున్నాననెను.
26 అందుకు వారు – ఆయన నీకేమి చేసెను? నీ కన్నులు ఏలాగు తెరచెనని మరల
వానిని అడుగగా, 27 వాడు – ఇందాక మీతో చెప్పితిని గాని మీరు వినకపోతిరి; మీరెందుకు
మరల వినగోరుచున్నారు? మీరును ఆయన శిష్యులగుటకు కోరుచున్నారా ఏమి? అని
వారితో అనెను. 28 అందుకు వారు – నీవే వాని శిష్యుడవు, మేము మోషే శిష్యులము; 29
దేవుడు మోషేతో మాటలాడెనని ఎరుగుదుము గాని వీడెక్కడనుండి వచ్చెనో యెరుగమని
చెప్పి వానిని దూషించిరి. 30 అందుకు ఆ మనుష్యుడు – ఆయన ఎక్కడనుండి వచ్చెనో
మీరెరుగకపోవుట ఆశ్చర్యమే; అయినను ఆయన నా కన్నులు తెరచెను. 31 దేవుడు పాపుల
మనవి ఆలకింపడని యెరుగుదుము; ఎవడైనను దేవభక్తుడైయుండి ఆయన చిత్తముచొప్పున
జరిగించిన యెడల ఆయన వాని మనవి ఆలకించును. 32 పుట్టు గ్రుడ్డివాని కన్నులెవరైన
తెరచినట్టు లోకము పుట్టినప్పటినుండి వినబడలేదు. 33 ఈయన దేవుని యొద్ద నుండి
వచ్చిన వాడు కానియెడల ఏమియు చేయనేరడని వారితో చెప్పెను. 34 అందుకు వారు –
నీవు కేవలము పాపివై పుట్టినవాడవు, నీవు మాకు బోధింపవచ్చితివా అని వానితో చెప్పి
వాని వెలివేసిరి.

Christ not only worked miracles on the sabbath, but in such a manner as would give offence to the Jews, for he would not seem to yield to the scribes and Pharisees. Their zeal for mere rites consumed the substantial matters of religion; therefore Christ would not give place to them. Also, works of necessity and mercy are allowed, and the sabbath rest is to be kept, in order to the sabbath work. How many blind eyes have been opened by the preaching of the gospel on the Lord's day! how many impotent souls cured on that day! Much unrighteous and uncharitable judging comes from men's adding their own fancies to God's appointments. How perfect in wisdom and holiness was our Redeemer, when his enemies could find nothing against him, but the oft-refuted charge of breaking the sabbath! May we be enabled, by well-doing, to silence the ignorance of foolish men. The Pharisees vainly hoped to disprove this notable miracle. They expected a Messiah, but could not bear to think that this Jesus should be he, because his precepts were all contrary to their traditions, and because they expected a Messiah in outward pomp and splendour. The fear of man brings a snare, proverbs 29:25 , and often makes people deny and disown Christ and his truths and ways, and act against their consciences. The unlearned and poor, who are simple-hearted, readily draw proper inferences from the evidences of the light of the gospel; but those whose desires are another way, though ever learning, never come to the knowledge of the truth. As Christ's mercies are most valued by those who have felt the want of them, that have been blind, and now see; so the most powerful and lasting affections to Christ, arise from actual knowledge of him. In the work of grace in the soul, though we cannot tell when, and how, and by what steps the blessed

change was wrought, yet we may take the comfort, if we can say, through grace, Whereas I was blind, now I see. I did live a worldly, sensual life, but, thanks be to God, it is now otherwise with me, ephesians 5:8 . The unbelief of those who enjoy the means of knowledge and conviction, is indeed marvellous. All who have felt the power and grace of the Lord Jesus, wonder at the wilfulness of others who reject him. He argues strongly against them, not only that Jesus was not a sinner, but that he was of God. We may each of us know by this, whether we are of God or not. What do we? What do we for God? What do we for our souls? What do we more than others?

Christ's words to the man that had been blind. (35-38) He reproves the Pharisees. (39-41) 35 Jesus heard that they had cast him out; and
when he had found him, he said unto him, Dost thou believe on the
Son of God? *36* He answered and said, Who is he, Lord, that I might
believe on him? *37* And Jesus said unto him, Thou hast both seen
him, and it is he that talketh with thee. *38* And he said, Lord, I believe.
And he worshipped him. 39 And Jesus said, For judgment I am come
into this world, that they which see not might see; and that they which
see might be made blind. *40* And some of the Pharisees which were
with him heard these words, and said unto him, Are we blind also?
41 Jesus said unto them, If ye were blind, ye should have no sin: but
now ye say, We see; therefore your sin remaineth.

స్వస్థత పొందినవాడు యేసును అంగీకరించుట

35 పరిసయ్యులు వానిని వెలివేసిరని యేసు విని వానిని కనుగొని – "నీవు దేవుని
కుమారుని యందు విశ్వాసముంచు చున్నావా?" అని అడిగెను. 36 అందుకు వాడు –
ప్రభువా, నేను ఆయనయందు విశ్వాసముంచుటకు ఆయన ఎవడని అడుగగా, 37 యేసు
–" నీవాయనను చూచుచున్నావు; నీతో మాటలాడుచున్నవాడు ఆయనే అనెను." 38 అంతట
వాడు – ప్రభువా, నేను విశ్వసించుచున్నానని చెప్పి ఆయనకు మ్రొక్కెను. 39 అప్పుడు
యేసు –" చూడనివారు చూడవలెను, చూచువాడు గ్రుడ్డివారు కావలెను, అను తీర్పు నిమిత్తము
నేనీలోకమునకు వచ్చితిని" అని చెప్పెను. 40 ఆయన యొద్దనున్న పరిసయ్యులలో కొందరు
ఈ మాట విని – మేమును గ్రుడ్డివారమా అని అడిగిరి. 41 అందుకు యేసు – "మీరు
గ్రుడ్డివారైతే మీకు పాపము లేక పోవును గాని– చూచుచున్నామని మీరిప్పుడు
చెప్పుకొనుచున్నారు గనుక మీ పాపము నిలిచియున్నది" అని చెప్పెను.

Christ owns those who own him and his truth and ways. There is particular notice taken of such a suffer in the cause of Christ, and for the testimony of a good conscience. Our Lord Jesus graciously reveals himself to the man. Now he was made sensible what an unspeakable mercy it was, to be cured of his blindness, that he might see the Son of God. None but God is to be worshipped; so that in worshipping Jesus, he owned him to be God. All who believe in him, will worship him Christ came into the world to give sight to those who were spiritually blind. Also, that those who see might be made blind; that those who have a high conceit of their own wisdom, might be sealed up in ignorance. The preaching of the cross was thought to be folly by such as by carnal wisdom knew not God. Nothing fortifies men's corrupt hearts against the convictions of the word, more than the high opinion which others have of them; as if all that gained applause with men, must obtain acceptance with God.

Christ silenced them. But the sin of the self-conceited and self-confident remains; they reject the gospel of grace, therefore the guilt of their sin remains unpardoned, and the power of their sin remains unbroken.

JOHN 10

The parable of the good shepherd. (1-5) Christ the Door. (6-9) Christ the good Shepherd. (10-18) The Jews' opinion concerning Jesus. (19-21) Verily, verily, I say unto you, He that entereth not by the door into the sheepfold, but climbeth up some other way, the same is a thief and a robber. *2* But he that entereth in by the door is the shepherd of the sheep. *3* To him the porter openeth; and the sheep hear his voice: and he calleth his own sheep by name, and leadeth them out. *4* And when he putteth forth his own sheep, he goeth before them, and the sheep follow him: for they know his voice. *5* And a stranger will they not follow, but will flee from him: for they know not the voice of strangers.*6* This parable spake Jesus unto them: but they understood not what things they were which he spake unto them. *7* Then said Jesus unto them again, Verily, verily, I say unto you, I am the door of the sheep. *8* All that ever came before me are thieves and robbers: but the sheep did not hear them. *9* I am the door: by me if any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture. *10* The thief cometh not, but for to steal, and to kill, and to destroy: I am come that they might have life, and that they might have it more abundantly. *11* I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep. *12* But he that is an hireling, and not the shepherd, whose own the sheep are not, seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth: and the wolf catcheth them, and scattereth the sheep. *13* The hireling fleeth, because he is an hireling, and careth not for the sheep. *14* I am the good shepherd, and know my sheep, and am known of mine. *15* As the Father knoweth me, even so know I the Father: and I lay down my life for the sheep. *16* And other sheep I have, which are not of this fold: them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd. *17* Therefore doth my Father love me, because I lay down my life, that I might take it again. *18* No man taketh it from me, but I lay it down of myself. I have power to lay it down, and I have power to take it again. This commandment have I received of my Father. 19 There was a division therefore again among the Jews for these sayings. *20* And many of them said, He hath a devil, and is mad; why hear ye him? *21* Others said, These are not the words of him that hath a devil. Can a devil open the eyes of the blind?

10వ అధ్యాయము

మంచి గొఱ్ఱెల కాపరి

"గొఱ్ఱెల దొడ్డిలో ద్వారమున ప్రవేశింపక వేరొక మార్గమున ఎక్కువాడు దొంగయు దోచుకొనువాడునై యున్నాడు 2 ద్వారమున ప్రవేశించువాడు గొఱ్ఱెల కాపరి. 3 అతనికి ద్వారపాలకుడు తలుపు తీయును, గొఱ్ఱెలు అతని స్వరము వినును, అతడు తన సొంత గొఱ్ఱెలను పేరుపెట్టి పిలిచి వాటిని వెలుపలికి నడిపించును. 4 మరియు అతడు తన సొంత

గొఱ్ఱెలనన్నిటిని వెలుపలికి నడిపించునపుడెల్ల వాటికి ముందుగా నడుచును; గొఱ్ఱెలు అతని స్వరమెరుగును గనుక అవి అతనిని వెంబడించును. 5 అన్యుల స్వరము అవి ఎరుగవు గనుక అన్యుని ఎంత మాత్రమును వెంబడింపక వాని యొద్దనుండి పారిపోవునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అని వారితో అనెను. 6 ఈ సాదృశ్యము యేసు వారితో చెప్పెను గాని ఆయన తమతో చెప్పిన సంగతులెట్టివో వారు గ్రహించుకొనలేదు.

యేసే మార్గము

7 కాబట్టి యేసు మరల వారితో ఇట్లనెను – 8 "గొఱ్ఱెల పోవుద్వారమును నేనే; నాకు ముందు వచ్చిన వారందరు దొంగలును దోచుకొనువారునై యున్నారు; గొఱ్ఱెలు వారి స్వరము వినలేదు. 9 నేనే ద్వారమును; నా ద్వారా ఎవడైన లోపల ప్రవేశించిన యెడల వాడు రక్షింపబడినవాడై, లోపలికి పోవుచు బయటికి వచ్చుచు మేత మేయుచు నుండును. 10 దొంగ దొంగతనమును హత్యను నాశనమును చేయుటకు వచ్చును గాని మరి దేనికిని రాడు; గొఱ్ఱెలకు జీవము కలుగుటకును అది సమృద్ధిగా కలుగుటకును నేను వచ్చితినని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను.

11 నేను గొఱ్ఱెలకు మంచి కాపరిని; మంచికాపరి గొఱ్ఱెల కొరకు తన ప్రాణము పెట్టును. 12 జీతగాడు గొఱ్ఱెల కాపరికాడు గనుక గొఱ్ఱెలు తనవి కానందున తోడేలు వచ్చుట చూచి గొఱ్ఱెలను విడిచిపెట్టి పారిపోవును; తోడేలు ఆ గొఱ్ఱెలను పట్టి చెదరగొట్టును 13 జీతగాడు జీతగాడే గనుక గొఱ్ఱెలనుగూర్చి లక్ష్యము చేయక పారిపోవును. 14 నేను గొఱ్ఱెల మంచి కాపరిని. 15 తండ్రి నన్ను ఏలాగున ఎరుగునో, నేను తండ్రిని ఏలాగున ఎరుగుదునో ఆలాగే నేను నా గొఱ్ఱెలను ఎరుగుదును, నా గొఱ్ఱెలు నన్ను ఎరుగును, మరియు గొఱ్ఱెలకొరకు నా ప్రాణము పెట్టుచున్నాను. 16 ఈ దొడ్డివికాని వేరే గొఱ్ఱెలును నాకు కలవు; వాటిని కూడ నేను తోడుకొని రావలెను, అవి నా స్వరము వినును, అప్పుడు మంద ఒక్కటియు గొఱ్ఱెల కాపరి ఒక్కడును అగును. 17 నేను దాని మరల తీసికొనునట్లు నా ప్రాణము పెట్టుచున్నాను; ఇందువలననే నా తండ్రి నన్ను ప్రేమించుచున్నాడు. 18 ఎవడును నా ప్రాణము తీసికొనడు; నా అంతట నేనే దాని పెట్టుచున్నాను; దాని పెట్టుటకు నాకు అధికారము కలదు; దానిని తిరిగి తీసుకొనుటకును నాకు అధికారము కలదు; నా తండ్రివలన ఈ ఆజ్ఞ పొందితిని" అనెను. 19 ఈ మాటలనుబట్టి యూదులలో మరల భేదము పుట్టెను. 20 వారిలో అనేకులు – వాడు దయ్యము పట్టిన వాడు, వెఱ్ఱివాడు; వాని మాట ఎందుకు వినుచున్నారనిరి. 21 మరికొందరు – ఇవి దయ్యము పట్టినవాని మాటలుకావు; దయ్యము గ్రుడ్డివారి కన్నులు తెరవగలదా? అనిరి.

Here is a parable or similitude, taken from the customs of the East, in the management of sheep. Men, as creatures depending on their Creator, are called the sheep of his pasture. The church of God in the world is as a sheep-fold, exposed to deceivers and persecutors. The great Shepherd of the sheep knows all that are his, guards them by his providence, guides them by his Spirit and word, and goes before them, as the Eastern shepherds went before their sheep, to set them in the way of his

steps. Ministers must serve the sheep in their spiritual concerns. The Spirit of Christ will set before them an open door. The sheep of Christ will observe their Shepherd, and be cautious and shy of strangers, who would draw them from faith in him to fancies about him. Many who hear the word of Christ, do not understand it, because they will not. But we shall find one scripture expounding another, and the blessed Spirit making known the blessed Jesus. Christ is the Door. And what greater security has the church of God than that the Lord Jesus is between it and all its enemies? He is a door open for passage and communication. Here are plain directions how to come into the fold; we must come in by Jesus Christ as the Door. By faith in him as the great Mediator between God and man. Also, we have precious promises to those that observe this direction. Christ has all that care of his church, and every believer, which a good shepherd has of his flock; and he expects the church, and every believer, to wait on him, and to keep in his pasture. Christ is a good Shepherd; many who were not thieves, yet were careless in their duty, and by their neglect the flock was much hurt. Bad principles are the root of bad practices. The Lord Jesus knows whom he has chosen, and is sure of them; they also know whom they have trusted, and are sure of Him. See here the grace of Christ; since none could demand his life of him, he laid it down of himself for our redemption. He offered himself to be the Saviour; Lo, I come. And the necessity of our case calling for it, he offered himself for the Sacrifice. He was both the offerer and the offering, so that his laying down his life was his offering up himself. From hence it is plain, that he died in the place and stead of men; to obtain their being set free from the punishment of sin, to obtain the pardon of their sin; and that his death should obtain that pardon. Our Lord laid not his life down for his doctrine, but for his sheep Satan ruins many, by putting them out of conceit with the word and ordinances. Men would not be laughed out of their necessary food, yet suffer themselves thus to be laughed out of what is far more necessary. If our zeal and earnestness in the cause of Christ, especially in the blessed work of bringing his sheep into his fold, bring upon us evil names, let us not heed it, but remember our Master was thus reproached before us.

His discourse at the feast of dedication. (22-30) The Jews attempt to stone Jesus. (31-38) He departs from Jerusalem. (39-42) 22 And it
was at Jerusalem the feast of the dedication, and it was winter. *23* And
Jesus walked in the temple in Solomon's porch. *24* Then came the
Jews round about him, and said unto him, How long dost thou make
us to doubt? If thou be the Christ, tell us plainly. *25* Jesus answered
them, I told you, and ye believed not: the works that I do in my Father's
name, they bear witness of me. *26* But ye believe not, because ye are
not of my sheep, as I said unto you. *27* My sheep hear my voice, and
I know them, and they follow me: *28* And I give unto them eternal life;
and they shall never perish, neither shall any man pluck them out of
my hand. *29* My Father, which gave them me, is greater than all; and
no man is able to pluck them out of my Father's hand. *30* I and my
Father are one. *31* Then the Jews took up stones again to stone him.
32 Jesus answered them, Many good works have I shewed you from
my Father; for which of those works do ye stone me? *33* The Jews
answered him, saying, For a good work we stone thee not; but for
blasphemy; and because that thou, being a man, makest thyself God.
34 Jesus answered them, Is it not written in your law, I said, Ye are
gods? *35* If he called them gods, unto whom the word of God came,

and the scripture cannot be broken; *36* Say ye of him, whom the Father
hath sanctified, and sent into the world, Thou blasphemest; because I
said, I am the Son of God? *37* If I do not the works of my Father,
believe me not. *38* But if I do, though ye believe not me, believe the
works: that ye may know, and believe, that the Father is in me, and I
in him. 39 Therefore they sought again to take him: but he escaped
out of their hand, *40* And went away again beyond Jordan into the
place where John at first baptized; and there he abode. *41* And many
resorted unto him, and said, John did no miracle: but all things that
John spake of this man were true. *42* And many believed on him there.

యెరూషలేములో యేసు ఆలయ ప్రతిష్ట పండుగకు హాజరగుట

22 ఆలయ ప్రతిష్ఠిత పండుగ యెరూషలేములో జరుగుచుండెను, 23 అది
శీతకాలము. అప్పుడు యేసు దేవాలయములో సొలొమోను మంటపమున తిరుగుచుండగా,
24 యూదులు ఆయన చుట్టు పోగై – ఎంత కాలము మమ్మును సందేహపెట్టుదువు? నీవు
క్రీస్తువైతే మాతో స్పష్టముగా చెప్పుమనిరి. 25 అందుకు యేసు – "మీతో చెప్పితిని గాని
మీరు నమ్మరు, నేను నా తండ్రి నామమందు చేయుచున్న క్రియలు నన్ను గూర్చి
సాక్ష్యమిచ్చుచున్నవి. 26 అయితే మీరు నా గొర్రెలలో చేరినవారు కారు గనుక మీరు
నమ్మరు. 27 నా గొఱ్ఱెలు నా స్వరము వినును, నేను వాటి నెరుగుదును, అవి నన్ను
వెంబడించును. 28 నేను వాటికి నిత్యజీవము నిచ్చుచున్నాను గనుక అవి ఎన్నటికిని నశింపవు,
ఎవడును వాటిని నా చేతిలోనుండి అపహరింపడు.

తండ్రితో ఏకత్వము

29 వాటిని నాకిచ్చిన నా తండ్రి అందరికంటె గొప్పవాడు గనుక నా తండ్రి చేతిలో
నుండి ఎవడును వాటిని అపహరింపలేడు; 30 నేనును తండ్రియును ఏకమైయున్నాము"
అని వారితో చెప్పెను.

యూదుల విరోధము

31 యూదులు ఆయనను కొట్టవలెనని మరల రాళ్లు చేత పట్టుకొనగా, 32 యేసు–
"తండ్రి యొద్దనుండి అనేకమైన మంచి క్రియలను మీకు చూపితిని; వాటిలో ఏ క్రియ
నిమిత్తము నన్ను రాళ్లతో కొట్టుదురు" అని వారినడిగెను. 33 అందుకు యూదులు – నీవు
మనుష్యుడవై యుండి దేవుడనని చెప్పుకొనుచున్నావు గనుక దేవదూషణ చేసినందుకే నిన్ను
రాళ్లతో కొట్టుదుము గాని మంచి క్రియ చేసినందుకు కాదని ఆయనతో చెప్పిరి. 34 అందుకు
యేసు – "మీరు దైవములని నేనంటినని మీ ధర్మశాస్త్రములో వ్రాయబడి యుండలేదా? 35
లేఖనము నిరర్థకము కానేరదు గదా; దేవుని వాక్యమెవరికి వచ్చెనో వారే దైవములని
చెప్పినయెడల – నేను దేవుని కుమారుడనని చెప్పినందుకు, 36 తండ్రి ప్రతిష్టచేసి ఈ
లోకములోనికి పంపినవానితో – నీవు దేవదూషణ చేయుచున్నావని చెప్పుదురా? 37 నేను
నా తండ్రి క్రియలు చేయనియెడల నన్ను నమ్మకుడి, 38 చేసిన యెడల నన్ను నమ్మకున్నను,
తండ్రి నాయందును, నేను తండ్రియందును ఉన్నామని మీరు గ్రహించి తెలిసికొనునట్లు ఆ
క్రియలను నమ్ముడి" అని వారితో చెప్పెను. 39 వారు మరల ఆయనను పట్టుకొనచూచిరి

గాని ఆయన వారి చేతినుండి తప్పించుకొని పోయెను. 40 యొర్దాను అద్దరిని యోహాను
మొదట బాప్తిస్మ మిచ్చుచుండిన స్థలమునకు ఆయన తిరిగి వెళ్లి అక్కడ నుండెను. 41 అనేకులు
ఆయన యొద్దకు వచ్చి – యోహాను ఏ సూచక క్రియను చేయలేదు గాని ఈయనను గూర్చి
యోహాను చెప్పిన సంగతులన్నియు సత్యమైనవనిరి. 42 అక్కడ అనేకులు ఆయనయందు
విశ్వాసముంచిరి.

All who have any thing to say to Christ, may find him in the temple. Christ would make us to believe; we make ourselves doubt. The Jews understood his meaning, but could not form his words into a full charge against him. He described the gracious disposition and happy state of his sheep; they heard and believed his word, followed him as his faithful disciples, and none of them should perish; for the Son and the Father were one. Thus he was able to defend his sheep against all their enemies, which proves that he claimed Divine power and perfection equally with the Father. Christ's works of power and mercy proclaim him to be over all, God blessed for evermore, that all may know and believe He is in the Father, and the Father in Him. Whom the Father sends, he sanctifies. The holy God will reward, and therefore will employ, none but such as he makes holy. The Father was in the Son, so that by Divine power he wrought his miracles; the Son was so in the Father, that he knew the whole of His mind. This we cannot by searching find out to perfection, but we may know and believe these declarations of Christ No weapon formed against our Lord Jesus shall prosper. He escaped, not because he was afraid to suffer, but because his hour was not come. And He who knew how to deliver himself, knows how to deliver the godly out of their temptations, and to make a way for them to escape. Persecutors may drive Christ and his gospel out of their own city or country, but they cannot drive him or it out of the world. When we know Christ by faith in our hearts, we find all that the Scripture saith of him is true.

JOHN 11

The sickness of Lazarus. (1-6) Christ returns to Judea. (7-10) The death of Lazarus. (11-16) 1 Now a certain man was sick, named
Lazarus, of Bethany, the town of Mary and her sister Martha. *2* (It was
that Mary which anointed the Lord with ointment, and wiped his feet
with her hair, whose brother Lazarus was sick.) *3* Therefore his sisters
sent unto him, saying, Lord, behold, he whom thou lovest is sick.
4 When Jesus heard that, he said, This sickness is not unto death,
but for the glory of God, that the Son of God might be glorified thereby.
5 Now Jesus loved Martha, and her sister, and Lazarus. *6* When he
had heard therefore that he was sick, he abode two days still in the
same place where he was.*7* Then after that saith he to his disciples,
Let us go into Judaea again. *8* His disciples say unto him, Master, the
Jews of late sought to stone thee; and goest thou thither again? *9* Jesus
answered, Are there not twelve hours in the day? If any man walk in
the day, he stumbleth not, because he seeth the light of this world.
10 But if a man walk in the night, he stumbleth, because there is no
light in him.*11* These things said he: and after that he saith unto them,
Our friend Lazarus sleepeth; but I go, that I may awake him out of

sleep. *12* Then said his disciples, Lord, if he sleep, he shall do well.
13 Howbeit Jesus spake of his death: but they thought that he had
spoken of taking of rest in sleep. *14* Then said Jesus unto them plainly,
Lazarus is dead. *15* And I am glad for your sakes that I was not there,
to the intent ye may believe; nevertheless let us go unto him. *16* Then
said Thomas, which is called Didymus, unto his fellow disciples, Let
us also go, that we may die with him.

11వ అధ్యాయము

లాజరు జబ్బుతో మరణించుట

మరియ ఆమె సహోదరియైన మార్త అనువారి గ్రామమైన బేతనియలోనున్న లాజరు
అను ఒకడు రోగియాయెను. 2 ఈ లాజరు ప్రభువునకు అత్తరు పూసి తలవెండ్రుకలతో
ఆయన పాదములు తుడిచిన మరియకు సహోదరుడు. 3 అతని అక్కచెల్లెండ్రు – ప్రభువా,
ఇదిగో నీవు ప్రేమించువాడు రోగియైయున్నాడని ఆయన యొద్దకు వర్తమానము పంపిరి.
4 యేసు అది విని – "ఈ వ్యాధి మరణముకొరకు వచ్చినదికాదు గాని దేవుని కుమారుడు
దాని వలన మహిమపరచబడునట్లు దేవుని మహిమకొరకు వచ్చినది" అనెను. 5 యేసు
మార్తను ఆమె సహోదరిని లాజరును ప్రేమించెను. 6 అతడు రోగియై యున్నాడని యేసు
వినినప్పుడు తానున్నచోటనే యింక రెండు దినములు నిలిచెను. 7 అటు పిమ్మట ఆయన –
మనము యూదయకు తిరిగి వెళ్లుదమని తన శిష్యులతో చెప్పగా. 8 ఆయన శిష్యులు
బోధకుడా యిప్పుడే యూదులు నిన్ను రాళ్లతో కొట్ట చూచుచుండిరే; అక్కడికి తిరిగి వెళ్లుదువా
అని ఆయన నడిగిరి. 9 అందుకు యేసు – "పగలు పండ్రెండు గంటలున్నవి గదా; ఒకడు
పగటివేళ నడిచిన యెడల ఈ లోకపు వెలుగును చూచును గనుక తొట్రుపడడు.
10 అయితే రాత్రి వేళ ఒకడు నడిచిన యెడల వానియందు వెలుగులేదు గనుక వాడు
తొట్రుపడును" అని చెప్పెను. 11 ఆయన ఈ మాటలు చెప్పిన తరువాత – మన స్నేహితుడైన
లాజరు నిద్రించుచున్నాడు; అతని మేలు కొలుప వెళ్లుచున్నానని వారితో చెప్పగా, 12 శిష్యులు
– ప్రభువా, అతడు నిద్రించినయెడల బాగుపడుననిరి. 13 యేసు అతని మరణమును
గూర్చి ఆ మాట చెప్పెను గాని వారు ఆయన నిద్ర విశ్రాంతిని గూర్చి చెప్పెననుకొనిరి.
14 కావున యేసు – "లాజరు చనిపోయెను, మీరు నమ్మునట్లు నేనక్కడ ఉండలేదని మీ
నిమిత్తము సంతోషించుచున్నాను; 15 అయినను అతని యొద్దకు మనము వెళ్లుదము రండి"
అని స్పష్టముగా వారితో చెప్పెను. 16 అందుకు దిదుమ అనబడిన తోమా – ఆయనతోకూడ
చనిపోవుటకు మనమును వెళ్లుదమని తనతోడి శిష్యులతో చెప్పెను.

It is no new thing for those whom Christ loves, to be sick; bodily distempers correct the corruption, and try the graces of God's people. He came not to preserve his people from these afflictions, but to save them from their sins, and from the wrath to come; however, it behoves us to apply to Him in behalf of our friends and relatives when sick and afflicted. Let this reconcile us to the darkest dealings of Providence, that they are all for the glory of God: sickness, loss, disappointment, are so; and if God be glorified, we ought to be satisfied. Jesus loved Martha, and her sister, and Lazarus. The families are greatly favoured in which love and peace abound; but

those are most happy whom Jesus loves, and by whom he is beloved. Alas, that this should seldom be the case with every person, even in small families. God has gracious intentions, even when he seems to delay. When the work of deliverance, temporal or spiritual, public or personal, is delayed, it does but stay for the right time. Christ never brings his people into any danger but he goes with them in it. We are apt to think ourselves zealous for the Lord, when really we are only zealous for our wealth, credit, ease, and safety; we have therefore need to try our principles. But our day shall be lengthened out, till our work is done, and our testimony finished. A man has comfort and satisfaction while in the way of his duty, as set forth by the word of God, and determined by the providence of God. Christ, wherever he went, walked in the day; and so shall we, if we follow his steps. If a man walks in the way of his heart, and according to the course of this world, if he consults his own carnal reasonings more than the will and glory of God, he falls into temptations and snares. He stumbles, because there is no light in him; for light in us is to our moral actions, that which light about us to our natural actions. Since we are sure to rise again at the last, why should not the believing hope of that resurrection to eternal life, make it as easy for us to put off the body and die, as it is to put off our clothes and go to sleep? A true Christian, when he dies, does but sleep; he rests from the labours of the past day. Nay, herein death is better than sleep, that sleep is only a short rest, but death is the end of earthly cares and toils. The disciples thought that it was now needless for Christ to go to Lazarus, and expose himself and them. Thus we often hope that the good work we are called to do, will be done by some other hand, if there be peril in the doing of it. But when Christ raised Lazarus from the dead, many were brought to believe on him; and there was much done to make perfect the faith of those that believed. Let us go to him; death cannot separate from the love of Christ, nor put us out of the reach of his call. Like Thomas, in difficult times Christians should encourage one another. The dying of the Lord Jesus should make us willing to die whenever God calls us.

Christ arrives at Bethany. (17-32) 17 Then when Jesus came, he
found that he had lain in the grave four days already. *18* Now Bethany
was nigh unto Jerusalem, about fifteen furlongs off: *19* And many of
the Jews came to Martha and Mary, to comfort them concerning their
brother. *20* Then Martha, as soon as she heard that Jesus was coming,
went and met him: but Mary sat still in the house. *21* Then said Martha
unto Jesus, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.
22 But I know, that even now, whatsoever thou wilt ask of God, God
will give it thee. *23* Jesus saith unto her, Thy brother shall rise again.
24 Martha saith unto him, I know that he shall rise again in the
resurrection at the last day. *25* Jesus said unto her, I am the
resurrection, and the life: he that believeth in me, though he were
dead, yet shall he live: *26* And whosoever liveth and believeth in me
shall never die. Believest thou this? *27* She saith unto him, Yea, Lord:
I believe that thou art the Christ, the Son of God, which should come
into the world. *28* And when she had so said, she went her way, and
called Mary her sister secretly, saying, The Master is come, and calleth
for thee. *29* As soon as she heard that, she arose quickly, and came
unto him. *30* Now Jesus was not yet come into the town, but was in

John

33

యోహాను సువార్త 11వ అధ్యాయము

that place where Martha met him. *31* The Jews then which were with
her in the house, and comforted her, when they saw Mary, that she
rose up hastily and went out, followed her, saying, She goeth unto the
grave to weep there. *32* Then when Mary was come where Jesus was,
and saw him, she fell down at his feet, saying unto him, Lord, if thou
hadst been here, my brother had not died.

మరియ మార్తల విశ్వాసము – యేసు వారిని ఓదార్చుట

17 యేసు వచ్చి అది వరకే అతడు నాలుగు దినములు సమాధిలో ఉండెనని
తెలిసికొనెను. 18 బేతనియ యెరూషలేమునకు సమీపమైయుండెను; దానికి ఇంచుమించు
కోసెడు దూరము, 19 గనుక యూదులలో అనేకులు వారి సహోదరుని గూర్చి మార్తను
మరియను ఓదార్చుటకై వారి యొద్దకు వచ్చియుండిరి. 20 మార్త యేసు వచ్చుచున్నాడని
విని ఆయనను ఎదుర్కొన వెళ్లెనుగాని, మరియ యింటిలో కూర్చుండియుండెను. 21 మార్త యేసుతో
– ప్రభువా, నీవిక్కడ ఉండిన యెడల నా సహోదరుడు చావకుండును. 22 ఇప్పుడైనను
నీవు దేవుని ఏమడిగినను దేవుడు నీకనుగ్రహించునని ఎరుగుదుననెను. 23 యేసు – "నీ
సహోదరుడు మరల లేచును" అని ఆమెతో చెప్పగా, 24 మార్త ఆయనతో – అంత్యదినమున
పునరుత్థానమందు లేచునని ఎరుగుదుననెను. 25 అందుకు యేసు – "పునరుత్థానమును
జీవమును నేనే; నాయందు విశ్వాసముంచువాడు చనిపోయినను బ్రదుకును; 26 బ్రదికి
నాయందు విశ్వాసముంచు ప్రతివాడును ఎన్నటికిని చనిపోడు. ఈ మాటను నమ్ముచున్నావా?"
అని ఆమెను నడిగెను. 27 ఆమె – అవును ప్రభువా, నీవు లోకమునకు రావలసిన దేవుని
కుమారుడవైన క్రీస్తువని నమ్ముచున్నానని ఆయనతో చెప్పెను. 28 ఆమె ఈ మాట చెప్పి
వెళ్ళి – బోధకుడు వచ్చి నిన్ను పిలుచుచున్నాడని తన సహోదరియైన మరియను రహస్యముగా
పిలిచెను. 29 ఆమె విని త్వరగా లేచి ఆయన యొద్దకు వచ్చెను. 30 యేసు ఇంకను ఆ
గ్రామములోనికి రాక, మార్త ఆయనను కలిసికొనిన చోటనే ఉండెను. 31 గనుక యింటిలో
మరియతో కూడ నుండి ఆమెను ఓదార్చుచుండిన యూదులు మరియ త్వరగా లేచి వెళ్లుట
చూచి, ఆమె సమాధియొద్ద ఏడ్చుటకు అక్కడికి వెళ్లుచున్నదనుకొని ఆమె వెంట వెళ్లిరి.
32 అంతట మరియ యేసు ఉన్న చోటికి వచ్చి, ఆయనను చూచి, ఆయన పాదముల మీద
పడి – ప్రభువా, నీవిక్కడ ఉండినయెడల నా సహోదరుడు చావకుండుననెను.

. *Here was a house where the fear of God was, and on which his blessing rested; yet it was made a house of mourning. Grace will keep sorrow from the heart, but not from the house. When God, by his grace and providence, is coming towards us in ways of mercy and comfort, we should, like Martha, go forth by faith, hope, and prayer, to meet him. When Martha went to meet Jesus, Mary sat still in the house; this temper formerly had been an advantage to her, when it put her at Christ's feet to hear his word; but in the day of affliction, the same temper disposed her to melancholy. It is our wisdom to watch against the temptations, and to make use of the advantages of our natural tempers. When we know not what in particular to ask or expect, let us refer ourselves to God; let him do as seemeth him good. To enlarge Martha's*

expectations, our Lord declared himself to be the Resurrection and the Life. In every sense he is the Resurrection; the source, the substance, the first-fruits, the cause of it. The redeemed soul lives after death in happiness; and after the resurrection, both body and soul are kept from all evil for ever. When we have read or heard the word of Christ, about the great things of the other world, we should put it to ourselves, Do we believe this truth? The crosses and comforts of this present time would not make such a deep impression upon us as they do, if we believed the things of eternity as we ought. When Christ our Master comes, he calls for us. He comes in his word and ordinances, and calls us to them, calls us by them, calls us to himself.

He raises Lazarus. (33-44) 33 When Jesus therefore saw her
weeping, and the Jews also weeping which came with her, he groaned
in the spirit, and was troubled, *34* And said, Where have ye laid him?
They said unto him, Lord, come and see. *35* Jesus wept. *36* Then said
the Jews, Behold how he loved him! *37* And some of them said, Could
not this man, which opened the eyes of the blind, have caused that
even this man should not have died? *38* Jesus therefore again groaning
in himself cometh to the grave. It was a cave, and a stone lay upon it.
39 Jesus said, Take ye away the stone. Martha, the sister of him that
was dead, saith unto him, Lord, by this time he stinketh: for he hath
been dead four days. *40* Jesus saith unto her, Said I not unto thee,
that, if thou wouldest believe, thou shouldest see the glory of God?
41 Then they took away the stone from the place where the dead was
laid. And Jesus lifted up his eyes, and said, Father, I thank thee that
thou hast heard me. *42* And I knew that thou hearest me always: but
because of the people which stand by I said it, that they may believe
that thou hast sent me. *43* And when he thus had spoken, he cried
with a loud voice, Lazarus, come forth. *44* And he that was dead came
forth, bound hand and foot with graveclothes: and his face was bound
about with a napkin. Jesus saith unto them, Loose him, and let him go.

33 ఆమె ఏడ్చుటయు, ఆమెతో కూడ వచ్చిన యూదులు ఏడ్చుటయు, యేసు
చూచి కలవరపడి ఆత్మలో మూలుగుచు – “అతనినెక్కడ నుంచితిరి” అని అడుగగా, 34
వారు – ప్రభువా, వచ్చి చూడుమని ఆయనతో చెప్పిరి. 35 యేసు కన్నీళ్లు విడిచెను. 36
కాబట్టి యూదులు – అతనిని ఏలాగు ప్రేమించెనో చూడుడని చెప్పుకొనిరి. 37 వారిలో
కొందరు – ఆ గ్రుడ్డివాని కన్నులు తెరచిన ఈయన, ఇతనిని చావకుండ చేయలేడా అని
చెప్పిరి. 38 యేసు మరలా తనలో మూలుగుచూ సమాధియొద్దకు వచ్చెను. అది యొక
గుహ, దానిమీద ఒక రాయి పెట్టియుండెను. 39 యేసు – “రాయి తీసివేయుడి” అని
చెప్పగా, చనిపోయిన వాని సహోదరియైన మార్త – ప్రభువా, అతడు చనిపోయి నాలుగు
దినములైనది గనుక ఇప్పటికి వాసన కొట్టునని ఆయనతో చెప్పెను. 40 అందుకు యేసు –
“నీవు నమ్మినయెడల దేవుని మహిమ చూతువని నేను నీతో చెప్పలేదా?” అని ఆమెతో
అనెను; 41 అంతట వారు ఆ రాయి తీసివేసిరి. యేసు కన్నులు పైకెత్తి – “తండ్రీ, నీవు నా
మనవి వినినందున నీకు కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచున్నాను. 42 నీవు ఎల్లప్పుడును నా

John

34

మనవి వినుచున్నావని నేనెరుగుదును గానీ నీవు నన్ను పంపితివని చుట్టు నిలిచియున్న ఈ
జనసమూహము నమ్మునట్లు వారి నిమిత్తమై ఈ మాట చెప్పితిని” అనెను.

లాజరును సజీవునిగా లేపుట

43 ఆయన ఆలాగు చెప్పి – “లాజరూ, బయటికి రమ్ము” అని బిగ్గరగా చెప్పగా,
44 చనిపోయినవాడు, కాళ్లు చేతులు ప్రేత వస్త్రములతో కట్టబడినవాడై వెలుపలికి వచ్చెను;
అతని ముఖమునకు రుమాలు కట్టియుండెను. అంతట యేసు – మీరు అతని కట్లు విప్పి
పోనియ్యుడని వారితో చెప్పెను.

Christ's tender sympathy with these afflicted friends, appeared by the troubles of his spirit. In all the afflictions of believers he is afflicted. His concern for them was shown by his kind inquiry after the remains of his deceased friend. Being found in fashion as a man, he acts in the way and manner of the sons of men. It was shown by his tears. He was a man of sorrows, and acquainted with grief. Tears of compassion resemble those of Christ. But Christ never approved that sensibility of which many are proud, while they weep at mere tales of distress, but are hardened to real woe. He sets us an example to withdraw from scenes of giddy mirth, that we may comfort the afflicted. And we have not a High Priest who cannot be touched with a feeling of our infirmities. It is a good step toward raising a soul to spiritual life, when the stone is taken away, when prejudices are removed, and got over, and way is made for the word to enter the heart. If we take Christ's word, and rely on his power and faithfulness, we shall see the glory of God, and be happy in the sight. Our Lord Jesus has taught us, by his own example, to call God Father, in prayer, and to draw nigh to him as children to a father, with humble reverence, yet with holy boldness. He openly made this address to God, with uplifted eyes and loud voice, that they might be convinced the Father had sent him as his beloved Son into the world. He could have raised Lazarus by the silent exertion of his power and will, and the unseen working of the Spirit of life; but he did it by a loud call. This was a figure of the gospel call, by which dead souls are brought out of the grave of sin: and of the sound of the archangel's trumpet at the last day, with which all that sleep in the dust shall be awakened, and summoned before the great tribunal. The grave of sin and this world, is no place for those whom Christ has quickened; they must come forth. Lazarus was thoroughly revived, and returned not only to life, but to health. The sinner cannot quicken his own soul, but he is to use the means of grace; the believer cannot sanctify himself, but he is to lay aside every weight and hinderance. We cannot convert our relatives and friends, but we should instruct, warn, and invite them.

*Many of the Jews believed on him./The Pharisees consult
against Jesus. (45-53) The Jews seek for him. (54-57)* 45 Then many of
the Jews which came to Mary, and had seen the things which Jesus
did, believed on him. *46* But some of them went their ways to the
Pharisees, and told them what things Jesus had done.*47* Then gathered
the chief priests and the Pharisees a council, and said, What do we?
for this man doeth many miracles. *48* If we let him thus alone, all men
will believe on him: and the Romans shall come and take away both
our place and nation. *49* And one of them, named Caiaphas, being the
high priest that same year, said unto them, Ye know nothing at all,

50 Nor consider that it is expedient for us, that one man should die for
the people, and that the whole nation perish not. *51* And this spake
he not of himself: but being high priest that year, he prophesied that
Jesus should die for that nation; *52* And not for that nation only, but
that also he should gather together in one the children of God that
were scattered abroad. *53* Then from that day forth they took counsel
together for to put him to death.*54* Jesus therefore walked no more
openly among the Jews; but went thence unto a country near to the
wilderness, into a city called Ephraim, and there continued with his
disciples. *55* And the Jews' passover was nigh at hand: and many
went out of the country up to Jerusalem before the passover, to purify
themselves. *56* Then sought they for Jesus, and spake among
themselves, as they stood in the temple, What think ye, that he will
not come to the feast? *57* Now both the chief priests and the Pharisees
had given a commandment, that, if any man knew where he were, he
should shew it, that they might take him.

ప్రధాన యాజకులు యేసును చంపుటకు కుట్ర పన్నుట

45 కాబట్టి మరియ యొద్దకు వచ్చి ఆయన చేసిన కార్యమును చూచిన యూదులలో
అనేకులు ఆయన యందు విశ్వాసముంచిరి కాని, 46 వారిలో కొందరు పరిసయ్యుల యొద్దకు
వెళ్లి యేసు చేసిన కార్యములను గూర్చి వారితో చెప్పిరి. 47 కాబట్టి ప్రధానయాజకులును
పరిసయ్యులును మహాసభను సమకూర్చి – మనమేమి చేయు చున్నాము? ఈ మనుష్యుడు
అనేకమైన సూచక క్రియలు చేయుచున్నాడే. 48 మనమాయనను ఈలాగు చూచుచు
ఊరకుండిన యెడల అందరు ఆయనయందు విశ్వాసముంచెదరు; అప్పుడు రోమీయులు
వచ్చి మన స్థలమును మన జనమును ఆక్రమించుకొందురని చెప్పిరి. 49 అయితే వారిలో
కయప అను ఒకడు ఆ సంవత్సరము ప్రధానయాజకుడైయుండి – మీకేమియు తెలియదు.
50 మన జనమంతయు నశింపకుండునట్లు ఒక మనుష్యుడు ప్రజలకొరకు చనిపోవుట
మీకు ఉపయుక్తమని మీరు ఆలోచించుకొనరు అని వారితో చెప్పెను. 51 తనంతట తానే
ఈలాగు చెప్పలేదు గాని ఆ సంవత్సరము ప్రధానయాజకుడై యుండెను గనుక 52 యేసు
ఆ జనముకొరకును, ఆ జనముకొరకు మాత్రమే గాక చెదరిపోయిన దేవుని పిల్లలను ఏకముగా
సమకూర్చుటకును, చావనైయున్నాడని ప్రవచించెను. 53 కాగా ఆ దినమునుండి వారు
ఆయనను చంపనాలోచించుచుండిరి. 54 కాబట్టి యేసు అప్పటినుండి యూదులలో
బహిరంగముగా సంచరింపక, అక్కడనుండి అరణ్యమునకు సమీప ప్రదేశములోనున్న
ఎఫ్రాయిమను ఊరికి వెళ్లి, అక్కడ తన శిష్యులతో కూడ ఉండెను. 55 మరియు యూదులు
పస్కా పండుగ సమీపమై యుండెను గనుక అనేకులు తమ్మును తాము శుద్ధిచేసికొనుటకై
పస్కా రాకమునుపే పల్లెటూళ్లలో నుండి యెరూషలేమునకు వచ్చిరి. 56 వారు యేసును
వెదకుచు దేవాలయములో నిలువబడి – మీకేమి తోచుచున్నది? ఆయన పండుగకు రాడా
యేమి? అని ఒకనితో ఒకడు చెప్పుకొనిరి. 57 ప్రధానయాజకులును పరిసయ్యులును
ఆయన ఎక్కడ ఉన్నది ఎవనికైనను తెలిసియున్నయెడల తాము ఆయనను పట్టుకొన గలుగుటకు
తమకు తెలియజేయవలెనని ఆజ్ఞాపించియుండిరి.

John

35

There can hardly be a more clear discovery of the madness that is in man's heart, and of its desperate enmity against God, than what is here recorded. Words of prophecy in the mouth, are not clear evidence of a principle of grace in the heart. The calamity we seek to escape by sin, we take the most effectual course to bring upon our own heads; as those do who think by opposing Christ's kingdom, to advance their own worldly interest. The fear of the wicked shall come upon them. The conversion of souls is the gathering of them to Christ as their ruler and refuge; and he died to effect this. By dying he purchased them to himself, and the gift of the Holy Ghost for them: his love in dying for believers should unite them closely together. Before our gospel passover we must renew our repentance. Thus by a voluntary purification, and by religious exercises, many, more devout than their neighbours, spent some time before the passover at Jerusalem. When we expect to meet God, we must solemnly prepare. No devices of man can alter the purposes of God: and while hypocrites amuse themselves with forms and disputes, and worldly men pursue their own plans, Jesus still orders all things for his own glory and the salvation of his people.

JOHN 12

Christ anointed by Mary. (1-11) Then Jesus six days before the
passover came to Bethany, where Lazarus was which had been dead,
whom he raised from the dead. *2* There they made him a supper; and
Martha served: but Lazarus was one of them that sat at the table with
him. *3* Then took Mary a pound of ointment of spikenard, very costly,
and anointed the feet of Jesus, and wiped his feet with her hair: and
the house was filled with the odour of the ointment. *4* Then saith one
of his disciples, Judas Iscariot, Simon's son, which should betray him,
5 Why was not this ointment sold for three hundred pence, and given
to the poor? *6* This he said, not that he cared for the poor; but because
he was a thief, and had the bag, and bare what was put therein. *7* Then
said Jesus, Let her alone: against the day of my burying hath she kept
this. *8* For the poor always ye have with you; but me ye have not
always. *9* Much people of the Jews therefore knew that he was there:
and they came not for Jesus' sake only, but that they might see Lazarus
also, whom he had raised from the dead. *10* But the chief priests
consulted that they might put Lazarus also to death; *11* Because that
by reason of him many of the Jews went away, and believed on Jesus.

12వ అధ్యాయము

బేతనియలో మరియ విలువైన జటామాంసి అత్తరుతో యేసుకు పాదాభిషేకము చేయుట

కాబట్టి యేసు తాను మృతులలో నుండి లేపిన లాజరు వున్న బేతనియకు పస్కా
పండుగకు ఆరు దినములు ముందుగా వచ్చెను. అక్కడ వారు ఆయనకు విందు చేసిరి.
2 మార్త ఉపచారము చేసెను. లాజరు ఆయనతో కూడ భోజనమునకు కూర్చున్న వారిలో
ఒకడు. 3 అప్పుడు మరియ మిక్కిలి విలువగల అచ్చ జటామాంసి అత్తరు ఒక సేరున్నర
యెత్తు తీసికొని, యేసు పాదములకు పూసి తన తలవెంట్రుకలతో ఆయన పాదములు

తుడిచెను; ఇల్లు ఆ అత్తరు వాసనతో నిండెను. 4 ఆయన శిష్యులలో ఒకడు అనగా ఆయనను అప్పగింపనైయున్న ఇస్కరియోతు యూదా 5 – ఈ అత్తరెందుకు మూడు వందల దేనారములకు అమ్మి బీదలకు ఇయ్యలేదనెను. 6 వాడిలాగు చెప్పినది బీదల మీద శ్రద్ధకలిగి కాదుగాని వాడు దొంగయైయుండి, తన దగ్గర డబ్బు సంచి యుండినందున అందులో వేయబడినది దొంగిలించుచు వచ్చెను గనుక ఆలాగు చెప్పెను. 7 కాబట్టి – యేసు నన్ను పాతిపెట్టు దినమునకు ఆమెను దీని నుంచుకొననియ్యుడి; 8 బీదలు ఎల్లప్పుడును మీతో కూడ ఉందురు గాని నేనెల్లప్పుడు మీతో ఉండనని చెప్పెను. 9 కాబట్టి యూదులలో సామాన్యజనులు ఆయన అక్కడ ఉన్నాడని తెలిసికొని, యేసును చూచుటకు మాత్రమేగాక మృతులలోనుండి ఆయన లేపిన లాజరునుకూడ చూడవచ్చిరి. 10 అతనినిబట్టి యూదులలో అనేకులు తమవారిని విడిచి యేసునందు విశ్వాసముంచిరి. 11 గనుక ప్రధానయాజకులు లాజరును కూడ చంపనాలోచన చేసిరి.

Christ had formerly blamed Martha for being troubled with much serving. But she did not leave off serving, as some, who when found fault with for going too far in one way, peevishly run too far another way; she still served, but within hearing of Christ's gracious words. Mary gave a token of love to Christ, who had given real tokens of his love to her and her family. God's Anointed should be our Anointed. Has God poured on him the oil of gladness above his fellows, let us pour on him the ointment of our best affections. In Judas a foul sin is gilded over with a plausible pretence. We must not think that those do no acceptable service, who do it not in our way. The reigning love of money is heart-theft. The grace of Christ puts kind comments on pious words and actions, makes the best of what is amiss, and the most of what is good. Opportunities are to be improved; and those first and most vigorously, which are likely to be the shortest. To consult to hinder the further effect of the miracle, by putting Lazarus to death, is such wickedness, malice, and folly, as cannot be explained, except by the desperate enmity of the human heart against God. They resolved that the man should die whom the Lord had raised to life. The success of the gospel often makes wicked men so angry, that they speak and act as if they hoped to obtain a victory over the Almighty himself.

He enters Jerusalem. (12-19) 12 On the next day much people that were come to the feast, when they heard that Jesus was coming to Jerusalem, *13* Took branches of palm trees, and went forth to meet him, and cried, Hosanna: Blessed is the King of Israel that cometh in the name of the Lord. *14* And Jesus, when he had found a young ass, sat thereon; as it is written, *15* Fear not, daughter of Sion: behold, thy King cometh, sitting on an ass's colt. *16* These things understood not his disciples at the first: but when Jesus was glorified, then remembered they that these things were written of him, and that they had done these things unto him. *17* The people therefore that was with him when he called Lazarus out of his grave, and raised him from the dead, bare record. *18* For this cause the people also met him, for that they heard that he had done this miracle. *19* The Pharisees therefore said among

John

36

యోహాను సువార్త 12వ అధ్యాయము

themselves, Perceive ye how ye prevail nothing? behold, the world is gone after him.

యెరూషలేముకు యేసు జయోత్సాహములతో ప్రవేశము

12 మరువాడు ఆ పండుగకు వచ్చిన బహుజనసమూహము యేసు యెరూషలేమునకు వచ్చుచున్నాడని విని, 13 ఖర్జూరపుమట్టలు పట్టుకొని ఆయనను ఎదుర్కొనబోయి – "యెహోవా పేరట వచ్చువాడు ఆశీర్వదింపబడును గాక" అని కీర్తనలు118:26 లో చెప్పబడినట్లుగా జయము, ప్రభువు పేరట వచ్చుచున్న ఇశ్రాయేలు రాజు స్తుతింపబడునుగాక అనుచు కేకలు వేసిరి. 14 "సీయోను నివాసులారా, బహుగా సంతోషించుడి. యెరూషలేము నివాసులారా ఉల్లాసముగా ఉండుడి; నీ రాజునీతిపరుడును రక్షణ గలవాడును దీనుడునై, గాడిదను గాడిద పిల్లను ఎక్కి నీవద్దకు వచ్చుచున్నాడు" అని జెకర్యా 9:9లో వ్రాయబడిన ప్రకారము 15 యేసు, ఒక చిన్న గాడిదను కనుగొని దానిమీద కూర్చుండెను. 16 ఆయన శిష్యులు ఈ మాటలు మొదట గ్రహింపలేదు గాని యేసు మహిమపరచబడినప్పుడు అవి ఆయనను గూర్చి వ్రాయబడెననియు, వారాయనకు వాటిని చేసిరనియు జ్ఞాపకమునకు తెచ్చుకొనిరి. 17 ఆయన లాజరును సమాధిలోనుండి పిలిచి మృతులలో నుండి అతని లేపినప్పుడు, ఆయనతో కూడ ఉండిన జనులు సాక్ష్యమిచ్చిరి. 18 అందుచేత ఆయన ఆ సూచక క్రియ చేసెనని జనులు విని ఆయనను ఎదుర్కొనబోయిరి. 19 కావున పరిసయ్యులు ఒకరితో ఒకరు – మన ప్రయత్నములెట్లు నిష్ప్రయోజనమై పోయినవో చూడుడి. ఇదిగో లోకము ఆయన వెంట పోయినదని చెప్పుకొనిరి.

Christ's riding in triumph to Jerusalem is recorded by all the evangelists. Many excellent things, both in the word and providence of God, disciples do not understand at their first acquaintance with the things of God. The right understanding of spiritual nature of Christ's kingdom, prevents our misapplying the Scriptures which speak of it.

Greeks apply to see Jesus. (20-26) 20 And there were certain Greeks among them that came up to worship at the feast: *21* The same came therefore to Philip, which was of Bethsaida of Galilee, and desired him, saying, Sir, we would see Jesus. *22* Philip cometh and telleth Andrew: and again Andrew and Philip tell Jesus. *23* And Jesus answered them, saying, The hour is come, that the Son of man should be glorified. *24* Verily, verily, I say unto you, Except a corn of wheat fall into the ground and die, it abideth alone: but if it die, it bringeth forth much fruit. *25* He that loveth his life shall lose it; and he that hateth his life in this world shall keep it unto life eternal. *26* If any man serve me, let him follow me; and where I am, there shall also my servant be: if any man serve me, him will my Father honour.

హెల్లేనీయుల కోరిక

20 పండుగలో ఆరాధింపవచ్చినవారిలో కొందరు గ్రీసుదేశస్థులు ఉండిరి. 21 వారు గలిలయలోని బేత్సయిదా వాడైన ఫిలిప్పునొద్దకు వచ్చి – అయ్యా, మేము యేసును

చూడగోరుచున్నామని అతనితో చెప్పగా, 22 ఫిలిప్పు వచ్చి అంద్రెయతో చెప్పెను, అంద్రెయను
ఫిలిప్పును వచ్చి యేసుతో చెప్పిరి. 23 అందుకు యేసు వారితో ఇట్లనెను –
“మనుష్యకుమారుడు మహిమ పొందవలసిన గడియ వచ్చియున్నది; 24 గోధుమగింజ
భూమిలో పడి చావకుండిన యెడల అది ఒంటిగానే యుండును; అది చచ్చిన యెడల
విస్తారముగా ఫలించును. 25 తన ప్రాణమును ప్రేమించు వాడు దానిని పోగొట్టుకొనును;
ఈ లోకములో తన ప్రాణమును ద్వేషించువాడు నిత్యజీవముకొరకు దానిని కాపాడుకొనునని
మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 26 ఒకడు నన్ను సేవించినయెడల నన్ను
వెంబడింపవలెను; అప్పుడు నేను ఎక్కడ ఉందునో అక్కడ నా సేవకుడును ఉండును; ఒకడు
నన్ను సేవించిన యెడల నా తండ్రి అతని ఘనపరచును.

In attendance upon holy ordinances, particularly the gospel passover, the great desire of our souls should be to see Jesus; to see him as ours, to keep up communion with him, and derive grace from him. The calling of the Gentiles magnified the Redeemer. A corn of wheat yields no increase unless it is cast into the ground. Thus Christ might have possessed his heavenly glory alone, without becoming man. Or, after he had taken man's nature, he might have entered heaven alone, by his own perfect righteousness, without suffering or death; but then no sinner of the human race could have been saved. The salvation of souls hitherto, and henceforward to the end of time, is owing to the dying of this Corn of wheat. Let us search whether Christ be in us the hope of glory; let us beg him to make us indifferent to the trifling concerns of this life, that we may serve the Lord Jesus with a willing mind, and follow his holy example.

*A voice from heaven bears testimony to Christ. (27-33) His
discourse with the people. (34-36)* 27 Now is my soul troubled; and
what shall I say? Father, save me from this hour: but for this cause
came I unto this hour. *28* Father, glorify thy name. Then came there a
voice from heaven, saying, I have both glorified it, and will glorify it
again. *29* The people therefore, that stood by, and heard it, said that it
thundered: others said, An angel spake to him. *30* Jesus answered
and said, This voice came not because of me, but for your sakes. *31* Now
is the judgment of this world: now shall the prince of this world be
cast out. *32* And I, if I be lifted up from the earth, will draw all men
unto me. *33* This he said, signifying what death he should die. *34* The
people answered him, We have heard out of the law that Christ abideth
for ever: and how sayest thou, The Son of man must be lifted up? who
is this Son of man? *35* Then Jesus said unto them, Yet a little while is
the light with you. Walk while ye have the light, lest darkness come
upon you: for he that walketh in darkness knoweth not whither he
goeth. *36* While ye have light, believe in the light, that ye may be the
children of light. These things spake Jesus, and departed, and did
hide himself from them.

ఆకాశమునుండి శబ్దము

27 ఇప్పుడు నా ప్రాణము కలవరపడుచున్నది; నేమందును? – తండ్రీ, ఈ గడియ
తటస్థింపకుండ నన్ను తప్పించుము; అయినను ఇందుకోసరమే నేను ఈ గడియకు వచ్చితిని;

28 తండ్రీ, నీ నామము మహిమపరచుము” అని చెప్పెను. అంతట “నేను దానిని
మహిమపరచితిని, మరల మహిమపరతును” అని యొక శబ్దము ఆకాశము నుండి వచ్చెను.
29 కాబట్టి అక్కడ నిలుచుండి వినిన జన సమూహము – ఉరిమెను అనిరి. మరికొందరు –
దేవదూత ఒకడు ఆయనతో మాటలాడెననిరి. 30 అందుకు యేసు – “ఈ శబ్దము నా
కొరకు రాలేదు, మీ కొరకే వచ్చెను. 31 ఇప్పుడు ఈ లోకమునకు తీర్పు జరుగుచున్నది;
ఇప్పుడు ఈ లోకాధికారి బయటకు త్రోసివేయబడును; 32 నేను భూమిమీద నుండి
పైకెత్తబడినయెడల అందరిని నా యొద్దకు ఆకర్షించుకొందును” అని చెప్పెను. 33 తాను
ఏ విధముగా మరణము పొందవలసి యుండెనో సూచించుచు ఆయన ఈ మాట చెప్పెను.
34 జనసమూహము – క్రీస్తు ఎల్లప్పుడు ఉండునని ధర్మశాస్త్రము చెప్పుట వింటిమి.
మనుష్యకుమారుడు పైకెత్తబడవలెనని నీవు చెప్పుచున్న సంగతి ఏమిటి? –
మనుష్యకుమారుడగు ఈయన ఎవరని ఆయన నడిగిరి. 35 అందుకు యేసు – ఇంక
కొంతకాలము వెలుగు మీ మధ్య ఉండును; చీకటి మిమ్మును కమ్ముకొనకుండునట్లు మీకు
వెలుగు ఉండగానే నడువుడి, చీకటిలో నడుచువాడు తాను ఎక్కడికి పోవుచున్నాడో ఎరుగడు.
36। మీరు వెలుగు సంబంధులగునట్లు మీకు వెలుగుండగనే వెలుగునందు విశ్వాసముంచుడి”
అని వారితో చెప్పెను.

The sin of our souls was the troubled of Christ's soul, when he undertook to redeem and save us, and to make his soul an offering for our sin. Christ was willing to suffer, yet prayed to be saved from suffering. Prayer against trouble may well agree with patience under it, and submission to the will of God in it. Our Lord Jesus undertook to satisfy God's injured honour, and he did it by humbling himself. The voice of the Father from heaven, which had declared him to be his beloved Son, at his baptism, and when he was transfigured, was heard proclaiming that He had both glorified his name, and would glorify it. Christ, reconciling the world to God by the merit of his death, broke the power of death, and cast out Satan as a destroyer. Christ, bringing the world to God by the doctrine of his cross, broke the power of sin, and cast out Satan as a deceiver. The soul that was at a distance from Christ, is brought to love him and trust him. Jesus was now going to heaven, and he would draw men's hearts to him thither. There is power in the death of Christ to draw souls to him. We have heard from the gospel that which exalts free grace, and we have heard also that which enjoins duty; we must from the heart embrace both, and not separate them. The people drew false notions from the Scriptures, because they overlooked the prophecies that spoke of Christ's sufferings and death. Our Lord warned them that the light would not long continue with them, and exhorted them to walk in it, before the darkness overtook them. Those who would walk in the light must believe in it, and follow Christ's directions. But those who have not faith, cannot behold what is set forth in Jesus, lifted up on the cross, and must be strangers to its influence as made known by the Holy Spirit; they find a thousand objections to excuse their unbelief.

Unbelief of the Jews. (37-43) 37 But though he had done so
many miracles before them, yet they believed not on him: *38* That the
saying of Esaias the prophet might be fulfilled, which he spake, Lord,
who hath believed our report? and to whom hath the arm of the Lord
been revealed? *39* Therefore they could not believe, because that Esaias

said again, *40* He hath blinded their eyes, and hardened their heart; that they should not see with their eyes, nor understand with their heart, and be converted, and I should heal them. *41* These things said Esaias, when he saw his glory, and spake of him. *42* Nevertheless among the chief rulers also many believed on him; but because of the Pharisees they did not confess him, lest they should be put out of the synagogue: *43* For they loved the praise of men more than the praise of God.

యూదయలో అవిశ్వాసము

37 యేసు ఈ మాటలు చెప్పి వెళ్ళి వారికి కనబడకుండ దాగియుండెను. ఆయన వారి యెదుట ఇన్ని సూచక క్రియలు చేసినను వారాయనయందు విశ్వాసముంచరైరి. 38 "ప్రభువా, మేము తెలియజేసిన సమాచారము ఎవడు నమ్మెను? యెహోవా బాహువు ఎవరికి బయలు పరచబడెను?" అని ప్రవక్త యెషయా 53:1లో చెప్పిన వాక్యము నెరవేరునట్లు ఇది జరిగెను. 39 ఇందుచేత వారు నమ్మలేక పోయిరి, ఏలయనగా 40 "వారు కన్నులతో చూచి, చెవులతో విని, హృదయముతో గ్రహించి మనస్సు మార్చుకొని నావలన స్వస్థత పొందక పోవునట్లు ఈ జనుల హృదయము క్రొవ్వజేసి వారి చెవులు మందపరచి వారి కన్నులు మూయించుము" అని యెషయా మరియొక చోట 6:10లో చెప్పెను. 41 యెషయా ఆయన మహిమను చూచినందున ఆయనను గూర్చి ఈ మాటలు చెప్పెను. 42 అయినను అధికారులలో కూడ అనేకులు ఆయనయందు విశ్వాసముంచిరి గాని, సమాజములో నుండి వెలివేయబడుదుమేమో అని పరిసయ్యులకు భయపడి వారు ఒప్పుకొనలేదు. 43 వారు దేవుని మెప్పుకంటె మనుష్యుల మెప్పును ఎక్కువగా అపేక్షించిరి.

Observe the method of conversion implied here. Sinners are brought to see the reality of Divine things, and to have some knowledge of them. To be converted, and truly turned from sin to Christ, as their Happiness and Portion. God will heal them, will justify and sanctify them; will pardon their sins, which are as bleeding wounds, and mortify their corruptions, which are as lurking diseases. See the power of the world in smothering convictions, from regard to the applause or censure of men. Love of the praise of men, as a by-end in that which is good, will make a man a hypocrite when religion is in fashion, and credit is to be got by it; and love of the praise of men, as a base principle in that which is evil, will make a man an apostate, when religion is in disgrace, and credit is to be lost for it.

Christ's address to them. (44-50) 44 Jesus cried and said, He that believeth on me, believeth not on me, but on him that sent me. *45* And he that seeth me seeth him that sent me. *46* I am come a light into the world, that whosoever believeth on me should not abide in darkness. *47* And if any man hear my words, and believe not, I judge him not: for I came not to judge the world, but to save the world. *48* He that rejecteth me, and receiveth not my words, hath one that judgeth him: the word that I have spoken, the same shall judge him in the last day. *49* For I have not spoken of myself; but the Father which sent me, he gave me a commandment, what I should say, and what I should speak. *50* And I know that his commandment is life everlasting:

whatsoever I speak therefore, even as the Father said unto me, so I speak.

యేసు బహిరంగ బోధ సంగ్రహము

44 అంతట యేసు బిగ్గరగా ఇట్లనెను – నా యందు విశ్వాసముంచువాడు నాయందు కాదు నన్ను పంపినవానియందే విశ్వాసముంచుచున్నాడు. 45 నన్ను చూచువాడు నన్ను పంపినవానినే చూచుచున్నాడు. 46 నా యందు విశ్వాసముంచు ప్రతివాడు చీకటిలో నిలిచియుండకుండునట్లు నేను ఈ లోకమునకు వెలుగుగా వచ్చియున్నాను. 47 ఎవడైనను నా మాటలు వినియు వాటిని గైకొనకుండిన యెడల నేనతనికి తీర్పుతీర్చను; నేను లోకమునకు తీర్పు తీర్చుటకు రాలేదు గాని లోకమును రక్షించుటకే వచ్చితిని. 48 నన్ను నిరాకరించి నా మాటలను అంగీకరింపని వానికి తీర్పు తీర్చువాడొకడు కలడు; నేను చెప్పిన మాటయే అంత్యదినమందు వానికి తీర్పు తీర్చును. 49 ఏలయనగా నా అంతట నేనే మాటలాడలేదు; నేను ఏమనవలెనో ఏమి మాటలాడవలెనో దానిని గూర్చి నన్ను పంపిన తండ్రియే నాకు ఆజ్ఞయిచ్చియున్నాడు. 50 మరియు ఆయన ఆజ్ఞ నిత్యజీవమని నేనెరుగుదును గనుక నేను చెప్పు సంగతులను తండ్రి నాతో చెప్పిన ప్రకారము చెప్పుచున్నాననెను.

Our Lord publicly proclaimed, that every one who believed on him, as his true disciple, did not believe on him only, but on the Father who sent him. Beholding in Jesus the glory of the Father, we learn to obey, love, and trust in him. By daily looking to Him, who came a Light into the world, we are more and more freed from the darkness of ignorance, error, sin, and misery; we learn that the command of God our Saviour is everlasting life. But the same word will seal the condemnation of all who despise it, or neglect it.

JOHN 13

Christ washes the disciples' feet. (1-17) Now before the feast of the passover, when Jesus knew that his hour was come that he should depart out of this world unto the Father, having loved his own which were in the world, he loved them unto the end. *2* And supper being ended, the devil having now put into the heart of Judas Iscariot, Simon's son, to betray him; *3* Jesus knowing that the Father had given all things into his hands, and that he was come from God, and went to God; *4* He riseth from supper, and laid aside his garments; and took a towel, and girded himself. *5* After that he poureth water into a bason, and began to wash the disciples' feet, and to wipe them with the towel wherewith he was girded. *6* Then cometh he to Simon Peter: and Peter saith unto him, Lord, dost thou wash my feet? *7* Jesus answered and said unto him, What I do thou knowest not now; but thou shalt know hereafter. *8* Peter saith unto him, Thou shalt never wash my feet. Jesus answered him, If I wash thee not, thou hast no part with me. *9* Simon Peter saith unto him, Lord, not my feet only, but also my hands and my head. *10* Jesus saith to him, He that is washed needeth not save to wash his feet, but is clean every whit: and ye are clean, but not all. *11* For he knew who should betray him; therefore said he, Ye are not all clean. *12* So after he had washed their feet, and had taken his

garments, and was set down again, he said unto them, Know ye what I have done to you? *13* Ye call me Master and Lord: and ye say well; for so I am. *14* If I then, your Lord and Master, have washed your feet; ye also ought to wash one another's feet. *15* For I have given you an example, that ye should do as I have done to you. *16* Verily, verily, I say unto you, The servant is not greater than his lord; neither he that is sent greater than he that sent him. *17* If ye know these things, happy are ye if ye do them.

13వ అధ్యాయము

యేసు శిష్యుల పాదములు కడుగుట

తాను ఈ లోకమునుండి తండ్రియొద్దకు వెళ్లవలసిన ఘడియ వచ్చెనని యేసు పస్కాపండుగకు ముందే ఎరిగిన వాడై, లోకములోనున్న తనవారిని ప్రేమించి, వారిని అంతమువరకు ప్రేమించెను. 2 వారు భోజనము చేయుచుండగా ఆయనను అప్పగింప వలెనని సీమోను కుమారుడగు ఇస్కరియోతు యూదా హృదయములో అపవాది ఇంతకుముందు ఆలోచన పుట్టించియుండెను గనుక 3 తండ్రి తన చేతికి సమస్తము అప్పగించెననియు, తాను దేవుని యొద్దనుండి బయలుదేరి వచ్చెననియు, దేవునియొద్దకు వెళ్లవలసియున్నదనియు యేసు ఎరిగి, 4 భోజనపంక్తిలోనుండి లేచి తన పై వస్త్రము అవతల పెట్టివేసి, యొక తువాలు తీసికొని నడుమునకు కట్టుకొనెను. 5 అంతట పళ్లెములో నీళ్లు పోసి శిష్యుల పాదములు కడుగుటకును, తాను కట్టుకొని యున్న తువాలుతో తుడుచుటకును మొదలుపెట్టెను. 6 ఇట్లు చేయుచు ఆయన సీమోను పేతురునొద్దకు వచ్చినప్పుడు, అతడు – ప్రభువా, నీవు నా పాదములు కడుగుదువా? అని ఆయనతో అనెను. 7 అందుకు యేసు – "నేను చేయుచున్నది ఇప్పుడు నీకు తెలియదు గాని ఇక మీదట తెలిసికొందువు" అని అతనితో చెప్పగా, 8 పేతురు – నీవెన్నడును నా పాదములు కడుగరాదని ఆయనతో అనెను. అందుకు యేసు – "నేను నిన్ను కడుగనియెడల నాతో నీకు పాలు లేదు" అనెను. 9 సీమోను పేతురు – ప్రభువా, నా పాదములు మాత్రమేకాక నా చేతులు నా తలకూడ కడుగుమని ఆయనతో చెప్పెను. 10 యేసు అతని చూచి– స్నానము చేసినవాడు పాదములు తప్ప మరేమియు కడుగుకొన నక్కరలేదు, అతడు కేవలము పవిత్రుడయ్యెను. మీరును పవిత్రులు కాని మీలో అందరు పవిత్రులు కారు" అనెను. 11 తన్ను అప్పగించువానిని ఎరిగెను గనుక – మీలో అందరు పవిత్రులు కారని ఆయన చెప్పెను. 12 వారి పాదములు కడిగి తన పై వస్త్రము వేసికొనిన తరువాత, ఆయన మరల కూర్చుండి – "నేను మీకు చేసిన పని మీకు తెలిసినదా? 13 బోధకుడనియు ప్రభువనియు మీరు నన్ను పిలుచుచున్నారు; నేను బోధకుడను ప్రభువును గనుక మీరు నన్నిట్లు పిలుచుట న్యాయమే. 14 కాబట్టి ప్రభువును బోధకుడనైన నేను మీ పాదములు కడిగిన యెడల మీరును ఒకరి పాదములు మరియొకడు కడుగవలసినదే. 15 నేను మీకు చేసిన ప్రకారము మీరును చేయవలెనని మీకు మాదిరి చూపుటకు ఈలాగు చేసితిని. 16 దాసుడు తన యజమాని కంటె గొప్పవాడు కాడు, పంపబడినవాడు తనను పంపిన వాని కన్న గొప్పవాడు

John

కాడని మీతో నిశ్చయముగ చెప్పుచున్నాను. 17 ఈ సంగతులను మీరు యెరుగుదురు గనుక వీటిని చేసిన యెడల మీరు ధన్యులగుదురు.

Our Lord Jesus has a people in the world that are his own; he has purchased them, and paid dear for them, and he has set them apart for himself; they devote themselves to him as a peculiar people. Those whom Christ loves, he loves to the end. Nothing can separate a true believer from the love of Christ. We know not when our hour will come, therefore what we have to do in constant preparation for it, ought never to be undone. What way of access the devil has to men's hearts we cannot tell. But some sins are so exceedingly sinful, and there is so little temptation to them from the world and the flesh, that it is plain they are directly from Satan. Jesus washed his disciples' feet, that he might teach us to think nothing below us, wherein we may promote God's glory, and the good of our brethren. We must address ourselves to duty, and must lay aside every thing that would hinder us in what we have to do. Christ washed his disciples' feet, that he might signify to them the value of spiritual washing, and the cleansing of the soul from the pollutions of sin. Our Lord Jesus does many things of which even his own disciples do not for the present know the meaning, but they shall know afterward. We see in the end what was the kindness from events which seemed most cross. And it is not humility, but unbelief, to put away the offers of the gospel, as if too rich to be made to us, or too good news to be true. All those, and those only, who are spiritually washed by Christ, have a part in Christ. All whom Christ owns and saves, he justifies and sanctifies. Peter more than submits; he begs to be washed by Christ. How earnest he is for the purifying grace of the Lord Jesus, and the full effect of it, even upon his hands and head! Those who truly desire to be sanctified, desire to be sanctified throughout, to have the whole man, with all its parts and powers, made pure. The true believer is thus washed when he receives Christ for his salvation. See then what ought to be the daily care of those who through grace are in a justified state, and that is, to wash their feet; to cleanse themselves from daily guilt, and to watch against everything defiling. This should make us the more cautious. From yesterday's pardon, we should be strengthened against this day's temptation. And when hypocrites are discovered, it should be no surprise or cause of stumbling to us. Observe the lesson Christ here taught. Duties are mutual; we must both accept help from our brethren, and afford help to our brethren. When we see our Master serving, we cannot but see how ill it becomes us to domineer. And the same love which led Christ to ransom and reconcile his disciples when enemies, still influences him.

The treachery of Judas foretold. (18-30) 18 I speak not of you all: I know whom I have chosen: but that the scripture may be fulfilled, He that eateth bread with me hath lifted up his heel against me. *19* Now I tell you before it come, that, when it is come to pass, ye may believe that I am he. *20* Verily, verily, I say unto you, He that receiveth whomsoever I send receiveth me; and he that receiveth me receiveth him that sent me. *21* When Jesus had thus said, he was troubled in spirit, and testified, and said, Verily, verily, I say unto you, that one of you shall betray me. *22* Then the disciples looked one on another, doubting of whom he spake. *23* Now there was leaning on Jesus' bosom one of his disciples, whom Jesus loved. *24* Simon Peter therefore beckoned to him, that he should ask who it should be of whom he spake. *25* He then lying on Jesus' breast saith unto him, Lord, who is it? *26* Jesus answered, He it is, to whom I shall give a sop, when I have dipped it. And when he had dipped the sop, he gave it to Judas

Iscariot, the son of Simon. *27* And after the sop Satan entered into
him. Then said Jesus unto him, That thou doest, do quickly. *28* Now
no man at the table knew for what intent he spake this unto him.
29 For some of them thought, because Judas had the bag, that Jesus
had said unto him, Buy those things that we have need of against the
feast; or, that he should give something to the poor. *30* He then having
received the sop went immediately out: and it was night.

18 మిమ్మునందరిని గూర్చి నేను చెప్పలేదు; నేను ఏర్పరచుకొన్నవారిని యెరుగుదును
గాని – కీర్తనలు 41:9లో వ్రాయబడిన “నేను నమ్ముకొనిన నా విహితుడు నా యింట
భోజనము చేసిన వాడు నన్ను తన్నుటకై తన మడిమనెత్తెను” అను లేఖనము నెరవేరుటకై
ఈలాగు జరుగును. 19 జరిగినప్పుడు నేనే ఆయనని మీరు నమ్మునట్లు అవి జరుగక
మునుపే నేను మీతో చెప్పుచున్నాను. 20 నేనెవని పంపుదునో వాని చేర్చుకొనువాడు నన్ను
చేర్చుకొనువాడగును; నన్ను చేర్చుకొనువాడు నన్ను పంపినవానిని చేర్చుకొనువాడగునని
మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నానని వారితో అనెను.

యేసు ద్రోహము చేయబోవు వానిని చూపుట

(మత్తయి 26:20–25; మార్కు 14:17–21; లూకా 22:21–23)

21 యేసు ఈ మాటలు పలికిన తరువాత ఆత్మలో కలవరపడి – “మీలో ఒకడు
నన్ను అప్పగించునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను” అని రూఢిగా చెప్పెను. 22
ఆయన ఎవరిని గూర్చి యీలాగు చెప్పెనో అని శిష్యులు సందేహపడుచు ఒకరితట్టు ఒకరు
చూచుకొనుచుండగా, 23 ఆయన శిష్యులలో యేసు ప్రేమించిన యొకడు యేసు రొమ్మున
ఆనుకొనుచుండెను. 24 గనుక ఎవరిని గూర్చి ఆయన చెప్పెనో అది తమకు చెప్పుమని
సీమోను పేతురు అతనికి సైగచేసెను. 25 అతడు యేసు రొమ్మున ఆనుకొనుచు – ప్రభువా,
వాడెవడని ఆయనను అడిగెను. 26 అందుకు యేసు – నేనొక ముక్క ముంచి ఎవని
కిచ్చెదనో వాడే అని చెప్పి, ఒక ముక్క ముంచి సీమోను కుమారుడగు ఇస్కరియోతు
యూదాకిచ్చెను; 27 వాడు ఆ ముక్క పుచ్చుకొనగానే సాతాను వానిలో ప్రవేశించెను. యేసు–
“నీవు చేయుచున్నది త్వరగా చేయుము” అని వానితో చెప్పగా, 28 ఆయన ఎందునిమిత్తము
అతనితో అలాగు చెప్పెనో అది భోజనమునకు కూర్చుండిన వారిలో ఎవనికిని తెలియలేదు.
29 డబ్బు సంచి యూదా యొద్ద ఉండెను గనుక పండుగకు తమకు కావలసిన వాటిని
కొనుమని యైనను, బీదలకేమైన ఇమ్మనియైనను యేసు వానితో చెప్పినట్లు కొందరనుకొనిరి.
30 వాడు ఆ ముక్క పుచ్చుకొని వెంటనే బయటికి వెళ్ళెను; అప్పుడు రాత్రి వేళ.

Our Lord had often spoken of his own sufferings and death, without such trouble of spirit as he now discovered when he spake of Judas. The sins of Christians are the grief of Christ. We are not to confine our attention to Judas. The prophecy of his treachery may apply to all who partake of God's mercies, and meet them with ingratitude. See the infidel, who only looks at the Scriptures with a desire to do away their authority and destroy their influence; the hypocrite, who professes to believe the Scriptures, but will not govern himself by them; and the apostate, who turns aside from Christ for a thing of naught. Thus mankind, supported by God's providence,

యోహాను సువార్త 13వ అధ్యాయము

after eating bread with Him, lift up the heel against Him! Judas went out as one weary of Jesus and his apostles. Those whose deeds are evil, love darkness rather than light.

Christ commands the disciples to love one another. (31-35) 31
Therefore, when he was gone out, Jesus said, Now is the Son of man
glorified, and God is glorified in him. *32* If God be glorified in him, God
shall also glorify him in himself, and shall straightway glorify him.
33 Little children, yet a little while I am with you. Ye shall seek me:
and as I said unto the Jews, Whither I go, ye cannot come; so now I
say to you. *34* A new commandment I give unto you, That ye love one
another; as I have loved you, that ye also love one another. *35* By this
shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to
another.

క్రొత్త ఆజ్ఞ – ప్రేమ

31 వాడు వెళ్లిన తరవాత యేసు ఇట్లనెను – “ఇప్పుడు మనుష్యకుమారుడు
మహిమపరచబడియున్నాడు; దేవుడును ఆయనయందు మహిమపరచబడియున్నాడు. 32
దేవుడు ఆయనయందు మహిమపరచబడినయెడల, దేవుడు తన యందు ఆయనను
మహిమపరచును; వెంటనే ఆయనను మహిమపరచును. 33 పిల్లలారా, ఇంక కొంతకాలము
మీతో కూడ ఉందును; మీరు నన్ను వెదకుదురు, నేనెక్కడికి వెళ్లుదునో అక్కడికి మీరు
రాలేరని నేను యూదులతో చెప్పిన ప్రకారము ఇప్పుడు మీతోను చెప్పుచున్నాను. 34 మీరు
ఒకరి నొకరు ప్రేమింపవలెనని మీకు క్రొత్త ఆజ్ఞ ఇచ్చుచున్నాను; నేను మిమ్మును ప్రేమించినట్టే
మీరును ఒకరి నొకరు ప్రేమింపవలెను. 35 మీరు ఒకనియెడల ఒకడు ప్రేమగలవారైన
యెడల దీనిబట్టి మీరు నా శిష్యులని అందరును తెలిసికొందురు” అనెను.

Christ had been glorified in many miracles he wrought, yet he speaks of his being glorified now in his sufferings, as if that were more than all his other glories in his humbled state. Satisfaction was thereby made for the wrong done to God by the sin of man. We cannot now follow our Lord to his heavenly happiness, but if we truly believe in him, we shall follow him hereafter; meanwhile we must wait his time, and do his work. Before Christ left the disciples, he would give them a new commandment. They were to love each other for Christ's sake, and according to his example, seeking what might benefit others, and promoting the cause of the gospel, as one body, animated by one soul. But this commandment still appears new to many professors. Men in general notice any of Christ's words rather than these. By this it appears, that if the followers of Christ do not show love one to another, they give cause to suspect their sincerity.

*The cock shall not crow, till thou hast denied me thrice.(36-38)*36
Simon Peter said unto him, Lord, whither goest thou? Jesus answered
him, Whither I go, thou canst not follow me now; but thou shalt follow
me afterwards. *37* Peter said unto him, Lord, why cannot I follow thee
now? I will lay down my life for thy sake. *38* Jesus answered him, Wilt
thou lay down thy life for my sake? Verily, verily, I say unto thee, The
cock shall not crow, till thou hast denied me thrice.

పేతురు తన విషయములో బొంకునని ముందుగా తెలియజేయుట

(మత్తయి 26:31–35; మార్కు 14:17–21; లూకా 22:31–34)

36 సీమోను పేతురు – ప్రభువా, నీవెక్కడికి వెళ్లుచున్నావని ఆయనను అడుగగా,
యేసు – "నేను వెళ్లుచున్నచోటికి నీవిప్పుడు నావెంట రాలేవుగాని, తరువాత వచ్చెదవు"
అని అతనితో చెప్పెను. 37 అందుకు పేతురు – ప్రభువా, నేనెందుకు ఇప్పుడు నీ వెంట
రాలేను? నీ కొరకు నా ప్రాణము పెట్టుదునని ఆయనతో చెప్పగా, 38 యేసు – "నా కొరకు
నీ ప్రాణము పెట్టుదువా? ఆయనను ఎరుగనని నీవు ముమ్మారు చెప్పక ముందు కోడికూయదు"
అని నీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాననెను.

What Christ had said concerning brotherly love, Peter overlooked, but spoke of that about which Christ kept them ignorant. It is common to be more eager to know about secret things, which belong to God only, than about things revealed, which belong to us and our children; to be more desirous to have our curiosity gratified, than our consciences directed; to know what is done in heaven, than what we may do to get thither. How soon discourse as to what is plain and edifying is dropped, while a doubtful dispute runs on into endless strife of words! We are apt to take it amiss to be told we cannot do this and the other, whereas, without Christ we can do nothing. Christ knows us better than we know ourselves, and has many ways of discovering those to themselves, whom he loves, and he will hide pride from them. May we endeavour to keep the unity of the Spirit in the bond of peace, to love one another with a pure heart fervently, and to walk humbly with our God.

JOHN 14

Christ comforts his disciples. (1-11) 1 Let not your heart be
troubled: ye believe in God, believe also in me. *2* In my Father's house
are many mansions: if it were not so, I would have told you. I go to
prepare a place for you. *3* And if I go and prepare a place for you, I will
come again, and receive you unto myself; that where I am, there ye
may be also. 4 And whither I go ye know, and the way ye know.
5 Thomas saith unto him, Lord, we know not whither thou goest; and
how can we know the way? *6* Jesus saith unto him, I am the way, the
truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me. *7* If ye
had known me, ye should have known my Father also: and from
henceforth ye know him, and have seen him. *8* Philip saith unto him,
Lord, shew us the Father, and it sufficeth us. *9* Jesus saith unto him,
Have I been so long time with you, and yet hast thou not known me,
Philip? he that hath seen me hath seen the Father; and how sayest
thou then, Shew us the Father? *10* Believest thou not that I am in the
Father, and the Father in me? the words that I speak unto you I speak
not of myself: but the Father that dwelleth in me, he doeth the works.
11 Believe me that I am in the Father, and the Father in me: or else
believe me for the very works' sake.

14వ అధ్యాయము

తండ్రి యొద్దకు నేనే మార్గమును, సత్యమును, జీవమును;

"మీ హృదయమును కలవరపడనియ్యకుడి; దేవుని యందు విశ్వాసముంచు చున్నారు,
నాయందును విశ్వాసముంచుడి. 2 నా తండ్రి యింట అనేక నివాసములు కలవు, లేనియెడల
మీతో చెప్పుదును; మీకు స్థలము సిద్ధపరచ వెళ్లుచున్నాను. 3 నేను వెళ్లి మీకు స్థలము
సిద్ధపరచిన యెడల నేనుండు స్థలములో మీరును ఉండులాగున మరల వచ్చి నాయొద్ద
నుండుటకు మిమ్మును తీసికొని పోవుదును. 4 నేను వెళ్లుచున్న స్థలమునకు మార్గము మీకు
తెలియును" అని చెప్పెను. 5 అందుకు తోమా – ప్రభువా, ఎక్కడికి వెళ్లుచున్నవో మాకు
తెలియదే; ఆ మార్గమేలాగు తెలియునని ఆయనను నడుగగా, 6 యేసు – "నేనే మార్గమును,
సత్యమును, జీవమును; నా ద్వారానే తప్ప ఎవడును తండ్రియొద్దకు రాడు. 7 మీరు నన్ను
ఎరిగియుంటె నా తండ్రిని ఎరిగియుందురు; ఇప్పటినుండి మీరాయనను ఎరుగుదురు,
ఆయనను చూచియున్నారని చెప్పెను. 8 అప్పుడు ఫిలిప్పు – ప్రభువా, తండ్రిని మాకు
కనబరచుము, మాకంతే చాలునని ఆయనతో చెప్పగా, 9 యేసు – ఫిలుప్పా, నేనింతకాలము
మీ యొద్ద ఉండినను నీవు నన్ను ఎరుగవా? నన్ను చూచిన వాడు తండ్రిని చూచియున్నాడు
గనుక తండ్రిని మాకు కనబరచుమని ఏలచెప్పుచున్నావు? 10 తండ్రియందు నేనును నాయందు
తండ్రియు ఉన్నామని నమ్ముటలేదా? నేను మీతో చెప్పుచున్న మాటలు నా యంతట నేనే
చెప్పుట లేదు; తండ్రి నాయందు నివసించుచు తన క్రియలు చేయుచున్నాడు. 11 తండ్రియందు
నేనును నాయందు తండ్రియు ఉన్నామని నమ్ముడి; లేదా ఈ క్రియల నిమిత్తమైనను నన్ను
నమ్ముడి."

Here are three words, upon any of which stress may be laid. Upon the word troubled. Be not cast down and disquieted. The word heart. Let your heart be kept with full trust in God. The word your. However others are overwhelmed with the sorrows of this present time, be not you so. Christ's disciples, more than others, should keep their minds quiet, when everything else is unquiet. Here is the remedy against this trouble of mind, "Believe." By believing in Christ as the Mediator between God and man, we gain comfort. The happiness of heaven is spoken of as in a father's house. There are many mansions, for there are many sons to be brought to glory. Mansions are lasting dwellings. Christ will be the Finisher of that of which he is the Author or Beginner; if he have prepared the place for us, he will prepare us for it. Christ is the sinner's Way to the Father and to heaven, in his person as God manifest in the flesh, in his atoning sacrifice, and as our Advocate. He is the Truth, as fulfilling all the prophecies of a Saviour; believing which, sinners come by him the Way. He is the Life, by whose life-giving Spirit the dead in sin are quickened. Nor can any man draw nigh God as a Father, who is not quickened by Him as the Life, and taught by Him as the Truth, to come by Him as the Way. By Christ, as the Way, our prayers go to God, and his blessings come to us; this is the Way that leads to rest, the good old Way. He is the Resurrection and the Life. All that saw Christ by faith, saw the Father in Him. In the light of Christ's doctrine, they saw God as the Father of lights; and in Christ's miracles, they saw God as the God of power. The holiness of God shone in

the spotless purity of Christ's life. We are to believe the revelation of God to man in Christ; for the works of the Redeemer show forth his own glory, and God in him.

He further comforts his disciples. (12-17) 12 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me, the works that I do shall he do also; and greater works than these shall he do; because I go unto my Father. *13* And whatsoever ye shall ask in my name, that will I do, that the Father may be glorified in the Son. *14* If ye shall ask any thing in my name, I will do it. 15 If ye love me, keep my commandments. *16* And I will pray the Father, and he shall give you another Comforter, that he may abide with you for ever; *17* Even the Spirit of truth; whom the world cannot receive, because it seeth him not, neither knoweth him: but ye know him; for he dwelleth with you, and shall be in you.

12 "నేను తండ్రి యొద్దకు వెళ్లుచున్నాను గనుక నేను చేయు క్రియలు నాయందు విశ్వాసముంచువాడును చేయును, వాటికంటె మరి గొప్పవియు అతడు చేయునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 13 మీరు నా నామమున దేనినడుగుదురో తండ్రి కుమారుని యందు మహిమపరచబడుటకై దానిని చేతును. 14 నా నామమున మీరు నన్నేమి అడిగినను నేను చేతును.

ఆత్మ వాగ్దానము చేయబడుట

15 మీరు నన్ను ప్రేమించినయెడల నా ఆజ్ఞలను గైకొందురు. 16 నేను తండ్రిని వేడుకొందును, మీ యొద్ద ఎల్లప్పుడు ఉండుటకై ఆయన వేరొక ఆదరణకర్తను, అనగా సత్యస్వరూపియగు ఆత్మను మీకనుగ్రహించును. 17 లోకము ఆయనను చూడదు, ఆయనను ఎరుగదు గనుక ఆయనను పొందనేరదు; మీరు ఆయనను ఎరుగుదురు. ఆయన మీతో కూడ నివసించును, మీలో ఉండును.

Whatever we ask in Christ's name, that shall be for our good, and suitable to our state, he shall give it to us. To ask in Christ's name, is to plead his merit and intercession, and to depend upon that plea. The gift of the Spirit is a fruit of Christ's mediation, bought by his merit, and received by his intercession. The word used here, signifies an advocate, counsellor, monitor, and comforter. He would abide with the disciples to the end of time; his gifts and graces would encourage their hearts. The expressions used here and elsewhere, plainly denote a person, and the office itself includes all the Divine perfections. The gift of the Holy Ghost is bestowed upon the disciples of Christ, and not on the world. This is the favour God bears to his chosen. As the source of holiness and happiness, the Holy Spirit will abide with every believer for ever.

He still further comforts his disciples. (18-31) 18 I will not leave you comfortless: I will come to you. *19* Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me: because I live, ye shall live also. *20* At that day ye shall know that I am in my Father, and ye in me, and I in you. *21* He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me: and he that loveth me shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him. *22* Judas saith unto him, not Iscariot, Lord, how is it that thou wilt manifest thyself

John

42

unto us, and not unto the world? *23* Jesus answered and said unto him, If a man love me, he will keep my words: and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him. *24* He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me. 25 These things have I spoken unto you, being yet present with you. *26* But the Comforter, which is the Holy Ghost, whom the Father will send in my name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you. *27* Peace I leave with you, my peace I give unto you: not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid. 28 Ye have heard how I said unto you, I go away, and come again unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I. *29* And now I have told you before it come to pass, that, when it is come to pass, ye might believe. *30* Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me. *31* But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do. Arise, let us go hence.

18 మిమ్మును అనాథలనుగా విడువను, మీ యొద్దకు వత్తును. కొంతకాలమైన తరువాత లోకము నన్ను మరి ఎన్నడును చూడదు; 19 అయితే మీరు నన్ను చూతురు. నేను జీవించుచున్నాను గనుక మీరును జీవింతురు. 20 నేను నా తండ్రియందును, మీరు నాయందును, నేను మీయందును ఉన్నామని ఆ దినమున మీరెరుగుదురు. 21 నా ఆజ్ఞలను అంగీకరించి వాటిని గైకొనువాడే నన్ను ప్రేమించువాడు. నన్ను ప్రేమించువాడు నా తండ్రి వలన ప్రేమింపబడును; నేనును వానిని ప్రేమించి, వానికి నన్ను కనబరచుకొందును" అని చెప్పెను. 22 ఇస్కరియోతు కాని యూదా – ప్రభువా, నీవు లోకమునకు కాక మాకు మాత్రమే నిన్ను నీవు కనబరచుకొనుటకు ఏమి సంభవించెనని అడుగగా, 23 యేసు – "ఒకడు నన్ను ప్రేమించినయెడల వాడు నా మాటగైకొనును, అప్పుడు నా తండ్రి వానిని ప్రేమించును, మేము వాని యొద్దకు వచ్చి వాని యొద్ద నివాసము చేతుము. 24 నన్ను ప్రేమింపనివాడు నా మాటలు గైకొనడు; మీరు వినుచున్న మాట నా మాట కాదు, నన్ను పంపిన తండ్రిదే. 25 నేను మీ యొద్ద ఉండగానే ఈ మాటలు మీతో చెప్పితిని. 26 ఆదరణకర్త, అనగా తండ్రి నా నామమున పంపబోవు పరిశుద్ధాత్మ సమస్తమును మీకు బోధించి నేను మీతో చెప్పిన సంగతులన్నిటిని మీకు జ్ఞాపకము చేయును.

నా శాంతినే మీ కనుగ్రహించుచున్నాను.

27 శాంతి మీ కనుగ్రహించి వెళ్లుచున్నాను; నా శాంతినే మీ కనుగ్రహించుచున్నాను; లోకమిచ్చునట్టుగా నేను మీ కనుగ్రహించుటలేదు; మీ హృదయమును కలవరపడనియ్యకుడి, వెరవనియ్యకుడి. 28 నేను వెళ్లి మీ యొద్దకు వచ్చెదనని మీతో చెప్పిన మాట మీరు వింటిరిగదా. తండ్రి నా కంటె గొప్పవాడు గనుక మీరు నన్ను ప్రేమించినయెడల నేను

తండ్రి యొద్దకు వెళ్లుచున్నానని మీరు సంతోషింతురు. 29 ఈ సంగతి సంభవించినప్పుడు,
మీరు నమ్మవలెనని అది సంభవింపక ముందే మీతో చెప్పుచున్నాను. 30 ఇకను మీతో
విస్తరించి మాటలాడను; ఈ లోకాధికారి వచ్చుచున్నాడు నాతో వానికి సంబంధమేమియు
లేదు. 31 అయినను నేను తండ్రిని ప్రేమించుచున్నానని లోకము తెలిసికొనునట్లు తండ్రి
నాకు ఆజ్ఞాపించినది నెరవేర్చుటకు నేనీలాగు చేయుచున్నాను. లెండి, ఇక్కడ నుండి వెళ్లుదము."

Christ promises that he would continue his care of his disciples. I will not leave you orphans, or fatherless, for though I leave you, yet I leave you this comfort, I will come to you. I will come speedily to you at my resurrection. I will come daily to you in my Spirit; in the tokens of his love, and visits of his grace. I will come certainly at the end of time. Those only that see Christ with an eye of faith, shall see him for ever: the world sees him no more till his second coming; but his disciples have communion with him in his absence. These mysteries will be fully known in heaven. It is a further act of grace, that they should know it, and have the comfort of it. Having Christ's commands, we must keep them. And having them in our heads, we must keep them in our hearts and lives. The surest evidence of our love to Christ is, obedience to the laws of Christ. There are spiritual tokens of Christ and his love given to all believers. Where sincere love to Christ is in the heart, there will be obedience. Love will be a commanding, constraining principle; and where love is, duty follows from a principle of gratitude. God will not only love obedient believers, but he will take pleasure in loving them, will rest in love to them. He will be with them as his home. These privileges are confined to those whose faith worketh by love, and whose love to Jesus leads them to keep his commandments. Such are partakers of the Holy Spirit's new-creating grace. Would we know these things for our good, we must pray for, and depend on the teaching of the Holy Ghost; thus the words of Jesus will be brought to our remembrance, and many difficulties be cleared up which are not plain to others. To all the saints, the Spirit of grace is given to be a remembrancer, and to him, by faith and prayer, we should commit the keeping of what we hear and know. Peace is put for all good, and Christ has left us all that is really and truly good, all the promised good; peace of mind from our justification before God. This Christ calls his peace, for he is himself our Peace. The peace of God widely differs from that of Pharisees or hypocrites, as is shown by its humbling and holy effects. Christ raises the expectations of his disciples to something beyond what they thought was their greatest happiness. His time was now short, he therefore spake largely to them. When we come to be sick, and to die, we may not be capable of talking much to those about us; such good counsel as we have to give, let us give while in health. Observe the prospect Christ had of an approaching conflict, not only with men, but with the powers of darkness. Satan has something in us to perplex us with, for we have all sinned; but when he would disturb Christ, he found nothing sinful to help him. The best evidence of our love to the Father is, our doing as he has commanded us. Let us rejoice in the Saviour's victories over Satan the prince of this world. Let us copy the example of his love and obedience.

JOHN 15

Christ the true Vine. (1-8) I am the true vine, and my Father is
the husbandman. *2* Every branch in me that beareth not fruit he taketh
away: and every branch that beareth fruit, he purgeth it, that it may
bring forth more fruit. *3* Now ye are clean through the word which I

John

43

have spoken unto you. *4* Abide in me, and I in you. As the branch
cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine; no more can ye,
except ye abide in me. *5* I am the vine, ye are the branches: He that
abideth in me, and I in him, the same bringeth forth much fruit: for
without me ye can do nothing. *6* If a man abide not in me, he is cast
forth as a branch, and is withered; and men gather them, and cast
them into the fire, and they are burned. *7* If ye abide in me, and my
words abide in you, ye shall ask what ye will, and it shall be done unto
you. *8* Herein is my Father glorified, that ye bear much fruit; so shall
ye be my disciples.

15 అధ్యాయము

ద్రాక్షవల్లి – తీగలు

"నేను నిజమైన ద్రాక్షావల్లిని, నా తండ్రి వ్యవసాయకుడు. 2 నాలో ఫలింపని ప్రతి
తీగెను ఆయన తీసి పారవేయును; ఫలించు ప్రతి తీగె మరి ఎక్కువగా ఫలింపవలెనని
దానిలోని పనికిరాని తీగెలను తీసివేయును. 3 నేను మీతో చెప్పిన మాటనుబట్టి మీరిప్పుడు
పవిత్రులైయున్నారు. 4 నాయందు నిలిచియుండుడి, మీయందు నేనును నిలిచియుందును.
తీగె ద్రాక్షావల్లిలో నిలిచియుంటేనే గాని తనంతట తానే ఏలాగు ఫలింపదో, ఆలాగే నాయందు
నిలిచియుంటెనేకాని మీరును ఫలింపరు. 5 ద్రాక్షావల్లిని నేను, తీగెలు మీరు. ఎవడు నాయందు
నిలిచియుండునో, నేను ఎవనియందు నిలిచియుందునో వాడు బహుగా ఫలించును; నాకు
వేరుగా ఉండి మీరేమియు చేయలేరు. 6 ఎవడైనను నాయందు నిలిచి యుండని యెడల
వాడు తీగె వలె బయట పారవేయబడి యెండి పోవును; మనుష్యులు అట్టి వాటిని పోగుచేసి
అగ్నిలో పారవేతురు, అవి కాలిపోవును. 7 నాయందు మీరును మీయందు నా మాటలును
నిలిచియుండినయెడల మీకేది ఇష్టమో అడుగుడి, అది మీకు అనుగ్రహింపబడును. 8 మీరు
బహుగా ఫలించుటవలన నా తండ్రి మహిమపరచబడును; ఇందువలన మీరు నా శిష్యులగుదురు.

Jesus Christ is the Vine, the true Vine. The union of the human and Divine natures, and the fulness of the Spirit that is in him, resemble the root of the vine made fruitful by the moisture from a rich soil. Believers are branches of this Vine. The root is unseen, and our life is hid with Christ; the root bears the tree, diffuses sap to it, and in Christ are all supports and supplies. The branches of the vine are many, yet, meeting in the root, are all but one vine; thus all true Christians, though in place and opinion distant from each other, meet in Christ. Believers, like the branches of the vine, are weak, and unable to stand but as they are borne up. The Father is the Husbandman. Never was any husbandman so wise, so watchful, about his vineyard, as God is about his church, which therefore must prosper. We must be fruitful. From a vine we look for grapes, and from a Christian we look for a Christian temper, disposition, and life. We must honour God, and do good; this is bearing fruit. The unfruitful are taken away. And even fruitful branches need pruning; for the best have notions, passions, and humours, that require to be taken away, which Christ has promised to forward the sanctification of believers, they will be thankful, for them. The word of Christ is spoken to all believers; and there is a cleansing virtue in that word, as it works grace, and works out corruption. And the more fruit we bring forth, the more we abound in what is good, the more our Lord is glorified. In order to

fruitfulness, we must abide in Christ, must have union with him by faith. It is the great concern of all Christ's disciples, constantly to keep up dependence upon Christ, and communion with him. True Christians find by experience, that any interruption in the exercise of their faith, causes holy affections to decline, their corruptions to revive, and their comforts to droop. Those who abide not in Christ, though they may flourish for awhile in outward profession, yet come to nothing. The fire is the fittest place for withered branches; they are good for nothing else. Let us seek to live more simply on the fulness of Christ, and to grow more fruitful in every good word and work, so may our joy in Him and in his salvation be full.

His love to his disciples. (9-17) 9 As the Father hath loved me, so have I loved you: continue ye in my love. *10* If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love. *11* These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full. *12* This is my commandment, That ye love one another, as I have loved you. *13* Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends. *14* Ye are my friends, if ye do whatsoever I command you. *15* Henceforth I call you not servants; for the servant knoweth not what his lord doeth: but I have called you friends; for all things that I have heard of my Father I have made known unto you. *16* Ye have not chosen me, but I have chosen you, and ordained you, that ye should go and bring forth fruit, and that your fruit should remain: that whatsoever ye shall ask of the Father in my name, he may give it you. *17* These things I command you, that ye love one another.

9 తండ్రి నన్ను ఏలాగు ప్రేమించెనో నేనును మిమ్మును ఆలాగు ప్రేమించితిని; నా ప్రేమయందు నిలిచియుండుడి. 10 నేను నా తండ్రి ఆజ్ఞలు గైకొని ఆయన ప్రేమయందు నిలిచియున్న ప్రకారము మీరును నా ఆజ్ఞలు గైకొనినయెడల నా ప్రేమయందు నిలిచియుందురు. 11 మీయందు నా సంతోషము ఉండవలెననియు, మీ సంతోషము పరిపూర్ణము కావలెననియు, ఈ సంగతులు మీతో చెప్పుచున్నాను.

ఒకరినొకరు ప్రేమించుట

12 నేను మిమ్మును ప్రేమించినప్రకారము, మీరొకని నొకడు ప్రేమించ వలెననుటయే నా ఆజ్ఞ. 13 తన స్నేహితుల కొరకు తన ప్రాణము పెట్టువానికంటె ఎక్కువైన ప్రేమగల వాడెవడును లేడు. 14 నేను మీ కాజ్ఞాపించువాటిని చేసిన యెడల, మీరు నా స్నేహితులై యుందురు. 15 దాసుడు తన యజమానుడు చేయు దానిని ఎరుగడు గనుక ఇక మిమ్మును దాసులని పిలవక స్నేహితులని పిలుచుచున్నాను, ఎందుకనగా, నేను నా తండ్రివలన వినిన సంగతున్నిటిని మీకు తెలియజేసితిని. 16 మీరు నన్ను ఏర్పరచుకొనలేదు; మీరు నా పేరట తండ్రిని ఏమి అడుగుదురో అది ఆయన మీకనుగ్రహించునట్లు మీరు వెళ్లి ఫలించుటకును, మీ ఫలము నిలిచియుండుటకును, నేను మిమ్మును ఏర్పరచుకొని నియమించితిని. 17 మీరు ఒకనినొకడు ప్రేమింపవలెనని ఈ సంగతులను మీకు ఆజ్ఞాపించుచున్నాను.

Those whom God loves as a Father, may despise the hatred of all the world. As the Father loved Christ, who was most worthy, so he loved his disciples, who were

John

unworthy. All that love the Saviour should continue in their love to him, and take all occasions to show it. The joy of the hypocrite is but for a moment, but the joy of those who abide in Christ's love is a continual feast. They are to show their love to him by keeping his commandments. If the same power that first shed abroad the love of Christ's in our hearts, did not keep us in that love, we should not long abide in it. Christ's love to us should direct us to love each other. He speaks as about to give many things in charge, yet names this only; it includes many duties.

Foretold. (18-25) The Comforter promised. (26,27) 18 If the world hate you, ye know that it hated me before it hated you. *19* If ye were of the world, the world would love his own: but because ye are not of the world, but I have chosen you out of the world, therefore the world hateth you. *20* Remember the word that I said unto you, The servant is not greater than his lord. If they have persecuted me, they will also persecute you; if they have kept my saying, they will keep yours also. *21* But all these things will they do unto you for my name's sake, because they know not him that sent me. *22* If I had not come and spoken unto them, they had not had sin: but now they have no cloke for their sin. *23* He that hateth me hateth my Father also. *24* If I had not done among them the works which none other man did, they had not had sin: but now have they both seen and hated both me and my Father. *25* But this cometh to pass, that the word might be fulfilled that is written in their law, They hated me without a cause. But when the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, even the Spirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me: *27* And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning.

లోకము – సత్య స్వరూపి

18 లోకము మిమ్మును ద్వేషించినయెడల మీకంటె ముందుగా నన్ను ద్వేషించెనని మీరెరుగుదురు. 19 మీరు లోకసంబంధులైన యెడల లోకము తన వారిని స్నేహించును; అయితే మీరు లోకసంబంధులు కారు; నేను మిమ్మును లోకములోనుండి ఏర్పరచుకొంటిని; అందుచేతనే లోకము మిమ్మును ద్వేషించుచున్నది. 20 దాసుడు తన యజమానుని కంటె గొప్పవాడు కాడని నేను మీతో చెప్పినమాట జ్ఞాపకము చేసికొనుడి. లోకులు నన్ను హింసించినయెడల మిమ్మును కూడ హింసింతురు; నా మాట గైకొనినయెడల మీ మాట కూడ గైకొందురు. 21 అయితే వారు నన్ను పంపిన వానిని ఎరుగరు గనుక నా నామము నిమిత్తము వీటన్నిటిని మీకు చేయుదురు. 22 నేను వచ్చి వారికి బోధింప కుండినయెడల, వారికి పాపము లేకపోవును; ఇప్పుడైతే వారి పాపమునకు మిషలేదు. 23 నన్ను ద్వేషించువాడు నా తండ్రిని కూడ ద్వేషించుచున్నాడు. 24 ఎవడును చేయని క్రియలు నేను వారి మధ్య చేయకుండినయెడల వారికి పాపము లేకపోవును; ఇప్పుడైతే వారు నన్నును నా తండ్రిని చూచి ద్వేషించియున్నారు. 25 అయితే – నన్ను నిర్హేతుకముగా ద్వేషించిరి అని వారి ధర్మశాస్త్రములో వ్రాయబడిన వాక్యము నెరవేరునట్లు ఈలాగు జరిగెను. 26 తండ్రియొద్దనుండి మీ యొద్దకు నేను పంపబోవు ఆదరణకర్త అనగా తండ్రి యొద్దనుండి బయలుదేరు సత్యస్వరూపియైన ఆత్మ వచ్చినప్పుడు ఆయన నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చును. 27 మీరు మొదటనుండి నా యొద్ద ఉన్నవారు గనుక మీరును సాక్ష్యమిత్తురు."

How little do many persons think, that in opposing the doctrine of Christ as our Prophet, Priest, and King, they prove themselves ignorant of the one living and true God, whom they profess to worship! The name into which Christ's disciples were baptized, is that which they will live and die by. It is a comfort to the greatest sufferers, if they suffer for Christ's name's sake. The world's ignorance is the true cause of its hatred to the disciples of Jesus. The clearer and fuller the discoveries of the grace and truth of Christ, the greater is our sin if we do not love him and believe in him. 26,27. The blessed Spirit will maintain the cause of Christ in the world, notwithstanding the opposition it meets with. Believers taught and encouraged by his influences, would bear testimony to Christ and his salvation.

JOHN 16

Persecution foretold. (1-6) These things have I spoken unto you,
that ye should not be offended. *2* They shall put you out of the
synagogues: yea, the time cometh, that whosoever killeth you will think
that he doeth God service. *3* And these things will they do unto you,
because they have not known the Father, nor me. *4* But these things
have I told you, that when the time shall come, ye may remember that
I told you of them. And these things I said not unto you at the beginning,
because I was with you. *5* But now I go my way to him that sent me;
and none of you asketh me, Whither goest thou? *6* But because I have
said these things unto you, sorrow hath filled your heart.

16 అధ్యాయము

చివరి మాటలు

"మీరు అభ్యంతరపడకుండవలెనని ఈ మాటలు చెప్పుచున్నాను. 2 వారు మిమ్మును
సమాజమందిరములో నుండి వెలివేయుదురు; మిమ్మును చంపు ప్రతివాడు తాను దేవునికి
సేవచేయుచున్నానని అనుకొనుకాలము వచ్చుచున్నది. 3 వారు తండ్రిని నన్నును తెలిసి
కొనలేదు గనుక ఈలాగు చేయుదురు. 4 అవి జరుగుకాలము వచ్చినప్పుడు నేను వాటిని
గూర్చి మీతో చెప్పితినని మీరు జ్ఞాపకము చేసికొనులాగున ఈ సంగతులు మీతో చెప్పుచున్నాను;
నేను మీతో కూడ ఉంటిని గనుక మొదటనే వీటిని మీతో చెప్పలేదు. 5 ఇప్పుడు నన్ను
పంపినవానియొద్దకు వెళ్లుచున్నాను – నీవు ఎక్కడికి వెళ్లుచున్నావని మీలో ఎవడును
నన్నడుగుటలేదు గాని 6 నేను ఈ సంగతులు మీతో చెప్పినందున మీ హృదయము దుః
ఖముతో నిండియున్నది.

Our Lord Jesus, by giving his disciples notice of trouble, designed that the terror might not be a surprise to them. It is possible for those who are real enemies to God's service, to pretend zeal for it. This does not lessen the sin of the persecutors; villanies will never be changed by putting the name of God to them. As Jesus in his sufferings, so his followers in theirs, should look to the fulfilling of Scripture. He did not tell them sooner, because he was with them to teach, guide, and comfort them; they needed not then this promise of the Holy Spirit's presence. It will silence us to ask, Whence troubles come? It will satisfy us to ask, Whither go they? for we know they work for good. It is the common fault and folly of melancholy Christians to look only on the dark side of the cloud, and to turn a deaf ear to the voice of joy and gladness. That which filled the disciples' hearts with sorrow, was too great affectionfor

this present life.Nothing more hinders our joy in God, than the love of the world, and the sorrow of the world which comes from it.

The promise of the Holy Spirit, and his office. (7-15) 7
Nevertheless I tell you the truth; It is expedient for you that I go away:
for if I go not away, the Comforter will not come unto you; but if I
depart, I will send him unto you. *8* And when he is come, he will reprove
the world of sin, and of righteousness, and of judgment: *9* Of sin,
because they believe not on me; *10* Of righteousness, because I go to
my Father, and ye see me no more; *11* Of judgment, because the prince
of this world is judged. *12* I have yet many things to say unto you, but
ye cannot bear them now. *13* Howbeit when he, the Spirit of truth, is
come, he will guide you into all truth: for he shall not speak of himself;
but whatsoever he shall hear, that shall he speak: and he will shew
you things to come. *14* He shall glorify me: for he shall receive of mine,
and shall shew it unto you. *15* All things that the Father hath are
mine: therefore said I, that he shall take of mine, and shall shew it
unto you.

సత్యస్వరూపియైన ఆత్మ మిమ్మును సర్వసత్యములోనికి నడిపించును

7 అయితే నేను మీతో సత్యము చెప్పుచున్నాను, నేను వెళ్లిపోవుటవలన మీకు
ప్రయోజనకరము; నేను వెళ్లనియెడల ఆదరణకర్త మీయొద్దకు రాడు; నేను వెళ్లినయెడల
ఆయనను మీయొద్దకు పంపుదును. 8 ఆయన వచ్చి, పాపమును గూర్చియు నీతిని గూర్చియు
తీర్పును గూర్చియు లోకమును ఒప్పుకొనజేయును. 9 లోకులు నాయందు విశ్వాసముంచ
లేదు గనుక పాపమును గూర్చియు, 10 నేను తండ్రి యొద్దకు వెళ్లుటవలన మీరిక నన్ను
చూడరు గనుక నీతిని గూర్చియు, ఈ లోకాధికారి తీర్పు పొందియున్నాడు 11 గనుక
తీర్పును గూర్చియు ఒప్పుకొనజేయును. 12 నేను మీతో చెప్పవలసినవి ఇంకను అనేక
సంగతులు కలవు గాని, ఇప్పుడు మీరు వాటిని సహింపలేరు. 13 అయితే ఆయన, అనగా
సత్యస్వరూపియైన ఆత్మ వచ్చినప్పుడు మిమ్మును సర్వసత్యములోనికి నడిపించును; ఆయన
తనంతట తానే ఏమియు బోధింపక, వేటిని వినునో వాటిని బోధించి సంభవింపబోవు
సంగతులను మీకు తెలియజేయును. 14 ఆయన నా వాటిలోనివి తీసికొని మీకు
తెలియజేయును గనుక నన్ను మహిమపరచును. 15 తండ్రికి కలిగినవన్నియు నావి, అందుచేత
ఆయన నావాటిలోనివి తీసుకొని మీకు తెలియజేయునని నేను చెప్పితిని.

Christ's departure was necessary to the Comforter's coming. Sending the Spirit was to be the fruit of Christ's death, which was his going away. His bodily presence could be only in one place at one time, but his Spirit is every where, in all places, at all times, wherever two or three are gathered together in his name. See here the office of the Spirit, first to reprove, or to convince. Convincing work is the Spirit's work; he can do it effectually, and none but he. It is the method the Holy Spirit takes, first to convince, and then to comfort. The Spirit shall convince the world, of sin; not merely tell them of it. The Spirit convinces of the fact of sin; of the fault of sin; of the folly of sin; of the filth of sin, that by it we are become hateful to God; of the fountain of sin, the corrupt nature; and lastly, of the fruit of sin, that the end thereof is death. The Holy Spirit proves that all the world is guilty before God. He convinces the world of

righteousness; that Jesus of Nazareth was Christ the righteous. Also, of Christ's righteousness, imparted to us for justification and salvation. He will show them where it is to be had, and how they may be accepted as righteous in God's sight. Christ's ascension proves the ransom was accepted, and the righteousness finished, through which believers were to be justified. Of judgment, because the prince of this world is judged. All will be well, when his power is broken, who made all the mischief. As Satan is subdued by Christ, this gives us confidence, for no other power can stand before him. And of the day of judgment. The coming of the Spirit would be of unspeakable advantage to the disciples. The Holy Spirit is our Guide, not only to show us the way, but to go with us by continued aids and influences. To be led into a truth is more than barely to know it; it is not only to have the notion of it in our heads, but the relish, and savour, and power of it in our hearts. He shall teach all truth, and keep back nothing profitable, for he will show things to come. All the gifts and graces of the Spirit, all the preaching, and all the writing of the apostles, under the influence of the Spirit, all the tongues, and miracles, were to glorify Christ. It behoves every one to ask, whether the Holy Spirit has begun a good work in his heart? Without clear discovery of our guilt and danger, we never shall understand the value of Christ's salvation; but when brought to know ourselves aright, we begin to see the value of the Redeemer. We should have fuller views of the Redeemer, and more lively affections to him, if we more prayed for, and depended on the Holy Spirit.

Christ's departure and return. (16-22) A little while, and ye shall
not see me: and again, a little while, and ye shall see me, because I go
to the Father. *17* Then said some of his disciples among themselves,
What is this that he saith unto us, A little while, and ye shall not see
me: and again, a little while, and ye shall see me: and, Because I go to
the Father? *18* They said therefore, What is this that he saith, A little
while? we cannot tell what he saith. *19* Now Jesus knew that they
were desirous to ask him, and said unto them, Do ye enquire among
yourselves of that I said, A little while, and ye shall not see me: and
again, a little while, and ye shall see me? *20* Verily, verily, I say unto
you, That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice: and ye
shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy. *21* A woman
when she is in travail hath sorrow, because her hour is come: but as
soon as she is delivered of the child, she remembereth no more the
anguish, for joy that a man is born into the world. *22* And ye now
therefore have sorrow: but I will see you again, and your heart shall
rejoice, and your joy no man taketh from you.

16 కొంచెము కాలమైన తరువాత మీరిక నన్ను చూడరు; మరి కొంచెము కాలమునకు
నన్ను చూచెదరని చెప్పెను 17 కాబట్టి ఆయన శిష్యులలో కొందరు – కొంచెము కాలమైన
తరువాత నన్ను చూడరు, మరి కొంచెము కాలమునకు నన్ను చూచెదరు, నేను తండ్రియొద్దకు
వెళ్లుచున్నాననియు, ఆయన మనతో చెప్పుచున్న మాట ఏమిటి అని యొకనితో ఒకరు
చెప్పుకొనిరి. 18 కొంచెము కాలమని ఆయన చెప్పుచున్న దేమిటి? ఆయన చెప్పుచున్న
సంగతి మనకు తెలియదని చెప్పుకొనిరి. 19 వారు తన్ను అడుగ గోరుచుండిరని యేసు
యెరిగి వారితో ఇట్లనెను – కొంచెము కాలమైన తరువాత మీరు నన్ను చూడరు, మరి
కొంచెము కాలమునకు నన్ను చూచెదరని నేను చెప్పిన మాటను గూర్చి మీరు ఒకనితో

John

46

యోహాను సువార్త 16వ అధ్యాయము

ఒకడు ఆలోచించుచున్నారా? 20 మీరు ఏడ్చి ప్రలాపింతురు గాని లోకము సంతోషించును;
మీరు దుఃఖింతురు గాని మీ దుఃఖము సంతోషమగునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను.
21 స్త్రీ ప్రసవించునప్పుడు ఆమె ఘడియవచ్చెను గనుక ఆమె వేదనపడును; అయితే శిశువు
పుట్టగానే లోకమందు నరుడొకడు పుట్టెనను సంతోషముచేత ఆమె ఆ వేదన మరి జ్ఞాపకము
చేసికొనదు. 22 అటువలె మీరును ఇప్పుడు దుఃఖపడుచున్నారు గాని మిమ్మును మరల
చూచెదను, అప్పుడు మీ హృదయము సంతోషించును,మీ సంతోషమును ఎవడును
మీయొద్దనుండి తీసివేయడు.

It is good to consider how near our seasons of grace are to an end, that we may be quickened to improve them. But the sorrows of the disciples would soon be turned into joy; as those of a mother, at the sight of her infant. The Holy Spirit would be their Comforter, and neither men nor devils, neither sufferings in life nor in death, would ever deprive them of their joy. Believers have joy or sorrow, according to their sight of Christ, and the tokens of his presence. Sorrow is coming on the ungodly, which nothing can lessen; the believer is an heir to joy which no one can take away. Where now is the joy of the murderers of our Lord, and the sorrow of his friends?

Encouragement to prayer. (23-27) And in that day ye shall ask
me nothing. Verily, verily, I say unto you, Whatsoever ye shall ask the
Father in my name, he will give it you. *24* Hitherto have ye asked
nothing in my name: ask, and ye shall receive, that your joy may be
full. *25* These things have I spoken unto you in proverbs: but the time
cometh, when I shall no more speak unto you in proverbs, but I shall
shew you plainly of the Father. *26* At that day ye shall ask in my name:
and I say not unto you, that I will pray the Father for you: *27* For the
Father himself loveth you, because ye have loved me, and have believed
that I came out from God.

అడుగుడి, మీకు దొరకును

23 ఆ దినమున మీరు దేని గూర్చియు నన్ను అడుగురు; మీరు తండ్రిని నా పేరిట
ఏమి అడిగినను ఆయన మీకు అనుగ్రహించునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 24
ఇది వరకు మీరేమియు నా పేరట అడుగలేదు; మీ సంతోషము పరిపూర్ణమగునట్లు అడుగుడి,
మీకు దొరకును. 25 ఈ సంగతులు గూఢార్థముగా మీతో చెప్పితిని; అయితే నేనిక ఎన్నడును
గూఢార్థముగా మీతో మాటలాడక, తండ్రిని గూర్చి మీకు స్పష్టముగా తెలియజెప్పు ఘడియ
వచ్చుచున్నది. 26 ఆ దినమందు మీరు నా పేరట అడుగుదురు గాని మీ విషయమై నేను
తండ్రిని వేడుకొందునని మీతో చెప్పుటలేదు. 27 మీరు నన్ను ప్రేమించి, నేను దేవునియొద్ద
నుండి బయలుదేరి వచ్చితినని నమ్మితిరి గనుక తండ్రి తానే మిమ్మును ప్రేమించుచున్నాడు.

Asking of the Father shows a sense of spiritual wants, and a desire of spiritual blessings, with conviction that they are to be had from God only. Asking in Christ's name, is acknowledging our unworthiness to receive any favours from God, and shows full dependence upon Christ as the Lord our Righteousness. Our Lord had hitherto spoken in short and weighty sentences, or in parables, the import of which the disciples did not fully understand, but after his resurrection he intended plainly to teach them such things as related to the Father and the way to him, through his intercession. And

the frequency with which our Lord enforces offering up petitions in his name, shows that the great end of the mediation of Christ is to impress us with a deep sense of our sinfulness, and of the merit and power of his death, whereby we have access to God. And let us ever remember, that to address the Father in the name of Christ, or to address the Son as God dwelling in human nature, and reconciling the world to himself, are the same, as the Father and Son are one.

Christ's discoveries of himself. (28-33) I came forth from the
Father, and am come into the world: again, I leave the world, and go to
the Father. *29* His disciples said unto him, Lo, now speakest thou
plainly, and speakest no proverb. *30* Now are we sure that thou knowest
all things, and needest not that any man should ask thee: by this we
believe that thou camest forth from God. *31* Jesus answered them, Do
ye now believe? *32* Behold, the hour cometh, yea, is now come, that ye
shall be scattered, every man to his own, and shall leave me alone:
and yet I am not alone, because the Father is with me. *33* These things
I have spoken unto you, that in me ye might have peace. In the world
ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the
world.

28 నేను తండ్రియొద్దనుండి బయలుదేరి లోకమునకు వచ్చియున్నాను; మరియు
లోకమును విడిచి తండ్రియొద్దకు వెళ్లుచున్నానని వారితో చెప్పెను. 29 ఆయన శిష్యులు –
ఇదిగో ఇప్పుడు నీవు గూఢార్థముగా ఏమియు చెప్పక స్పష్టముగా మాటలాడుచున్నావు.
30 సమస్తము ఎరిగినవాడవనియు, ఎవడును నీకు ప్రశ్నవేయ నగత్యము లేదనియు,
ఇప్పుడెరుగుదుము; దేవునియొద్ద నుండి నీవు బయలుదేరి వచ్చితివని దీనివలన
నమ్ముచున్నామని చెప్పగా, 31 యేసు వారిని చూచి – "మీరిప్పుడు నమ్ముచున్నారా? 32
ఇదిగో మీలో ప్రతివాడును ఎవని యింటికి వాడు చెదరిపోయి నన్ను ఒంటరిగా విడిచిపెట్టు
ఘడియ వచ్చుచున్నది, వచ్చేయున్నది; అయితే తండ్రి నాతో ఉన్నాడు గనుక నేను ఒంటరిగా
లేను. 33 – నాయందు మీకు సమాధానము కలుగునట్లు ఈ మాటలు మీతో చెప్పుచున్నాను.
లోకములో మీకు శ్రమ కలుగును; అయినను ధైర్యము తెచ్చుకొనుడి, నేను లోకమును
జయించియున్నాననెను."

Here is a plain declaration of Christ's coming from the Father, and his return to him. The Redeemer, in his entrance, was God manifest in the flesh, and in his departure was received up into glory. By this saying the disciples improved in knowledge. Also in faith; "Now are we sure." Alas! they knew not their own weakness. The Divine nature did not desert the human nature, but supported it, and put comfort and value into Christ's sufferings. And while we have God's favourable presence, we are happy, and ought to be easy, though all the world forsake us. Peace in Christ is the only true peace, in him alone believers have it. Through him we have peace with God, and so in him we have peace in our own minds. We ought to be encouraged, because Christ has overcome the world before us. But while we think we stand, let us

take heed lest we fall. We know not how we should act if brought into temptation; let us watch and pray without ceasing, that we may not be left to ourselves.

JOHN 17

Christ's prayer for himself. (1-5) These words spake Jesus, and
lifted up his eyes to heaven, and said, Father, the hour is come; glorify
thy Son, that thy Son also may glorify thee: *2* As thou hast given him
power over all flesh, that he should give eternal life to as many as thou
hast given him. *3* And this is life eternal, that they might know thee
the only true God, and Jesus Christ, whom thou hast sent. *4* I have
glorified thee on the earth: I have finished the work which thou gavest
me to do. *5* And now, O Father, glorify thou me with thine own self
with the glory which I had with thee before the world was.

17 అధ్యాయము

యేసు యాజకత్వపు ప్రార్థన

"యేసు ఈ మాటలు చెప్పి ఆకాశమువైపు కన్నులెత్తి ఇట్లనెను – తండ్రీ, నా ఘడియ
వచ్చియున్నది. 2 నీ కుమారుడు నిన్ను మహిమపరచునట్లు నీ కుమారుని మహిమపరచుము.
నీవు నీ కుమారునికిచ్చిన వారికందరికిని ఆయన నిత్య జీవము అనుగ్రహించునట్లు సర్వశరీరుల
మీదను ఆయనకు అధికారమిచ్చితివి. 3 అద్వితీయ సత్యదేవుడవైన నిన్నును, నీవు పంపిన
యేసుక్రీస్తును ఎరుగటయే నిత్యజీవము. 4 చేయుటకు నీవు నాకిచ్చిన పని నేను సంపూర్ణముగా
నెరవేర్చి భూమిమీద నిన్ను మహిమ పరచితిని. 5 తండ్రీ, లోకము పుట్టకమునుపు నీయొద్ద
నాకు మహిమయుండెనో ఆ మహిమతో నన్ను ఇప్పుడు నీయొద్ద మహిమపరచుము.

Our Lord prayed as a man, and as the Mediator of his people; yet he spoke with majesty and authority, as one with and equal to the Father. Eternal life could not be given to believers, unless Christ, their Surety, both glorified the Father, and was glorified of him. This is the sinner's way to eternal life, and when this knowledge shall be made perfect, holiness and happiness will be fully enjoyed. The holiness and happiness of the redeemed, are especially that glory of Christ, and of his Father, which was the joy set before him, for which he endured the cross and despised the shame; this glory was the end of the sorrow of his soul, and in obtaining it he was fully satisfied. Thus we are taught that our glorifying God is needed as an evidence of our interest in Christ, through whom eternal life is God's free gift.

His prayer for his disciples. (6-10) I have manifested thy name
unto the men which thou gavest me out of the world: thine they were,
and thou gavest them me; and they have kept thy word. *7* Now they
have known that all things whatsoever thou hast given me are of thee.
8 For I have given unto them the words which thou gavest me; and
they have received them, and have known surely that I came out from
thee, and they have believed that thou didst send me. *9* I pray for
them: I pray not for the world, but for them which thou hast given me;

for they are thine. *10* And all mine are thine, and thine are mine; and I am glorified in them.

అపొస్తలుల కొరకు ప్రార్థన

6 లోకము నుండి నీవు నాకు అనుగ్రహించిన మనుష్యులకు నీ నామమును ప్రత్యక్ష పరచితిని. వారు నీవారైయుండిరి, నీవు వారిని నాకనుగ్రహించితివి; వారు నీ వాక్యముగైకొని యున్నారు. 7 నీవు నాకు అనుగ్రహించిన మాటలు నేను వారికిచ్చియున్నాను; వారామాటలను అంగీకరించి, నేను మీయొద్దనుండి బయలుదేరి వచ్చితినని నిజముగా ఎరిగి నీవు నన్ను పంపితివని నమ్మిరి గనుక 8 నీవు నాకు అనుగ్రహించినవన్నియు నీవలననే కలిగినవని వారిప్పుడు ఎరిగియున్నారు. 9 నేను వారి కొరకు ప్రార్థన చేయుచున్నాను. లోకము కొరకు ప్రార్థన చేయుటలేదు, నీవు నాకు అనుగ్రహించి యున్నవారు నీవారైనందున వారి కొరకే ప్రార్థన చేయుచున్నాను. 10 నావన్నియు నీవి, నీవియు నావి; వారియందు నేను మహిమ పరచబడియున్నాను.

Christ prays for those that are his. Thou gavest them me, as sheep to the shepherd, to be kept; as a patient to the physician, to be cured; as children to a tutor, to be taught: thus he will deliver up his charge. It is a great satisfaction to us, in our reliance upon Christ, that he, all he is and has, and all he said and did, all he is doing and will do, are of God. Christ offered this prayer for his people alone as believers; not for the world at large. Yet no one who desires to come to the Father, and is conscious that he is unworthy to come in his own name, need be discouraged by the Saviour's declaration, for he is both able and willing to save to the uttermost, all that come unto God by him. Earnest convictions and desires, are hopeful tokens of a work already wrought in a man; they begin to evidence that he has been chosen unto salvation, through sanctification of the Spirit and belief of the truth. They are thine; wilt thou not provide for thine own? Wilt thou not secure them? Observe the foundation on which this plea is grounded, All mine are thine, and thine are mine. This speaks the Father and Son to be one. All mine are thine. The Son owns none for his, that are not devoted to the service of the Father.

His prayer. (11-16) 11 And now I am no more in the world, but these are in the world, and I come to thee. Holy Father, keep through thine own name those whom thou hast given me, that they may be one, as we are. *12* While I was with them in the world, I kept them in thy name: those that thou gavest me I have kept, and none of them is lost, but the son of perdition; that the scripture might be fulfilled. *13* And now come I to thee; and these things I speak in the world, that they might have my joy fulfilled in themselves. *14* I have given them thy word; and the world hath hated them, because they are not of the world, even as I am not of the world. *15* I pray not that thou shouldest take them out of the world, but that thou shouldest keep them from the evil. *16* They are not of the world, even as I am not of the world.

11 నేనికను లోకములో ఉండను, గాని వీరు లోకములో ఉన్నారు; నేను నీ యొద్దకు వచ్చుచున్నాను. పరిశుద్ధుడవైన తండ్రీ, మనము ఏకమైయున్నట్లు వారును ఏకమైయుండునట్లు

నీవు నాకు అనుగ్రహించిన నీ నామమందు వారిని కాపాడుము. 12 నేను వారియొద్ద ఉండగా నీవు నాకు అనుగ్రహించినవారిని నీ నామమందు కాపాడితిని; నేను వారిని భద్రపరచితిని గనుక లేఖనము నెరవేరునట్లు నాశనపుత్రుడు తప్ప వారిలో మరి ఎవడును నశింపలేదు. 13 ఇప్పుడు నేను నీయొద్దకు వచ్చుచున్నాను; నా సంతోషము వారియందు పరిపూర్ణమగునట్లు లోకమందు ఈ మాట చెప్పుచున్నాను. 14 వారికి నీ వాక్యమిచ్చి యున్నాను. నేను లోకసంబంధిని కానట్టు వారును లోకసంబంధులు కారు గనుక లోకము వారిని ద్వేషించును. 15 నీవు లోకములో నుండి వారిని తీసికొనిపొమ్మని నేను ప్రార్థించుటలేదు గాని దుష్టుని నుండి వారిని కాపాడుమని ప్రార్థించుచున్నాను. 16 నేను లోకసంబంధిని కానట్టు వారును లోకసంబంధులు కారు.

Christ does not pray that they might be rich and great in the world, but that they might be kept from sin, strengthened for their duty, and brought safe to heaven. The prosperity of the soul is the best prosperity. He pleaded with his holy Father, that he would keep them by his power and for his glory, that they might be united in affection and labours, even according to the union of the Father and the Son. He did not pray that his disciples should be removed out of the world, that they might escape the rage of men, for they had a great work to do for the glory of God, and the benefit of mankind. But he prayed that the Father would keep them from the evil, from being corrupted by the world, the remains of sin in their hearts, and from the power and craft of Satan. So that they might pass through the world as through an enemy's country, as he had done. They are not left here to pursue the same objects as the men around them, but to glorify God, and to serve their generation. The Spirit of God in true Christians is opposed to the spirit of the world.

17 Sanctify them through thy truth: thy word is truth. *18* As thou hast sent me into the world, even so have I also sent them into the world. *19* And for their sakes I sanctify myself, that they also might be sanctified through the truth.

17 సత్యమందు వారిని ప్రతిష్ఠ చేయుము; నీ వాక్యమే సత్యము. 18 నీవు నన్ను లోకమునకు పంపిన ప్రకారము నేనును వారిని లోకమునకు పంపితిని. 19 వారును సత్యమందు ప్రతిష్ఠచేయబడునట్లు వారి కొరకై నన్ను ప్రతిష్ఠ చేసికొనుచున్నాను.

Christ next prayed for the disciples, that they might not only be kept from evil, but made good. It is the prayer of Jesus for all that are his, that they may be made holy. Even disciples must pray for sanctifying grace. The means of giving this grace is, "through thy truth, thy word is truth." Sanctify them, set them apart for thyself and thy service. Own them in the office; let thy hand go with them. Jesus entirely devoted himself to his undertaking, and all the parts of it, especially the offering up himself without spot unto God, by the eternal Spirit. The real holiness of all true Christians is the fruit of Christ's death, by which the gift of the Holy Ghost was purchased; he gave himself for his church, to sanctify it. If our views have not this effect on us, they are not Divine truth, or we do not receive them by a living and a working faith, but as mere notions.

20 Neither pray I for these alone, but for them also which shall believe on me through their word; *21* That they all may be one; as thou, Father, art in me, and I in thee, that they also may be one in us: that the world may believe that thou hast sent me. *22* And the glory which thou gavest me I have given them; that they may be one, even as we are one: *23* I in them, and thou in me, that they may be made perfect in one; and that the world may know that thou hast sent me, and hast loved them, as thou hast loved me.

విశ్వాసుల కొరకు ప్రార్థన

20 "మరియు నీవు నన్ను పంపితివని లోకము నమ్మునట్లు - తండ్రీ, నాయందు నీవును నీయందు నేనును ఉన్నలాగున, వారును మనయందు ఏకమైయుండవలెనని వారి కొరకు మాత్రము నేను ప్రార్థించుటలేదు; 21 వారి వాక్యమువలన నాయందు విశ్వాసముంచు వారందరును ఏకమైయుండవలెనని వారికొరకును ప్రార్థించుచున్నాను. 22 మనము ఏకమైయున్నలాగున, వారును ఏకమైయుండవలెనని నీవు నాకు అనుగ్రహించిన మహిమను నేను వారికి ఇచ్చితిని. 23 వారియందు నేనును, నాయందు నీవును ఉండుటవలన వారు సంపూర్ణులుగా చేయబడి ఏకముగా ఉన్నందున నీవు నన్ను పంపితివనియు, నీవు నన్ను ప్రేమించినట్టే వారిని కూడ ప్రేమించితివనియు, లోకము తెలిసికొనునట్లు నాకు అనుగ్రహించిన మహిమను వారికి ఇచ్చితిని.

Our Lord especially prayed, that all believers might be as one body under one head, animated by one soul, by their union with Christ and the Father in him, through the Holy Spirit dwelling in them. The more they dispute about lesser things, the more they throw doubts upon Christianity. Let us endeavour to keep the unity of the Spirit in the bond of peace, praying that all believers may be more and more united in one mind and one judgment. Thus shall we convince the world of the truth and excellence of our religion, and find more sweet communion with God and his saints.

24 Father, I will that they also, whom thou hast given me, be with me where I am; that they may behold my glory, which thou hast given me: for thou lovedst me before the foundation of the world. *25* O righteous Father, the world hath not known thee: but I have known thee, and these have known that thou hast sent me. *26* And I have declared unto them thy name, and will declare it: that the love wherewith thou hast loved me may be in them, and I in them.

24 తండ్రీ, నేనెక్కడ ఉందునో అక్కడ నీవు నాకు అనుగ్రహించిన వారును నాతోకూడ ఉండవలెననియు, నీవు నాకు అనుగ్రహించిన నా మహిమను వారు చూడవలెననియు కోరుచున్నాను. జగత్తు పునాది వేయబడక మునుపే నీవు నన్ను ప్రేమించితివి. 25 నీతి స్వరూపుడవగు తండ్రీ, లోకము నిన్ను ఎరుగలేదు; నేను నిన్ను ఎరుగుదును; నీవు నన్ను పంపితివని వీరెరిగి యున్నారు. 26 నీవు నాయందు ఉంచిన ప్రేమ వారియందు ఉండునట్లును, నేను వారియందు ఉండునట్లును, వారికి నీ నామమును తెలియజేసితిని, ఇంకను తెలియజేసెదనని చెప్పెను."

John

49

Christ, as one with the Father, claimed on behalf of all that had been given to him, and should in due time believe on him, that they should be brought to heaven; and that there the whole company of the redeemed might behold his glory as their beloved Friend and Brother, and therein find happiness. He had declared and would further declare the name or character of God, by his doctrine and his Spirit, that, being one with him, the love of the Father to him might abide with them also. Thus, being joined to Him by one Spirit, they might be filled with all the fulness of God, and enjoy a blessedness of which we can form no right idea in our present state.

JOHN 18

Christ taken in the garden. (1-12) When Jesus had spoken these words, he went forth with his disciples over the brook Cedron, where was a garden, into the which he entered, and his disciples. *2* And Judas also, which betrayed him, knew the place: for Jesus ofttimes resorted thither with his disciples. *3* Judas then, having received a band of men and officers from the chief priests and Pharisees, cometh thither with lanterns and torches and weapons. *4* Jesus therefore, knowing all things that should come upon him, went forth, and said unto them, Whom seek ye? *5* They answered him, Jesus of Nazareth. Jesus saith unto them, I am he. And Judas also, which betrayed him, stood with them. *6* As soon then as he had said unto them, I am he, they went backward, and fell to the ground. *7* Then asked he them again, Whom seek ye? And they said, Jesus of Nazareth. *8* Jesus answered, I have told you that I am he: if therefore ye seek me, let these go their way: *9* That the saying might be fulfilled, which he spake, Of them which thou gavest me have I lost none. *10* Then Simon Peter having a sword drew it, and smote the high priest's servant, and cut off his right ear. The servant's name was Malchus. *11* Then said Jesus unto Peter, Put up thy sword into the sheath: the cup which my Father hath given me, shall I not drink it? *12* Then the band and the captain and officers of the Jews took Jesus, and bound him,

18వ అధ్యాయము

యేసు పట్టుకొనబడుట

(మత్తయి 26:47-56; మార్కు 14:43-50; లూకా 22:47-53)

యేసు ఈ మాటలు చెప్పిన తన శిష్యులతో కూడ కెద్రోను వాగు దాటి పోయెను. అక్కడ ఒక తోట యుండెను, దానిలోనికి ఆయన తన శిష్యులతో కూడ వెళ్లెను. 2 యేసు తన శిష్యులతో పలుమారు అక్కడికి వెళ్లుచుండువాడు గనుక, ఆయనను అప్పగించు యూదాకును ఆ స్థలము తెలిసియుండెను. 3 కావున యూదా - సైనికులను, ప్రధాన యాజకులు పరిసయ్యులు పంపిన బంట్రౌతులను వెంటబెట్టుకొని, దివిటీలతోను, దీపములతోను ఆయుధములతోను అక్కడికి వచ్చెను. 4 యేసు తనకు సంభవింప బోవునవన్నియు ఎరిగినవాడై వారి యొద్దకు వెళ్లి - "మీరెవని వెదకుచున్నారు" అని వారిని

అడిగెను. 5 వారు – నజరేయుడైన యేసునని ఆయనకు ఉత్తరమియ్యగా, యేసు – "ఆయనను
నేనే" అని వారితో చెప్పెను; ఆయనను అప్పగించిన యూదాయు వారి యొద్ద నిలిచుండెను.
6 ఆయన – "నేనే ఆయనను" అని వారితో చెప్పగా, వారు వెనుకకు తగ్గి నేల మీద పడిరి.
7 మరల ఆయన – "మీరు ఎవనిని వెదకుచున్నారు" అని వారిని అడిగెను. అందుకు వారు
– నజరేయుడైన యేసునని చెప్పగా, 8 యేసు వారితో – "నేనే ఆయనను" అని మీతో
చెప్పితిని గనుక మీరు నన్ను వెదకుచున్న యెడల వీరిని పోనియ్యడని చెప్పెను. 9 నీవు
నాకు అనుగ్రహించిన వారిలో ఒకనినైనను నేను పోగొట్టు కొనలేదని ఆయన చెప్పిన మాట
నెరవేరునట్లు ఈలాగు చెప్పెను. 10 సీమోను పేతురునొద్ద కత్తియుండినందున అతడు దాని
దూసి, ప్రధానయాజకుని దాసుని కొట్టి అతని కుడిచెవి తెగ నరికెను. 11 ఆ దాసునిపేరు
మల్కు. యేసు – కత్తి ఒరలో ఉంచుము, తండ్రి నాకు అనుగ్రహించిన గిన్నెలోనిది నేను
త్రాగకుందునా? అని పేతురుతో అనెను. 12 అంతట సైనికులును సహస్రాధిపతియు,
యూదుల బంట్రౌతులును యేసును పట్టుకొని ఆయనను బంధించి మొదట అన్నయొద్దకు
ఆయనను తీసికొనిపోయిరి.

Sin began in the garden of Eden, there the curse was pronounced, there the Redeemer was promised; and in a garden that promised Seed entered into conflict with the old serpent. Christ was buried also in a garden. Let us, when we walk in our gardens, take occasion from thence to mediate on Christ's sufferings in a garden. Our Lord Jesus, knowing all things that should come upon him, went forth and asked, Whom seek ye? When the people would have forced him to a crown, he withdrew, ch. 6:15, but when they came to force him to a cross, he offered himself; for he came into this world to suffer, and went to the other world to reign. He showed plainly what he could have done; when he struck them down he could have struck them dead, but he would not do so. It must have been the effect of Divine power, that the officers and soldiers let the disciples go away quietly, after the resistance which had been offered. Christ set us an example of meekness in sufferings, and a pattern of submission to God's will in every thing that concerns us. It is but a cup, a small matter. It is a cup that is given us; sufferings are gifts. It is given us by a Father, who has a father's authority, and does us no wrong; a father's affection, and means us no hurt. From the example of our Saviour we should learn how to receive our lighter afflictions, and to ask ourselves whether we ought to oppose our Father's will, or to distrust his love. We were bound with the cords of our iniquities, with the yoke of our transgressions. Christ, being made a sin-offering for us, to free us from those bonds, himself submitted to be bound for us. To his bonds we owe our liberty; thus the Son makes us free.

Christ before Annas and Caiaphas. (13-27) 13 And led him away
to Annas first; for he was father in law to Caiaphas, which was the
high priest that same year. *14* Now Caiaphas was he, which gave
counsel to the Jews, that it was expedient that one man should die for
the people. *15* And Simon Peter followed Jesus, and so did another
disciple: that disciple was known unto the high priest, and went in
with Jesus into the palace of the high priest. *16* But Peter stood at the
door without. Then went out that other disciple, which was known
unto the high priest, and spake unto her that kept the door, and brought

John

50

యోహాను సువార్త 18వ అధ్యాయము

in Peter. *17* Then saith the damsel that kept the door unto Peter, Art
not thou also one of this man's disciples? He saith, I am not. *18* And
the servants and officers stood there, who had made a fire of coals; for
it was cold: and they warmed themselves: and Peter stood with them,
and warmed himself. *19* The high priest then asked Jesus of his
disciples, and of his doctrine. *20* Jesus answered him, I spake openly
to the world; I ever taught in the synagogue, and in the temple, whither
the Jews always resort; and in secret have I said nothing. *21* Why
askest thou me? ask them which heard me, what I have said unto
them: behold, they know what I said. *22* And when he had thus spoken,
one of the officers which stood by struck Jesus with the palm of his
hand, saying, Answerest thou the high priest so? *23* Jesus answered
him, If I have spoken evil, bear witness of the evil: but if well, why
smitest thou me? *24* Now Annas had sent him bound unto Caiaphas
the high priest. *25* And Simon Peter stood and warmed himself. They
said therefore unto him, Art not thou also one of his disciples? He
denied it, and said, I am not. *26* One of the servants of the high priest,
being his kinsman whose ear Peter cut off, saith, Did not I see thee in
the garden with him? *27* Peter then denied again: and immediately
the cock crew. *Christ before Pilate. (28-40)* Then led they Jesus from
Caiaphas unto the hall of judgment: and it was early; and they
themselves went not into the judgment hall, lest they should be defiled;
but that they might eat the passover. *29* Pilate then went out unto
them, and said, What accusation bring ye against this man? *30* They
answered and said unto him, If he were not a malefactor, we would
not have delivered him up unto thee. *31* Then said Pilate unto them,
Take ye him, and judge him according to your law. The Jews therefore
said unto him, It is not lawful for us to put any man to death: *32* That
the saying of Jesus might be fulfilled, which he spake, signifying what
death he should die. *33* Then Pilate entered into the judgment hall
again, and called Jesus, and said unto him, Art thou the King of the
Jews? *34* Jesus answered him, Sayest thou this thing of thyself, or
did others tell it thee of me? *35* Pilate answered, Am I a Jew? Thine
own nation and the chief priests have delivered thee unto me: what
hast thou done? *36* Jesus answered, My kingdom is not of this world:
if my kingdom were of this world, then would my servants fight, that I
should not be delivered to the Jews: but now is my kingdom not from
hence. *37* Pilate therefore said unto him, Art thou a king then? Jesus
answered, Thou sayest that I am a king. To this end was I born, and
for this cause came I into the world, that I should bear witness unto
the truth. Every one that is of the truth heareth my voice. *38* Pilate
saith unto him, What is truth? And when he had said this, he went out
again unto the Jews, and saith unto them, I find in him no fault at all.
39 But ye have a custom, that I should release unto you one at the
passover: will ye therefore that I release unto you the King of the Jews?
40 Then cried they all again, saying, Not this man, but Barabbas. Now
Barabbas was a robber.

పేతురు బొంకుట

(మత్తయి 26:69–70; మార్కు 14:66–68; లూకా 22:58–62)

13 అతడు ఆ సంవత్సరము ప్రధానయాజకుడైన కయపకు మామ. 14 కయప –
ఒక మనుష్యుడు ప్రజల కొరకు చనిపోవుట ప్రయోజనకరమని యూదులకు ఆలోచన
చెప్పినవాడు. 15 సీమోను పేతురును మరియొక శిష్యుడును యేసు వెంబడి పోవుచుండిరి.
ఆ శిష్యుడు ప్రధానయాజకునికి నెళవైనవాడు గనుక అతడు ప్రధానయాజకుని యింటి
ముంగిటిలోనికి యేసుతో కూడ వెళ్లెను. 16 పేతురు ద్వారము నొద్ద బయట నిలుచుండెను
గనుక ప్రధాన యాజకునికి నెళవైన ఆ శిష్యుడు బయటికి వచ్చి ద్వారపాలకురాలితో మాటలాడి
పేతురును లోపలికి తోడుకొనిపోయెను. 17 ద్వారమునొద్ద కావలియున్న యొక చిన్నది
పేతురుతో – నీవును ఈ మనుష్యుని శిష్యులతో ఒకడవు కావా? అని చెప్పగా, అతడు –
కాననెను. 18 అప్పుడు చలివేయుచున్నందున దాసులను బంట్రౌతులును మంటవేసి
చలికాచుకొనుచు నిలుచుండగా పేతురును వారితో నిలువబడి చలి కాచుకొనుచుండెను.

ప్రధానయాజకుడు యేసును ప్రశ్నించుట

(మత్తయి 26:59–66; మార్కు 14:55–64; లూకా 22:66–71)

19 ప్రధానయాజకుడు ఆయన శిష్యులను గూర్చియు ఆయన బోధను గూర్చియు
యేసును అడుగగా, 20 యేసు – "నేను బాహాటముగా లోకము ఎదుట మాటలాడితిని;
యూదులందరు కూడివచ్చు సమాజమందిరములలోను దేవాలయములోను ఎల్లప్పుడును
బోధించితిని; రహస్యముగా నేనేమియు మాటలాడలేదు. 21 నీవు నన్ను అడుగనేల? నేను
వారికేమి బోధించినది విన్న వారిని అడుగుము; ఇదిగో నేను చెప్పినది వీరెరుగుదురు" అని
అతనితో అనెను. 22 ఆయన ఈ మాటలు చెప్పినప్పుడు దగ్గర నిలిచియున్న బంట్రౌతులలో
ఒకడు – ప్రధాన యాజకునికి ఈలాగు ఉత్తర మిచ్చుచున్నావా? అని చెప్పి యేసును
అరచేతులతో కొట్టెను. 23 అందుకు యేసు – "నేను కాని మాట ఆడిన యెడల ఆ కాని
మాట ఏదో చెప్పుము; మంచిమాట ఆడిన యెడల నన్నేల కొట్టుచున్నావు" అనెను. 24
అంతట అన్న, యేసును బంధింపబడియున్నట్టుగానే ప్రధానయాజకుడైన కయప యొద్దకు
పంపెను.

పేతురు మరియొకసారి బొంకుట

(మత్తయి 26:71–75; మార్కు 14:69–72; లూకా 22:58–62)

25 సీమోను పేతురు నిలువబడి చలి కాచుకొనుచుండగా వారతని చూచి – నీవును
ఆయన శిష్యులలో ఒకడవు కావా? అని చెప్పగా, అతడు – నేను కాను, నేనెరుగననెను. 26
పేతురు ఎవని చెవి తెగనరికెనో వాని బంధువును ప్రధాన యాజకుని దాసులలో ఒకడును
– నీవు తోటలో అతనితో కూడ ఉండగా నేను చూడలేదా? అని చెప్పినందుకు, 27 పేతురు
నేనెరుగనని మరియొకసారి చెప్పెను; వెంటనే కోడి కూసెను.

John

51

రోమా గవర్నరైన పిలాతు ముందు యేసు తీర్పు పొందుట

(మత్తయి 27:1–2; మార్కు 15:1620; లూకా 23:16–25)

28 వారు కయప యొద్ద నుండి అధికార మందిరమునకు యేసును తీసికొనిపోయిరి.
అప్పుడు ఉదయమాయెను గనుక వారు మైలపడకుండ పస్కాను భుజింపవలెనని అధికార
మందిరములోనికి వెళ్లలేదు. 29 కావున పిలాతు బయట ఉన్నవారియొద్దకు వచ్చి – ఈ
మనుష్యుని మీద మీరు ఏ నేరము మోపుచున్నారనెను. 30 అందుకు వారు – వీడు దుర్మార్గుడు
కానియెడల వీనిని నీకు అప్పగించియుండమని అతనితో చెప్పిరి. 31 పిలాతు – మీరతని
తీసికొనిపోయి మీ ధర్మశాస్త్రముచొప్పున అతనికి తీర్పు తీర్చుడనగా, 32 యూదులు –
ఎవనికిని మరణశిక్ష విధించుటకు మాకు అధికారములేదని అతనితో చెప్పిరి. అందువలన
యేసు తాను ఎట్టి మరణము పొందుబోవునో దానిని సూచించి చెప్పిన మాట నెరవేరెను.
33 పిలాతు తిరిగి అధికారమందిరములో ప్రవేశించి యేసును పిలిపించి – యూదుల
రాజవు నీవేనా? అని ఆయన నడుగగా, 34 యేసు – నీ అంతట నీవే ఈ మాట
అనుచున్నావా? లేక ఇతరులు నీతో నన్ను గూర్చి ఇది చెప్పిరా? అని అడిగెను. 35 అందుకు
పిలాతు – నేను యూదుడనా ఏమి? నీ స్వజనమును ప్రధాన యాజకులును నిన్ను నాకు
అప్పగించిరి గదా?; నీవేమి చేసితివని అడుగగా, 36 యేసు – "నా రాజ్యము
ఇహసంబంధమైనదికాదు. నా రాజ్యము ఈ లోక సబంధమైనదైతే నేను యూదులకు
అప్పగింపబడకుండునట్లు నా సేవకులు పోరాడుదురు గాని నా రాజ్యము ఇహసంబంధమైనది
కాదు" అనెను. 37 అందుకు పిలాతు – నీవు రాజువా? అని ఆయనను అడుగగా, యేసు
– "నీవన్నట్టు నేను రాజునే; సత్యమును గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుటకు నేను పుట్టితిని; ఇందు
నిమిత్తమే ఈ లోకమునకు వచ్చితిని? సత్యసంబంధియైన ప్రతివాడును నా మాట వినును"
అనెను. 38 అందుకు పిలాతు – సత్యమనగా ఏమిటి? అని ఆయనతో చెప్పెను. అతడు ఈ
మాట చెప్పి బయటనున్న యూదుల యొద్దకు తిరిగి వెళ్లి – అతనియందు ఏ దోషమును
నాకు కనబడలేదు.

బరబ్బను విడుదల చేయుమని కేకలు

39 అయినను పస్కాపండుగలో నేనొకని మీకు విడుదల చేయు వాడుక కలదు గదా;
నేను యూదుల రాజును విడుదల చేయుట మీ కిష్టమా? అని వారి నడిగెను. 40 అయితే వారు
– వీనిని వద్దు, బరబ్బను విడుదల చేయుమని కేకలువేసిరి. ఈ బరబ్బ బందిపోటు దొంగ.

It was unjust to put one to death who had done so much good, therefore the Jews were willing to save themselves from reproach. Many fear the scandal of an ill thing, more than the sin of it. Christ had said he should be delivered to the Gentiles, and they should put him to death; hereby that saying was fulfilled. He had said that he should be crucified, lifted up. If the Jews had judged him by their law, he had been stoned; crucifying never was used among the Jews. It is determined concerning us, though not discovered to us, what death we shall die: this should free us from disquiet about that matter. Lord, what, when, and how, thou hast appointed. Art thou the King of the Jews? that King of the Jews who has been so long expected? Messiah the

Prince; art thou he? Dost thou call thyself so, and wouldest thou be thought so? Christ answered this question with another; not for evasion, but that Pilate might consider what he did. He never took upon him any earthly power, never were any traitorous principles or practices laid to him. Christ gave an account of the nature of his kingdom. Its nature is not worldly; it is a kingdom within men, set up in their hearts and consciences; its riches spiritual, its power spiritual, and it glory within. Its supports are not worldly; its weapons are spiritual; it needed not, nor used, force to maintain and advance it, nor opposed any kingdom but that of sin and Satan. Its object and design are not worldly. When Christ said, I am the Truth, he said, in effect, I am a King. He conquers by the convincing evidence of truth; he rules by the commanding power of truth. The subjects of this kingdom are those that are of the truth. Pilate put a good question, he said, What is truth? When we search the Scriptures, and attend the ministry of the word, it must be with this inquiry, What is truth? and with this prayer, Lead me in thy truth; into all truth. But many put this question, who have not patience to preserve in their search after truth; or not humility enough to receive it. By this solemn declaration of Christ's innocence, it appears, that though the Lord Jesus was treated as the worst of evil-doers, he never deserved such treatment. But it unfolds the design of his death; that he died as a Sacrifice for our sins. Pilate was willing to please all sides; and was governed more by worldly wisdom than by the rules of justice. Sin is a robber, yet is foolishly chosen by many rather than Christ, who would truly enrich us. Let us endeavour to make our accusers ashamed as Christ did; and let us beware of crucifying Christ afresh.

JOHN 19

Christ condemned and crucified. (1-18) Then Pilate therefore took Jesus, and scourged him. *2* And the soldiers platted a crown of thorns, and put it on his head, and they put on him a purple robe, *3* And said, Hail, King of the Jews! and they smote him with their hands. *4* Pilate therefore went forth again, and saith unto them, Behold, I bring him forth to you, that ye may know that I find no fault in him. *5* Then came Jesus forth, wearing the crown of thorns, and the purple robe. And Pilate saith unto them, Behold the man! *6* When the chief priests therefore and officers saw him, they cried out, saying, Crucify him, crucify him. Pilate saith unto them, Take ye him, and crucify him: for I find no fault in him. *7* The Jews answered him, We have a law, and by our law he ought to die, because he made himself the Son of God. *8* When Pilate therefore heard that saying, he was the more afraid; *9* And went again into the judgment hall, and saith unto Jesus, Whence art thou? But Jesus gave him no answer. *10* Then saith Pilate unto him, Speakest thou not unto me? knowest thou not that I have power to crucify thee, and have power to release thee? *11* Jesus answered, Thou couldest have no power at all against me, except it were given thee from above: therefore he that delivered me unto thee hath the greater sin. *12* And from thenceforth Pilate sought to release him: but the Jews cried out, saying, If thou let this man go, thou art not Caesar's friend: whosoever maketh himself a king speaketh against Caesar.

13 When Pilate therefore heard that saying, he brought Jesus forth, and sat down in the judgment seat in a place that is called the Pavement, but in the Hebrew, Gabbatha. *14* And it was the preparation of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King! *15* But they cried out, Away with him, away with him, crucify him. Pilate saith unto them, Shall I crucify your King? The chief priests answered, We have no king but Caesar. *16* Then delivered he him therefore unto them to be crucified. And they took Jesus, and led him away. *17* And he bearing his cross went forth into a place called the place of a skull, which is called in the Hebrew Golgotha: *18* Where they crucified him, and two other with him, on either side one, and Jesus in the midst.

19వ అధ్యాయము

పిలాతు యూదులకు లొంగిపోవుట

అప్పుడు పిలాతు యేసును పట్టుకొని ఆయనను కొరడాలతో కొట్టించెను. 2 సైనికులు ముండ్లతో కిరీటమును అల్లి ఆయన తల మీద పెట్టి, 3 ఊదారంగు వస్త్రము ఆయనకు తొడిగించి, ఆయన యొద్దకు వచ్చి – యూదుల రాజా, శుభమని చెప్పి ఆయనను అరచేతులతో కొట్టిరి. 4 పిలాతు మరల వెలుపలికి వచ్చి – ఇదిగో ఈయనయందు ఏ దోషమును నాకు కనబడలేదని మీకు తెలియునట్లు ఈయనను మీ యొద్దకు వెలుపలికి తీసుకొని వచ్చుచున్నానని వారితో అనెను. 5 ఆ ముండ్ల కిరీటమును ఊదారంగు వస్త్రమును ధరించినవాడై, యేసు వెలులికి రాగా, పిలాతు – ఇదిగో ఈ మనుష్యుడు అని వారితో చెప్పెను. 6 ప్రధానయాజకులును బంట్రౌతులును ఆయనను చూచి – సిలువవేయుము సిలువవేయుము అని కేకలు వేయగా, పిలాతు – ఆయనయందు ఏ దోషమును నాకు కనబడలేదు గనుక మీరే ఆయనను తీసికొనిపోయి సిలువ వేయుడని వారితో చెప్పెను. 7 అందుకు యూదులు – మాకొక నియమము కలదు; తాను దేవుని కుమారుడనని ఇతడు చెప్పుకొనెను గనుక ఆ నియమముచొప్పున ఇతడు చావవలెనని అతనితో చెప్పిరి. 8 పిలాతు ఆ మాట విని మరి ఎక్కువగా భయపడి, తిరిగి అధికార మందిరములో ప్రవేశించి, 9 – నీవెక్కడనుండి వచ్చితివని యేసును అడిగెను; అయితే యేసు అతనికి ఏ ఉత్తరము ఇయ్యలేదు, 10 గనుక పిలాతు – నాతో మాటలాడవా? నిన్ను విడుదల చేయుటకు నాకు అధికారము కలదనియు, నిన్ను సిలువవేయుటకు నాకు అధికారము కలదనియు నీవెరుగవా? అని ఆయనతో అనెను. 11 అందుకు యేసు – "పైనుండి నీకు ఇయ్యబడి యుంటెనే తప్ప నా మీద నీకు ఏ అధికారమును ఉండదు; అందుచేత నన్ను నీకు అప్పగించినవానికి ఎక్కువ పాపము కలదు" అనెను. 12 ఈ మాటనుబట్టి పిలాతు ఆయనను విడుదల చేయుటకు యత్నము చేసెను గాని, యూదులు – నీవు ఇతని విడుదలచేసితివా కైసరునకు స్నేహితుడవు కావు; తాను రాజునని చెప్పుకొను ప్రతివాడును కైసరునకు విరోధముగా మాటలాడుచున్నవాడే అని కేకలు వేసిరి. 13 పిలాతు ఈ మాటలు విని, యేసును బయటికి తీసికొనివచ్చి, రాళ్లు పరచిన స్థలమందు న్యాయపీఠముమీద కూర్చుండెను. హెబ్రీ భాషలో ఆ స్థలమునకు గబ్బతా

అని పేరు. 14 ఆ దినము పస్కాను సిద్ధపరచు దినము; అప్పుడు ఉదయము ఆరు గంటలు
కావచ్చెను. అతడు – ఇదిగో మీ రాజు అని యూదులతో చెప్పగా, 15 అందుకు వారు –
ఇతనిని సంహరించుము, సంహరించుము, సిలువవేయుము అని కేకలు వేసిరి, పిలాతు –
మీ రాజును సిలువవేయుదునా? అని వారిని అడుగగా, ప్రధానయాజకులు – కైసరు తప్ప
మాకు వేరొక రాజు లేడనిరి. 16 అప్పుడు సిలువ వేయబడుటకై అతడాయనను వారికి
అప్పగించెను. 17 వారు యేసును తీసికొనిపోయిరి. ఆయన తన సిలువ మోసికొని
కపాలస్థలమును చోటికి వెళ్లెను. హెబ్రీ భాషలో దానికి గొల్గొతా అని పేరు. 18 అక్కడ ఈ
వైపున ఒకనిని ఆ వైపున ఒకనిని మధ్యను యేసును ఉంచి ఆయనతో కూడ ఇద్దరిని
సిలువవేసిరి.

Little did Pilate think with what holy regard these sufferings of Christ would, in after-ages, be thought upon and spoken of by the best and greatest of men. Our Lord Jesus came forth, willing to be exposed to their scorn. It is good for every one with faith, to behold Christ Jesus in his sufferings. Behold him, and love him; be still looking unto Jesus. Did their hatred sharpen their endeavours against him? and shall not our love for him quicken our endeavours for him and his kingdom? Pilate seems to have thought that Jesus might be some person above the common order. Even natural conscience makes men afraid of being found fighting against God. As our Lord suffered for the sins both of Jews and Gentiles, it was a special part of the counsel of Divine Wisdom, that the Jews should first purpose his death, and the Gentiles carry that purpose into effect. Had not Christ been thus rejected of men, we had been for ever rejected of God. Now was the Son of man delivered into the hands of wicked and unreasonable men. He was led forth for us, that we might escape. He was nailed to the cross, as a Sacrifice bound to the altar. The Scripture was fulfilled; he did not die at the altar among the sacrifices, but among criminals sacrificed to public justice. And now let us pause, and with faith look upon Jesus. Was ever sorrow like unto his sorrow? See him bleeding, see him dying, see him and love him! love him, and live to him!

Christ on the cross. (19-30) His side pierced. (31-37) And Pilate
wrote a title, and put it on the cross. And the writing was, JESUS OF
NAZARETH THE KING OF THE JEWS. *20* This title then read many of
the Jews: for the place where Jesus was crucified was nigh to the city:
and it was written in Hebrew, and Greek, and Latin. *21* Then said the
chief priests of the Jews to Pilate, Write not, The King of the Jews; but
that he said, I am King of the Jews. *22* Pilate answered, What I have
written I have written. *23* Then the soldiers, when they had crucified
Jesus, took his garments, and made four parts, to every soldier a
part; and also his coat: now the coat was without seam, woven from
the top throughout. *24* They said therefore among themselves, Let us
not rend it, but cast lots for it, whose it shall be: that the scripture
might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them,
and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers
did. *25* Now there stood by the cross of Jesus his mother, and his
mother's sister, Mary the wife of Cleophas, and Mary Magdalene.

యోహాను సువార్త 19వ అధ్యాయము

26 When Jesus therefore saw his mother, and the disciple standing
by, whom he loved, he saith unto his mother, Woman, behold thy son!
27 Then saith he to the disciple, Behold thy mother! And from that
hour that disciple took her unto his own home. *28* After this, Jesus
knowing that all things were now accomplished, that the scripture
might be fulfilled, saith, I thirst. *29* Now there was set a vessel full of
vinegar: and they filled a spunge with vinegar, and put it upon hyssop,
and put it to his mouth. *30* When Jesus therefore had received the
vinegar, he said, It is finished: and he bowed his head, and gave up
the ghost. The Jews therefore, because it was the preparation, that
the bodies should not remain upon the cross on the sabbath day, (for
that sabbath day was an high day,) besought Pilate that their legs
might be broken, and that they might be taken away. *32* Then came
the soldiers, and brake the legs of the first, and of the other which was
crucified with him. *33* But when they came to Jesus, and saw that he
was dead already, they brake not his legs: *34* But one of the soldiers
with a spear pierced his side, and forthwith came there out blood and
water. *35* And he that saw it bare record, and his record is true: and
he knoweth that he saith true, that ye might believe. *36* For these
things were done, that the scripture should be fulfilled, A bone of him
shall not be broken. *37* And again another scripture saith, They shall
look on him whom they pierced.

యేసు సిలువ వేయబడుట

(మత్తయి 27:32–44; మార్కు 15:21–32; లూకా 23:26–43)

19 మరియు పిలాతు – 'యూదులరాజైన నజరేయుడగు యేసు' అను పైవిలాసము
వ్రాయించి సిలువ మీద పెట్టించెను. 20 యేసు సిలువవేయబడిన స్థలము పట్టణమునకు
సమీపమై యుండెను, అది హెబ్రీ, గ్రీకు, రోమా భాషలలో వ్రాయబడెను గనుక యూదులలో
అనేకులు దానిని చదివిరి. 21 నేను యూదుల రాజునని వాడు చెప్పినట్టు వ్రాయుము గాని
– యూదుల రాజు అని వ్రాయవద్దని యూదుల ప్రధాన యాజకులు పిలాతుతో చెప్పగా,
22 పిలాతు – నేను వ్రాసిన దేమో వ్రాసితిననెను. 23 సైనికులు యేసును సిలువవేసిన
తరువాత ఆయన వస్త్రములు తీసికొని, యొక్కొక్క సైనికునికి ఒక్కొక భాగము వచ్చునట్లు
వాటిని నాలుగు భాగములు చేసిరి. ఆయన అంగీని కూడ తీసికొని, ఆ అంగీ కుట్టులేక
పైనుండి యావత్తు నేయబడినది గనుక 24 వారు – దానిని చింపక అది ఎవనికి వచ్చునో
అని దాని కోసరము చీట్లు వేయుదమని యొకరితో ఒకరు చెప్పుకొనిరి. కీర్తనలు 22:18లో
"నా వస్త్రములు వారు పంచుకొనుచున్నారు, నా అంగీ కొరకు చీట్లు వేయుచున్నారు" అను
లేఖనము నెరవేరు నట్లు ఇది జరిగెను; ఇందుకే సైనికులు ఈలాగు చేసిరి. 25 ఆయన
తల్లియు, ఆయన తల్లి సహోదరియు, క్లోపా భార్యయైన మరియయు, మగ్దలేనే మరియయు
యేసు సిలువయొద్ద నిలుచుండిరి. 26 యేసు తన తల్లియు తాను ప్రేమించిన శిష్యుడును
దగ్గర నిలుచుండుట చూచి – "అమ్మా, ఇదిగో నీ కుమారుడు" అని తన తల్లితో చెప్పెను.
27 తరువాత శిష్యుని చూచి – "ఇదిగో నీ తల్లి" అని చెప్పెను. ఆ ఘడియ నుండి ఆ
శిష్యుడు ఆమెను తన యింట చేర్చుకొనెను.

యేసు మరణము

(మత్తయి 27:45–56; మార్కు 15:33–41; లూకా 23:44–49)

28 అటుతరువాత సమస్తమును అప్పటికి సమాప్తమైనదని యేసు ఎరిగి, లేఖనము
నెరవేరునట్లు – నేను దప్పిగొనుచున్నాననెను. 29 చిరకతో నిండియున్న యొక పాత్ర అక్కడ
పెట్టియుండెను గనుక వారు ఒక స్పంజీ చిరకతో నింపి, హిస్సోపు పుడకకు తగిలించి
ఆయన నోటికి అందించిరి. 30 యేసు ఆ చిరక పుచ్చుకొని – సమాప్తమైనదని చెప్పి తల
వంచి ఆత్మను అప్పగించెను.

ఈటెతో యేసు పొడవబడుట

31 ఆ దినము సిద్ధపరచుదినము; మరుసటి విశ్రాంతి దినము మహాదినము గనుక
ఆ దేహములు విశ్రాంతి దినమున సిలువ మీద ఉండకుండునట్లు, వారి కాళ్లు విరుగగొట్టించి
వారిని తీసివేయించుమని యూదులు పిలాతును అడిగిరి. 32 కాబట్టి సైనికులు వచ్చి
ఆయనతో కూడ సిలువేయబడిన మొదటి వాని కాళ్లను రెండవవాని కాళ్లను విరుగగొట్టిరి.
33 వారు యేసు నొద్దకు వచ్చి, అంతకుముందే ఆయన మృతిపొందియుండుట చూచి
ఆయన కాళ్లు విరుగగొట్టలేదు గాని, 34 సైనికులలో ఒకడు ఈటెతో ఆయన ప్రక్కను
పొడిచెను, వెంటనే రక్తమును నీళ్లును కారెను. 35 ఇది చూచినవాడు సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాడు;
అతని సాక్ష్యము సత్యమే. మీరు నమ్మునట్లు అతడు సత్యము చెప్పుచున్నాడని ఆయన ఎరుగును.
36 కీర్తనలు 34:20లో వ్రాయబడినట్లు “ఆయన వాని యెముకలన్నిటిని కాపాడును, వాటి
ఒకటైనను విరిగిపోదు” అను లేఖనము నెరవేరునట్లు ఇవి జరిగెను. 37 మరియు కీర్తనలు
22:16,17లో “వారు నా చేతులను నా పాదములను పొడిచియున్నారు నా ఎముకలన్నియు
నేను లెక్కింపగలను, వారు నిదానించుచు నన్ను తేరి చూచుచున్నారు” అనగా తాము పొడిచిన
వాని తట్టు చూతురు అని మరియొక లేఖనము చెప్పుచున్నది.

Here are some remarkable circumstances of Jesus' death, more fully related than before. Pilate would not gratify the chief priests by allowing the writing to be altered; which was doubtless owing to a secret power of God upon his heart, that this statement of our Lord's character and authority might continue. Many things done by the Roman soldiers were fulfilments of the prophecies of the Old Testament. All things therein written shall be fulfilled. Christ tenderly provided for his mother at his death. Sometimes, when God removes one comfort from us, he raises up another for us, where we looked not for it. Christ's example teaches all men to honour their parents in life and death; to provide for their wants, and to promote their comfort by every means in their power. Especially observe the dying word wherewith Jesus breathed out his soul. It is finished; that is, the counsels of the Father concerning his sufferings were now fulfilled. It is finished; all the types and prophecies of the Old Testament, which pointed at the sufferings of the Messiah, were accomplished. It is finished; the ceremonial law is abolished; the substance is now come, and all the shadows are done away. It is finished; an end is made of transgression by bringing in

John

54

an everlasting righteousness. His sufferings were now finished, both those of his soul, and those of his body. It is finished; the work of man's redemption and salvation is now completed. His life was not taken from him by force, but freely given up. A trial was made whether Jesus was dead. He died in less time than persons crucified commonly did. It showed that he had laid down his life of himself. The spear broke up the very fountains of life; no human body could survive such a wound. But its being so solemnly attested, shows there was something peculiar in it. The blood and water that flowed out, signified those two great benefits which all believers partake of through Christ, justification and sanctification; blood for atonement, water for purification. They both flow from the pierced side of our Redeemer. To Christ crucified we owe merit for our justification, and Spirit and grace for our sanctification. Let this silence the fears of weak Christians, and encourage their hopes; there came both water and blood out of Jesus' pierced side, both to justify and sanctify them. The Scripture was fulfilled, in Pilate's not allowing his legs to be broken, Ps 34:20. There was a type of this in the paschal lamb, Ex 12:46. May we ever look to Him, whom, by our sins, we have ignorantly and heedlessly pierced, nay, sometimes against convictions and mercies; and who shed from his wounded side both water and blood, that we might be justified and sanctified in his name.

The burial of Jesus. (38-42) And after this Joseph of Arimathaea,
being a disciple of Jesus, but secretly for fear of the Jews, besought
Pilate that he might take away the body of Jesus: and Pilate gave him
leave. He came therefore, and took the body of Jesus. *39* And there
came also Nicodemus, which at the first came to Jesus by night, and
brought a mixture of myrrh and aloes, about an hundred pound weight.
40 Then took they the body of Jesus, and wound it in linen clothes
with the spices, as the manner of the Jews is to bury. *41* Now in the
place where he was crucified there was a garden; and in the garden a
new sepulchre, wherein was never man yet laid. *42* There laid they
Jesus therefore because of the Jews' preparation day; for the sepulchre
was nigh at hand.

భూస్థాపన

(మత్తయి 27:57–61; మార్కు 15:42–47; లూకా 23:50–56)

38 అటు తరువాత, యూదుల భయమువలన రహస్యముగా యేసు శిష్యుడైన
అరిమతయియ యోసేపు, తాను యేసు దేహమును తీసికొనిపోవుటకు పిలాతునొద్ద
సెలవడిగెను; పిలాతు సెలవిచ్చెను. గనుక అతడు వచ్చి యేసు దేహమును తీసుకొని పోయెను.
39 మొదట రాత్రి వేళ ఆయన యొద్దకు వచ్చిన నీకొదేము కూడ బోళముతో కలిపిన అగరు
రమారమి నూట ఏబది సేర్ల యెత్తు తెచ్చెను. 40 అంతట వారు యేసు దేహమును ఎత్తికొని
వచ్చి, యూదులు పాతిపెట్టు మర్యాద చొప్పున ఆ సుగంధద్రవ్యములు దానికి పూసి నారబట్టలు
చుట్టిరి. 41 ఆయనను సిలువవేసిన స్థలములో ఒక తోట యుండెను; ఆ తోటలో ఎవడును
ఎప్పుడును ఉంచబడని క్రొత్త సమాధియొకటి యుండెను. 42 ఆ సమాధి సమీపములో
ఉండెను గనుక ఆ దినము యూదులు సిద్ధపరచు దినమైనందున వారు అందులో యేసును
పెట్టిరి.

Joseph of Arimathea was a disciple of Christ in secret. Disciples should openly own themselves; yet some, who in lesser trials have been fearful, in greater have been courageous. When God has work to do, he can find out such as are proper to do it. The embalming was done by Nicodemus, a secret friend to Christ, though not his constant follower. That grace which at first is like a bruised reed, may afterward resemble a strong cedar. Hereby these two rich men showed the value they had for Christ's person and doctrine, and that it was not lessened by the reproach of the cross. We must do our duty as the present day and opportunity are, and leave it to God to fulfil his promises in his own way and his own time. The grave of Jesus was appointed with the wicked, as was the case of those who suffered as criminals; but he was with the rich in his death, as prophesied, isaiah 53:9 ; these two circumstances it was very unlikely should ever be united in the same person. He was buried in a new sepulchre; therefore it could not be said that it was not he, but some other that rose. We also are here taught not to be particular as to the place of our burial. He was buried in the sepulchre next at hand. Here is the Sun of Righteousness set for a while, to rise again in greater glory, and then to set no more.

JOHN 20

The sepulchre found to be empty. (1-10) The first day of the week
cometh Mary Magdalene early, when it was yet dark, unto the
sepulchre, and seeth the stone taken away from the sepulchre. *2* Then
she runneth, and cometh to Simon Peter, and to the other disciple,
whom Jesus loved, and saith unto them, They have taken away the
Lord out of the sepulchre, and we know not where they have laid him.
3 Peter therefore went forth, and that other disciple, and came to the
sepulchre. *4* So they ran both together: and the other disciple did
outrun Peter, and came first to the sepulchre. *5* And he stooping down,
and looking in, saw the linen clothes lying; yet went he not in. *6* Then
cometh Simon Peter following him, and went into the sepulchre, and
seeth the linen clothes lie, *7* And the napkin, that was about his head,
not lying with the linen clothes, but wrapped together in a place by
itself. *8* Then went in also that other disciple, which came first to the
sepulchre, and he saw, and believed. *9* For as yet they knew not the
scripture, that he must rise again from the dead. *10* Then the disciples
went away again unto their own home.

20వ అధ్యాయము

ఖాళీ సమాధి

(మత్తయి 28:1-10; మార్కు 16:1-8; లూకా 24:1-12)

ఆదివారమున ఇంకను చీకటిగా ఉన్నప్పుడు మగ్గలేనే మరియ పెందలకడ
సమాధియొద్దకు వచ్చి, సమాధి మీద ఉండిన రాయి తీయబడియుండుట చూచెను,2 గనుక
ఆమె పరుగెత్తికొని సీమోను పేతురు నొద్దకును యేసు ప్రేమించిన ఆ మరియొక శిష్యునియొద్దకు
వచ్చి - ప్రభువును సమాధిలోనుండి యెత్తికొనిపోయిరి, ఆయనను ఎక్కడ ఉంచిరో ఎరుగమని
చెప్పెను. 3 కాబట్టి పేతురును ఆ శిష్యుడును బయలుదేరి సమాధి యొద్దకు వచ్చిరి.

John

55

4 వారిద్దరును కూడ పరుగెత్తుచుండగా, ఆ శిష్యుడు పేతురుకంటె త్వరగా పరుగెత్తి ముందుగా
సమాధియొద్దకు వచ్చి, 5 వంగి నారబట్టలు పడియుండుట చూచెను గాని అతడు సమాధిలో
ప్రవేశింపలేదు. 6 అంతట సీమోను పేతురు అతని వెంబడి వచ్చి సమాధిలో ప్రవేశించి,
7 నారబట్టలు పడియుండుటయు, ఆయన తల రుమాలు నారబట్టల యొద్ద ఉండక వేరుగా
ఒకచోట చుట్టిపెట్టియుండుటయు చూచెను. 8 అప్పుడు మొదట సమాధియొద్దకు వచ్చిన
ఆ శిష్యుడు లోపలికి పోయి చూచి నమ్మెను. 9 ఆయన మృతులలోనుండి లేచుట అగత్యమను
లేఖనము వారింకను గ్రహింపరైరి. 10 అంతట ఆ శిష్యులు తిరిగి తమ వారియొద్దకు
వెళ్లిపోయిరి.

If Christ gave his life a ransom, and had not taken it again, it would not have appeared that his giving it was accepted as satisfaction. It was a great trial to Mary, that the body was gone. Weak believers often make that the matter of complaint, which is really just ground of hope, and matter of joy. It is well when those more honoured than others with the privileges of disciples, are more active than others in the duty of disciples; more willing to take pains, and run hazards, in a good work. We must do our best, and neither envy those who can do better, nor despise those who do as well as they can, though they come behind. The disciple whom Jesus loved in a special manner, and who therefore in a special manner loved Jesus, was foremost. The love of Christ will make us to abound in every duty more than any thing else. He that was behind was Peter, who had denied Christ. A sense of guilt hinders us in the service of God. As yet the disciples knew not the Scripture; they Christ must rise again from the dead.

Christ appears to Mary. (11-18) But Mary stood without at the
sepulchre weeping: and as she wept, she stooped down, and looked
into the sepulchre, *12* And seeth two angels in white sitting, the one at
the head, and the other at the feet, where the body of Jesus had lain.
13 And they say unto her, Woman, why weepest thou? She saith unto
them, Because they have taken away my Lord, and I know not where
they have laid him. *14* And when she had thus said, she turned herself
back, and saw Jesus standing, and knew not that it was Jesus.
15 Jesus saith unto her, Woman, why weepest thou? whom seekest
thou? She, supposing him to be the gardener, saith unto him, Sir, if
thou have borne him hence, tell me where thou hast laid him, and I
will take him away. *16* Jesus saith unto her, Mary. She turned herself,
and saith unto him, Rabboni; which is to say, Master. *17* Jesus saith
unto her, Touch me not; for I am not yet ascended to my Father: but
go to my brethren, and say unto them, I ascend unto my Father, and
your Father; and to my God, and your God. *18* Mary Magdalene came
and told the disciples that she had seen the Lord, and that he had
spoken these things unto her.

యేసు మరియకు కనబడుట

(మార్కు 16:9-11)

11 అయితే మరియ సమాధి బయట నిలిచి ఏడ్చుచుండెను. ఆమె ఏడ్చుచు
సమాధిలోనికి ఒంగి చూడగా, 12 తెల్లని వస్త్రములు ధరించిన యిద్దరు దేవదూతలు యేసు
దేహము ఉంచబడిన స్థలములో తలవైపున ఒకడును, కాళ్లవైపున మరియొకడును కూర్చుండుట

కనబడెను. 13 వారు – అమ్మా, ఎందుకు ఏడ్చుచున్నావని ఆమెను అడుగగా, ఆమె – నా
ప్రభువును ఎవరో ఎత్తికొనిపోయిరి; ఆయనను ఎక్కడ ఉంచిరో నాకు తెలియలేదని చెప్పెను.
14 ఆమె ఈ మాట వెనుకకు తిరిగి, యేసు నిలిచియుండుట జూచెను గాని ఆయన యేసు
అని గుర్తు పట్టలేదు. 15 యేసు – అమ్మా, ఎందుకు ఏడ్చుచున్నావు? ఎవనిని వెదకుచున్నావు?
అని ఆమెనడుగగా, ఆమె ఆయన తోటమాలి అనుకొని – అయ్యా, నీవు ఆయనను మోసికొని
పోయినయెడల ఆయనను ఎక్కడ ఉంచితివో నాతో చెప్పుము, నేను ఆయనను ఎత్తికొని
పోదునని చెప్పెను. 16 యేసు ఆమెను చూచి – మరియా అని పిలిచెను. ఆమె ఆయనవైపు
తిరిగి హెబ్రీ భాషలో – రబ్బూనీ అని పిలిచెను. ఆ మాటకు బోధకుడని అర్థము. 17 యేసు
ఆమెతో నేను ఇంకను తండ్రి యొద్దకు ఎక్కి పోలేదు గనుక నన్ను ముట్ట కొనవద్దు; అయితే
నా సహోదరుల యొద్దకు వెళ్లి– నా తండ్రియు మీ తండ్రియు నా దేవుడును మీ దేవుడునైన
వాని యొద్దకు ఎక్కి పోవుచున్నానని వారితో చెప్పుమనెను. 18 మగ్దలేనే మరియ వచ్చి –
నేను ప్రభువును చూచితిని, ఆయన నాతో ఈ మాటలు చెప్పెనని శిష్యులకు తెలియజేసెను.

We are likely to seek and find, when we seek with affection, and seek in tears. But many believers complain of the clouds and darkness they are under, which are methods of grace for humbling their souls, mortifying their sins, and endearing Christ to them. A sight of angels and their smiles, will not suffice, without a sight of Jesus, and God's smiles in him. None know, but those who have tasted it, the sorrows of a deserted soul, which has had comfortable evidences of the love of God in Christ, and hopes of heaven, but has now lost them, and walks in darkness; such a wounded spirit who can bear? Christ, in manifesting himself to those that seek him, often outdoes their expectations. See how Mary's heart was in earnest to find Jesus. Christ's way of making himself known to his people is by his word; his word applied to their souls, speaking to them in particular. It might be read, Is it my Master? See with what pleasure those who love Jesus speak of his authority over them. He forbids her to expect that his bodily presence look further, than the present state of things. Observe the relation to God, from union with Christ. We, partaking of a Divine nature, Christ's Father is our Father; and he, partaking of the human nature, our God is his God. Christ's ascension into heaven, there to plead for us, is likewise an unspeakable comfort. Let them not think this earth is to be their home and rest; their eye and aim, and earnest desires, must be upon another world, and this ever upon their hearts, I ascend, therefore I must seek the things which are above. And let those who know the word of Christ, endeavour that others should get good from their knowledge.

He appears to the disciples. (19-25) Then the same day at evening,
being the first day of the week, when the doors were shut where the
disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood
in the midst, and saith unto them, Peace be unto you. *20* And when
he had so said, he shewed unto them his hands and his side. Then
were the disciples glad, when they saw the Lord. *21* Then said Jesus
to them again, Peace be unto you: as my Father hath sent me, even so
send I you. *22* And when he had said this, he breathed on them, and
saith unto them, Receive ye the Holy Ghost: *23* Whose soever sins ye
remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain,
they are retained. *24* But Thomas, one of the twelve, called Didymus,

was not with them when Jesus came. *25* The other disciples therefore
said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except
I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into
the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not
believe

యేసు శిష్యులకు కనబడుట

(మత్తయి 28:16-20; మార్కు 16:14-18; లూకా 24:36-49)

19 ఆదివారము సాయంకాలమున శిష్యులు యూదులకు భయపడి, తాము
కూడియున్న ఇంటి తలుపులు మూసి కొనియుండగా యేసు వచ్చి మధ్యను నిలిచి – మీకు
సమాధానము కలుగునుగాక అని వారితో చెప్పెను. 20 ఆయన ఆలాగు చెప్పి వారికి తన
చేతులను ప్రక్కను చూపగా శిష్యులు ప్రభువును చూచి సంతోషించిరి. 21 అప్పుడు యేసు
– మీకు సమాధానము కలుగునుగాక; తండ్రి నన్ను పంపిన ప్రకారము నేనును మిమ్మును
పంపుచున్నానని వారితో చెప్పెను. 22 ఆయన ఈ మాట చెప్పి వారి మీద ఊది –
పరిశుద్ధాత్మను పొందుడి. 23 మీరు ఎవరి పాపములు క్షమింతురో అవి వారికి క్షమింపబడును;
ఎవరి పాపములు మీరు నిలిచియుండ నిత్తురో అవి నిలిచియుండునని వారితో చెప్పెను.

This was the first day of the week, and this day is afterwards often mentioned by the sacred writers; for it was evidently set apart as the Christian sabbath, in remembrance of Christ's resurrection. The disciples had shut the doors for fear of the Jews; and when they had no such expectation, Jesus himself came and stood in the midst of them, having miraculously, though silently, opened the doors. It is a comfort to Christ's disciples, when their assemblies can only be held in private, that no doors can shut out Christ's presence. When He manifests his love to believers by the comforts of his Spirit, he assures them that because he lives, they shall live also. A sight of Christ will gladden the heart of a disciple at any time; and the more we see of Jesus, the more we shall rejoice. He said, Receive ye the Holy Ghost, thus showing that their spiritual life, as well as all their ability for their work, would be derived from him, and depended upon him. Every word of Christ which is received in the heart by faith, comes accompanied by this Divine breathing; and without this there is neither light nor life. Nothing is seen, known, discerned, or felt of God, but through this. After this, Christ directed the apostles to declare the only method by which sin would be forgiven. This power did not exist at all in the apostles as a power to give judgment, but only as a power to declare the character of those whom God would accept or reject in the day of judgment. They have clearly laid down the marks whereby a child of God may be discerned and be distinguished from a false professor; and according to what they have declared shall every case be decided in the day of judgment. When we assemble in Christ's name, especially on his holy day, he will meet with us, and speak peace to us. The disciples of Christ should endeavour to build up one another in their most holy faith, both by repeating what they have heard to those that were absent, and by making known what they have experienced. Thomas limited the Holy One of Israel, when he would be convinced by his own method or not at all. He might justly have been left in his unbelief, after rejecting such abundant proofs. The fears and sorrows of the disciples are often lengthened, to punish their negligence.

The unbelief of Thomas. (26-29) Conclusion. (30,31) And after eight days again his disciples were within, and Thomas with them: then came Jesus, the doors being shut, and stood in the midst, and said, Peace be unto you. *27* Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust it into my side: and be not faithless, but believing. *28* And Thomas answered and said unto him, My Lord and my God. *29* Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed: blessed are they that have not seen, and yet have believed. *30* And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book: *31* But these are written, that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his name.

యేసు తోమాకు కనబడుట

24 యేసు వచ్చినప్పుడు, పన్నెండుమందిలో ఒకడైన దిదుమ అనబడిన తోమా వారితో లేకపోయెను. 25 గనుక తక్కిన శిష్యులు – మేము ప్రభువును చూచితిమని అతనితో చెప్పగా, అతడు – నేనాయన చేతులలో మేకుల గురుతును చూచి నా వ్రేలు ఆ మేకుల గురుతులో పెట్టి, నా చెయ్యి ఆయన ప్రక్కలో ఉంచితేనే గాని నమ్మనే నమ్మనని వారితో చెప్పెను. 26 ఎనిమిది దినములైన తరువాత ఆయన శిష్యులు మరల లోపల ఉన్నప్పుడు తోమా వారితోకూడ ఉండెను. తలుపులు మూయబడియుండగా యేసు వచ్చి మధ్యను నిలిచి మీకు సమాధానము కలుగును గాక అనెను. 27 తరువాత తోమాను చూచి – నీ వ్రేలు ఇటు చాచి నా చేతులు చూడుము; నీ చెయ్యి చాచి నా ప్రక్కలో ఉంచి, అవిశ్వాసివి కాక విశ్వాసివై యుండుమనెను. 28 అందుకు తోమా ఆయనతో – నా ప్రభువా, నా దేవా అనెను. 29 యేసు – "నీవు నన్ను చూచి నమ్మితివి, చూడక నమ్మినవారు ధన్యులు" అని అతనితో చెప్పెను.

ఈ సువార్త యొక్క ఉద్దేశ్యము

30 మరియు అనేకమైన యితర సూచకక్రియలను యేసు తన శిష్యులయెదుట చేసెను; అవి ఈ గ్రంథ మందు వ్రాయబడలేదు గాని 31 యేసు దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు అని మీరు నమ్మునట్లును, నమ్మి ఆయన నామమందు జీవము పొందునట్లును ఇవి వ్రాయబడెను.

That one day in seven should be religiously observed, was an appointment from the beginning. And that, in the kingdom of the Messiah, the first day of the week should be that solemn day, was pointed out, in that Christ on that day once and again met his disciples in a religious assembly. The religious observance of that day has come down to us through every age of the church. There is not an unbelieving word in our tongues, nor thought in our minds, but it is known to the Lord Jesus; and he was pleased to accommodate himself even to Thomas, rather than leave him in his unbelief. We ought thus to bear with the weak, romans 15:1,2 . This warning is given to all. If we are faithless, we are Christless and graceless, hopeless and joyless. Thomas was ashamed of his unbelief, and cried out, My Lord and my God. He spoke with affection, as one that took hold of Christ with all his might; "My Lord and my God." Sound

John

57

and sincere believers, though slow and weak, shall be graciously accepted of the Lord Jesus. It is the duty of those who read and hear the gospel, to believe, to embrace the doctrine of Christ, and that record concerning him, 1 john 5:11 Verses 30-31 There were other signs and proofs of our Lord's resurrection, but these were committed to writing, that all might believe that Jesus was the promised Messiah, the Saviour of sinners, and the Son of God; that, by this faith, they might obtain eternal life, by his mercy, truth, and power. May we believe that Jesus is the Christ, and believing may we have life through his name.

JOHN 21

Christ appears to his disciples. (1-14) After these things Jesus shewed himself again to the disciples at the sea of Tiberias; and on this wise shewed he himself. *2* There were together Simon Peter, and Thomas called Didymus, and Nathanael of Cana in Galilee, and the sons of Zebedee, and two other of his disciples. *3* Simon Peter saith unto them, I go a fishing. They say unto him, We also go with thee. They went forth, and entered into a ship immediately; and that night they caught nothing. *4* But when the morning was now come, Jesus stood on the shore: but the disciples knew not that it was Jesus. *5* Then Jesus saith unto them, Children, have ye any meat? They answered him, No. *6* And he said unto them, Cast the net on the right side of the ship, and ye shall find. They cast therefore, and now they were not able to draw it for the multitude of fishes. *7* Therefore that disciple whom Jesus loved saith unto Peter, It is the Lord. Now when Simon Peter heard that it was the Lord, he girt his fisher's coat unto him, (for he was naked,) and did cast himself into the sea. *8* And the other disciples came in a little ship; (for they were not far from land, but as it were two hundred cubits,) dragging the net with fishes. *9* As soon then as they were come to land, they saw a fire of coals there, and fish laid thereon, and bread. *10* Jesus saith unto them, Bring of the fish which ye have now caught. *11* Simon Peter went up, and drew the net to land full of great fishes, an hundred and fifty and three: and for all there were so many, yet was not the net broken. *12* Jesus saith unto them, Come and dine. And none of the disciples durst ask him, Who art thou? knowing that it was the Lord. *13* Jesus then cometh, and taketh bread, and giveth them, and fish likewise. *14* This is now the third time that Jesus shewed himself to his disciples, after that he was risen from the dead.

21వ అధ్యాయము

యేసు తిబెరియ సముద్రము దగ్గర కనబడుట

అటు తరువాత యేసు తిబెరియ సముద్ర తీరమున శిష్యులకు మరల తన్ను ప్రత్యక్షపరచుకొనెను. ఆయన తన్ను ప్రత్యక్షపరచుకొనిన విధమేదనగా – 2 సీమోను పేతురును, దిదుమ అనబడిన తోమాయు, గలిలయలోని కానా అను ఊరివాడగు నతనయేలును, జెబెదయి కుమాళ్లును, ఆయన శిష్యులలో మరి ఇద్దరును కూడియుండిరి. 3 సీమోను పేతురు – నేను చేపలు పట్టబోదును అని వారితో అనగా, వారు – మేమును నీతో కూడ వచ్చెదమనిరి, వారు వెళ్ల దోనె ఎక్కిరి కాని ఆ రాత్రి ఏమియు పట్టలేదు. 4 సూర్యోదయ మగుచుండగా

యేసు దరిని నిలిచెను, అయితే ఆయన యేసు అని శిష్యులు గుర్తుపట్టలేదు. 5 యేసు –
పిల్లలారా, భోజనమునకు మీ యొద్ద ఏమైన ఉన్నదా? అని వారిని అడుగగా, 6 లేదని
వారాయనతో చెప్పిరి. అప్పుడాయన – దోనె కుడి ప్రక్కను వల వేయుడి, మీకు దొరుకునని
చెప్పెను గనుక వారాలాగు వేయగా చేపలు విస్తారముగా పడినందున వల లాగలేకపోయిరి.
7 కాబట్టి యేసు ప్రేమించిన శిష్యుడు – ఆయన ప్రభువు సుమీ అని పేతురుతో చెప్పెను.
ఆయన ప్రభువని సీమోను పేతురు విని, వస్త్రహీనుడైయున్నందున్న పై బట్టవేసి సముద్రములో
దుమికెను. 8 దరి ఇంచుమించు ఇన్నూరు మూరల దూరమున్నందున తక్కిన శిష్యులు
చేపలు గల వల లాగుచు ఆ చిన్న దోనెలో వచ్చిరి. 9 వారు దిగి దరికి రాగానే అక్కడ
నిప్పులును వాటి మీద ఉంచబడిన చేపలును రొట్టెయు కనబడెను. 10 యేసు – మీరిప్పుడు
పట్టిన చేపలలో కొన్ని తీసికొని రండని వారితో చెప్పగా, 11 సీమోను పేతురు దోనె ఎక్కి
వలను దరికి లాగెను; అది నూటఏబదిమూడు గొప్ప చేపలతో నిండియుండెను; 12 చేపలు
అంత విస్తారముగా పడినను వల పిగలలేదు. యేసు – రండి, భోజనము చేయుడని వారితో
అనెను. ఆయన ప్రభువని వారికి తెలిసినందున – నీవెవడవని శిష్యులలో ఎవడును ఆయనను
అడుగ తెగింపలేదు. 13 యేసు వచ్చి ఆ రొట్టెను తీసికొని వారికి పంచిపెట్టెను. ఆలాగే
చేపలను కూడ పంచిపెట్టెను. 14 యేసు మృతులలోనుండి లేచిన తరువాత శిష్యులకు
ప్రత్యక్షమైనది ఇది మూడవసారి.

Christ makes himself known to his people, usually in his ordinances; but sometimes by his Spirit he visits them when employed in their business. It is good for the disciples of Christ to be together in common conversation, and common business. The hour for their entering upon action was not come. They would help to maintain themselves, and not be burdensome to any. Christ's time of making himself known to his people, is when they are most at a loss. He knows the temporal wants of his people, and has promised them not only grace sufficient, but food convenient. Divine Providence extends itself to things most minute, and those are happy who acknowledge God in all their ways. Those who are humble, diligent, and patient, though their labours may be crossed, shall be crowned; they sometimes live to see their affairs take a happy turn, after many struggles. And there is nothing lost by observing Christ's orders; it is casting the net on the right side of the ship. Jesus manifests himself to his people by doing that for them which none else can do, and things which they looked not for. He would take care that those who left all for him, should not want any good thing. And latter favours are to bring to mind former favours, that eaten bread may not be forgotten. He whom Jesus loved was the first that said, It is the Lord. John had cleaved most closely to his Master in his sufferings, and knew him soonest. Peter was the most zealous, and reached Christ the first. How variously God dispenses his gifts, and what difference there may be between some believers and others in the way of their honouring Christ, yet they all may be accepted of him! Others continue in the ship, drag the net, and bring the fish to shore, and such persons ought not to be blamed as worldly; for they, in their places, are as truly serving Christ as the others. The Lord Jesus had provision ready for them. We need not be curious in inquiring whence this came; but we may be comforted at Christ's care for his disciples. Although there were so many, and such great fishes, yet they lost none, nor damaged their net. The net of the gospel has enclosed multitudes, yet it is as strong as ever to bring souls to God.

His discourse with Peter. (15-19) So when they had dined, Jesus
saith to Simon Peter, Simon, son of Jonas, lovest thou me more than
these? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He
saith unto him, Feed my lambs. *16* He saith to him again the second
time, Simon, son of Jonas, lovest thou me? He saith unto him, Yea,
Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my sheep.
17 He saith unto him the third time, Simon, son of Jonas, lovest thou
me? Peter was grieved because he said unto him the third time, Lovest
thou me? And he said unto him, Lord, thou knowest all things; thou
knowest that I love thee. Jesus saith unto him, Feed my sheep.
18 Verily, verily, I say unto thee, When thou wast young, thou girdedst
thyself, and walkedst whither thou wouldest: but when thou shalt be
old, thou shalt stretch forth thy hands, and another shall gird thee,
and carry thee whither thou wouldest not. *19* This spake he, signifying
by what death he should glorify God. And when he had spoken this,
he saith unto him, Follow me.

యేసు పేతురుతో చెప్పిన చివరి మాటలు

15 వారు భోజనముచేసిన తరువాత యేసు సీమోను పేతురును చూచి – "యోహాను
కుమారుడవైన సీమోనూ, వీరికంటె నీవు నన్ను ఎక్కువగా ప్రేమించుచున్నావా?" అని అడుగగా,
అతడు – అవును ప్రభువా, నేను నిన్ను ప్రేమించుచున్నానని నీవే ఎరుగుదువని ఆయనతో
చెప్పెను; యేసు – నా గొఱ్ఱెపిల్లలను మేపుమని అతనితో చెప్పెను. 16 మరల ఆయన –
"యోహాను కుమారుడవైన సీమోనూ, నన్ను ప్రేమించుచున్నావా?" అని రెండవసారి అతనిని
అడుగగా, అతడు – అవును ప్రభువా, నేను నిన్ను ప్రేమించుచున్నానని నీవే ఎరుగుదువని
ఆయనతో చెప్పెను? ఆయన – నా గొఱ్ఱెలను కాయుమని చెప్పెను. 17 మూడవసారి ఆయన
– "యోహాను కుమారుడవైన సీమోనూ, నన్ను ప్రేమించుచున్నావా? అని అతనిని అడిగెను.
నన్ను ప్రేమించుచున్నావా అని మూడవసారి తన్ను అడిగినందుకు పేతురు వ్యసనపడి –
ప్రభువా, నీవు సమస్తము ఎరిగినవాడవు, నిన్ను ప్రేమించుచున్నానని నీవే ఎరుగుదువని
ఆయనతో చెప్పెను. 18 యేసు – "నా గొర్రెలను మేపుము. నీవు యౌవనుడువై యుండినప్పుడు
నీ అంతట నీవే నడుము కట్టుకొని నీ కిష్టమైన చోటికి వెళ్లుచుంటివి; నీవు ముసలివాడవైనప్పుడు
నీ చేతులు నీవు చాచుదువు, వేరొకడు నీ నడుము కట్టి నీ కిష్టము కాని చోటికి నిన్ను
మోసికొని పోవునని నీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అని అతనితో చెప్పెను. 19 అతడు
ఎట్టిమరణము వలన దేవుని మహిమపరచునో దానిని సూచించి ఆయన ఈ మాట చెప్పెను.
ఇట్లు చెప్పి–"నన్ను వెంబడించుమని" అతనితో అనెను.

Our Lord addressed Peter by his original name, as if he had forfeited that of Peter through his denying him. He now answered, Thou knowest that I love thee; but without professing to love Jesus more than others. We must not be surprised to have our sincerity called into question, when we ourselves have done that which makes it doubtful. Every remembrance of past sins, even pardoned sins, renews the sorrow of a true penitent. Conscious of integrity, Peter solemnly appealed to Christ, as knowing

all things, even the secrets of his heart. It is well when our falls and mistakes make us more humble and watchful. The sincerity of our love to God must be brought to the test; and it behoves us to inquire with earnest, preserving prayer to the heart-searching God, to examine and prove us, whether we are able to stand this test. No one can be qualified to feed the sheep and lambs of Christ, who does not love the good Shepherd more than any earthly advantage or object. It is the great concern of every good man, whatever death he dies, to glorify God in it; for what is our chief end but this, to die to the Lord, at the word of the Lord?

Christ's declaration concerning John. (20-24) The conclusion. (25)
Then Peter, turning about, seeth the disciple whom Jesus loved following; which also leaned on his breast at supper, and said, Lord, which is he that betrayeth thee? *21* Peter seeing him saith to Jesus, Lord, and what shall this man do? *22* Jesus saith unto him, If I will that he tarry till I come, what is that to thee? follow thou me. *23* Then went this saying abroad among the brethren, that that disciple should not die: yet Jesus said not unto him, He shall not die; but, If I will that he tarry till I come, what is that to thee? *24* This is the disciple which testifieth of these things, and wrote these things: and we know that his testimony is true.*25* And there are also many other things which Jesus did, the which, if they should be written every one, I suppose that even the world itself could not contain the books that should be written. Amen.

20 పేతురు వెనుకకు తిరిగి యేసు ప్రేమించిన వాడను, భోజనపంక్తిని ఆయన రొమ్మున ఆనుకొని – ప్రభువా, నిన్ను అప్పగించువాడెవడని అడిగిన వాడునైన శిష్యుడు తమ వెంట వచ్చుట చూచెను. 21 పేతురు అతనిని చూచి – ప్రభువా, ఇతని సంగతి ఏమగునని యేసును అడిగెను. 22 యేసు – "నేను వచ్చువరకు అతడుండుట నాకిష్టమైతే అది నీకేమి? నీవు నన్ను వెంబడించుము" అనెను. 23 కాబట్టి ఆ శిష్యుడు చావడను మాట సహోదరులలో ప్రచురమాయెను. అయితే చావడని యేసు అతనితో చెప్పలేదు గాని – నేను వచ్చువరకు అతడుండుట నా కిష్టమైతే అది నీకేమని చెప్పెను.

ముగింపు

24 ఈ సంగతులను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచు ఇవి వ్రాసిన శిష్యుడు ఇతడే; ఇతని సాక్ష్యము సత్యమని యెరుగుదుము. 25 యేసు చేసిన కార్యములు ఇంకను అనేకములు కలవు. వాటిలో ప్రతిదానిని వివరించి వ్రాసినయెడల అట్లు వ్రాయబడిన గ్రంథములకు భూలోకమైనను చాలదని నాకు తోచుచున్నది.

Sufferings, pains, and death, will appear formidable even to the experienced Christian; but in the hope to glorify God, to leave a sinful world, and to be present with his Lord, he becomes ready to obey the Redeemer's call, and to follow Him through death to glory. It is the will of Christ that his disciples should mind their own duty, and not be curious about future events, either as to themselves or others. Many things we are apt to be anxious about, which are nothing to us.

John

59